ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ (ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΝΕΑ) • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 86 • ΣΑΒΒΑΤΟ, 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1977 • ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΧ. 20

ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΕΚΔΟΤΙΣ: **ΓΙΟΛΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ** • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: **ΓΡΗΓ. Α. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ** • Δ/ΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: **Θ. ΜΑΚΡΗΣ**

28Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΚΑΙ 4Η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΣΤΗΝ 9η σελίδα ἀρχίζει ἀπὸ σήμερα μία νέα σειρὰ ἄρθρων τοῦ κ. Ἀλέξη Ἑλικιώτη μὲ θέμα: 28η Ὀκτωβρίου καὶ 4η Αὐγούστου.

Χωρὶς φόβο καὶ χωρὶς πάθος δίνεται ὁλόκληρη ἡ ἀληθινὴ ἀλήθεια πάνω στὸν δεσμὸ αὐτῶν τῶν δύο ἡμερομηνιῶν, δεσμὸ ποὺ σύγχρονοι «ἱστορικοὶ» εἴτε νοθεύουν εἴτε ξεχνοῦν.

ΣΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 5

(Τὸ πρόσωπο τῆς ἑβδομάδος)

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

Νέος ρυθμιστικὸς παράγων τῆς Δημοσίας ζωῆς.

ΕΛΛΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΣΕ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ:

Ὁ πρόεδρος Μακάριος ΔΕΝ ΗΘΕΛΕ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙ

«Ὄχι, ὁ Μακάριος δὲν ἤθελε τὴν Ἕνωσι μὲ τὴν Ἑλλάδα». Αὐτὸ εἶναι τὸ συμπέρασμα τοῦ βιβλίου Ἕλληνα πολιτικοῦ, τὸ ὁποῖο θὰ κυκλοφορήση πολὺ σύντομα καὶ στὸ ὁποῖο περιέχονται ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα ποὺ ἀποδεικνύουν γιατί ὁ ἀποθανὼν Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας Μακάριος δὲν ἤθελε τὴν Ἕνωσι μὲ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα.

ΘΑ ΔΩΣΩ ὅλα τὰ στοιχεῖα, μᾶς εἶπε ὁ Ἕλλην πολιτικός, ποὺ ἀποδεικνύουν τὴν ἀλήθεια καὶ μόνο. Καὶ συνέχισε:

Ὅσες φορὲς ἡ Ἑλλάδα θέλησε τὴν Ἕνωσι, ὁ Μακάριος πάντα θὰ ἔφερνε καὶ κάποιο ἐμπόδιο.

Μία θὰ μιλοῦσε γιὰ τὸ ἀπαράδεκτο νὰ ὑπάρξουν θύματα, μία ἐὰν θὰ ἦταν ὁ Βασιλεὺς στὴν Κύπρο, μία ἐὰν τὸ Ἑλληνικὸ Σύνταγμα προέβλεπε τὸ θεσμὸ τοῦ Ἀντιβασιλέα.

Σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις, συνέχισε ὁ συνομιλητής μας, ἀντιμετωπίζαμε τὸν Ἀρχιεπίσκοπο μὲ λογικὰ καὶ ἐθνικοῦ περιεχομένου ἐπιχειρήματα. Καὶ πάντοτε, τουλάχιστον ὅσες φορὲς ἐγὼ ἐπιχείρησα κάτι τέτοιο, τὸ ἑπόμενο πρωὶ ἢ τὸ ἑπόμενο βράδυ, ἦταν ἀλλαγμένος.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟ

ΟΙ «Ν.Α.» δίνουν σὲ ἄλλη σελίδα ἕνα κείμενο, (πολιτικὸς σχολιασμὸς) τοῦ ὅλου θέματος. Τὸ μόνο κίνητρο: Ἡ ἀλήθεια. Ἡ ἀλήθεια καὶ γιὰ τὴν Ἱστορία καὶ γιὰ τὸν τόπο. Γνωρίζουμε ὅτι τὸ σημερινὸ δημοσίευμά μας θὰ προκαλέση σωρεία ἀντιδράσεων. Ἀδιαφοροῦμε. Ὅ,τι ἐπιχειροῦμε, γίνεται μόνο καὶ μόνο γιὰ τὴν Ἀλήθεια.

ΟΛΕΣ ΟΙ ΦΩΝΕΣ

ΟΙ «ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ» διαθέτουν τὶς στῆλες τους γιὰ νὰ ἀκουσθοῦν ΟΛΕΣ ΟΙ ΦΩΝΕΣ ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν... ΟΛΕΣ ΟΙ ΦΩΝΕΣ ποὺ θὰ μιλᾶνε γιὰ Ἑλλάδα — φωνὲς Ἑλληνικές.

ΚΙ ΕΞΗΓΟΥΜΕΘΑ. Φωνὲς Ἑλληνικὲς δὲν ἀνήκουν μόνο στὴν Δεξιά. Ἀνήκουν σὲ ὅλα τὰ κόμματα καὶ παρατάξεις — ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄκρα. Αὐτὲς τὶς φωνὲς οἱ «Ν.Α.» θὰ φιλοξενοῦν χωρὶς καμμιὰ προκατάληψι ἢ ὑστεροβουλία.

Τὸ φαινόμενο τῶν Ἀφῶν Μπότση

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ φαινόμενον τῆς ἐφημερίδος «Ἀκρόπολις» δὲν ἐκπλήσσει. Ἁπλῶς, μὲ κάθε νέαν φάσιν τῆς δημοσίας ζωῆς, ἀνανεώνεται. Καὶ ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἡ ἐπανάληψις εἶναι, γενικῶς, ἀναμενομένη, δὲν παύει νὰ ἀποτελῆ πρόκλησιν, διὰ τὴν κοινὴν γνώμην.

Εἶναι, πράγματι, ἡ «Ἀκρόπολις» εἶδος πολιτικοῦ «βαριετέ». Μὲ τὸ ἴδιο πάντοτε, σύστημα καὶ ἐπικαλουμένη, φυσικά, τὴν ἀντικειμενικότητα — καὶ μάλιστα, εἰς ὑπερκομματικὸν ἐπίπεδον! — περνᾶ ἀπὸ τὴν «ὑποστήριξιν» τῆς μιᾶς καταστάσεως εἰς τὴν ἄλλην. Καὶ ἔχει «ἐπιχειρήματα»! Δὲν ξέρει κανεὶς ποῖα θὰ εἶναι αὐτὰ κάθε φοράν. Γνωρίζει, ὅμως, ποία θὰ εἶναι ἡ «θέσις» τῆς, ἐν λόγω, ἐφημερίδος, ποὺ ἐπιμένει νὰ προσβάλλη τὴν μνήμην τοῦ ἱδρυτοῦ της Βλάση Γαβριηλίδη, ἀνθρώπου καὶ δημοσιογράφου, κατ᾽ ἐξοχὴν ἀκεραίου καὶ μαχητοῦ, διὰ τὰς ἰδέας του. Θὰ εἶναι ἡ τοποθέτησις ἐκείνη, ποὺ προσδιορίζεται ἀπὸ τὴν ἀπροσχημάτιστον στάθμισιν τοῦ ὠμοῦ συμφέροντος τῶν ἐκδοτῶν της! Καί, ἐπειδὴ αὐτὸ δὲν ἱκανοποιεῖται χωρὶς ἐξουσίαν, ἀμφότεροι, οἱ ἀδελφοὶ Μπότση, ἔχουν αὐτοδιορισθῆ ὑπάλληλοι τῆς ἑκάστοτε Κυβερνήσεως, ἐντοπίζοντες πότε, διὰ τῆς δικτατορίας, τὴν ὁποίαν, μέχρι τελευταίας στιγμῆς ὑπηρέτησαν μὲ πεῖσμα καὶ πίστιν καὶ πότε διὰ τῆς Δημοκρατίας, τὸ ἐθνικὸν συμφέρον εἰς ἀπόλυτον σύμπτωσιν μὲ τὸ ἄπληστον καὶ νεοπλουτιστικῶς κραυγαλέον ἰδικόν των. Ἔτσι ἡ «Ἀκρόπολις» ἔχει ὑπερφαλαγγίσει κάθε προηγούμενον ἀναισχυντίας. Εἶναι μονίμως κυβερνητική. Δηλαδή, μονίμως, μὲ τὴν παροῦσαν καί, συγχρόνως, μὲ τὴν ἑπομένην κατάστασιν. Οἱ ἀδελφοὶ - ὑπάλληλοι τῶν Κυβερνήσεων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἀφήσει οὔτε μίαν εὐκαιρίαν, διὰ νὰ μὴ μεταβάλουν τὴν ἐφημερίδα των εἰς πειθηνίαν θεραπαινίδα τῶν, ἑκάστοτε, ἐπικρατούντων, μὲ ὅσα γράφονται, εἰς αὐτήν, ἀποδεικνύουν σπανίαν ἱκανότητα στιλβωτοῦ τῶν ὑποδημάτων τοῦ ἰσχυροῦ τῆς ἡμέρας. Καί, βεβαίως, ἡ οἰκείωσις μὲ τὸν ρόλον εἶναι πλήρης. Ἀλλὰ τὸ θέμα ἔγκειται εἰς τὴν πλύσιν ἐγκεφάλου, εἰς τὴν ὁποίαν ὑποβάλλονται, μὲ χονδροειδεῖς δὲ τρόπους, οἱ ἀναγνῶσται των, οἱ ὁποῖοι φαίνεται, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἔχουν ἐθισθῆ εἰς τὴν δίαιταν τῆς πνευματικῆς καὶ πολιτικῆς λάσπης, ἡ ὁποία, κατ᾽ εὐφημισμόν, τιτλοφορεῖται «Ἀκρόπολις»! Περίπτωσις, ὁμολογουμένως, ἐκπληκτική!...

Ἢ ΚΑΙΣΑΡ ἢ ΤΙΠΟΤΕ

Ο κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ εἶχε, πάντοτε, μέχρι καὶ αὐταρχισμοῦ φιλοπρωτίαν. Μὲ ὡρισμένην αὐτοσυγκράτησιν — τὴν συνιστᾶ, μάλιστα, ὡς πανάκειαν, δι᾽ ὅλα — δὲν θὰ ἦτο κακό. Εἶναι ὅμως κακόν, ὅταν ὠθῆται ὄχι ἁπλῶς, εἰς ὑπερβολήν, ἀλλ᾽ εἰς μέθην! Κακόν, κατ᾽ ἐξοχήν, ὅταν γίνεται ἀκάθεκτος ἐγωκεντρισμὸς καὶ κυβερνᾶ σκέψεις, ὑπαγορεύει ἀποφάσεις, διαμορφώνει καταστάσεις.

Κακόν, κάκιστον, συγκεκριμένως, αὐτό, ποὺ λέγει, συχνὰ δέ, προφανῶς, διὰ νὰ ἐκφοβίση τοὺς στενοὺς συνεργάτες του, ὥστε νὰ τοὺς ἐξουσιάζη, ψυχολογικῶς, ὅτι δηλαδή, ἐννοεῖ νὰ εἶναι «ἢ Καῖσαρ ἢ τίποτε». Κακὸν διότι αὐτὰ δὲν κρατοῦνται μυστικά. Διαρρέουν καὶ ἀφήνουν κατάπληκτον τὴν κοινὴν γνώμην, ἡ ὁποία μετὰ τὴν μακρὰν Παρισινὴν θητείαν, ἐντελῶς διαφορετικὸν ἤθελε νὰ φαντάζεται τὸν κ. Καραμανλῆν.

Διαπιστώνει ἤδη, ὅτι χαρακτηριολογικὴ μεταβολὴ δὲν ὑπάρχει. Τὸ Παρισινὸν σπουδαστήριον ἠμπορεῖ εἰς ἄλλα νὰ ἔχη ἐπιδράσει. Ἦτο ἀδύνατον ὅμως νὰ ἀλλάξῃ βασικὰ στοιχεῖα ἰδιοσυστασίας. Αὐτὰ μένουν ἀναλλοίωτα, εἰς τὸ κύτταρον. Καὶ ἡ ὑπεραυτάρκεια τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἡ ὁποία μᾶλλον ἐπλουτίσθη ἀπὸ περιστασιακὲς ἐκδηλώσεις, δὲν ἠμπορεῖ νὰ τιθασευθῆ ἀπὸ τοὺς νόμους τῆς λογικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς σκέψεως, ἡ ὁποία, διὰ νὰ εἶναι ὀρθή, ἀπαιτεῖ, προηγουμένως, ἀντίκρυσμα θεμελιώδους ἀρχῆς: Τῆς αὐτογνωσίας.

Δύσκολον πράγματι, τὸ «γνῶθι σαὐτόν». Καὶ ἐπίσης τὸ μέτρον. Βεβαιότατα, ὁ κ. Καραμανλῆς τὸ συνιστᾶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν. Εἶναι ὁ θεωρητικὸς τῆς ἠπιότητος καὶ τοῦ μέτρου! Καί, βεβαίως, τὸ κήρυγμα ὄχι σπανίως γίνεται διὰ νὰ ἀθετῆται ἀπὸ τοὺς ἱεροκήρυκας. Ἄλλωστε δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά, ποὺ ἔχουν χρησιμοποιηθῆ διαζευτικά, εἰς τὸ ὅτι ἀφορᾷ τὰς τοποθετήσεις καὶ τὰς ἐνεργείας τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Τὰ διλήμματα διὰ τοὺς ἄλλους εἶναι ἡ βολικὴ ἐξοικονόμησις, διὰ τὸν ἴδιον. Ποιὸς δὲ λησμονεῖ τὸν ἀφορισμὸν «Καραμανλῆς ἢ τάνκς»;

Ἀλλὰ τὸ «ἢ Καῖσαρ ἢ τίποτε» ὑπερβαίνει ὅλα τὰ προηγούμενα. Καὶ πιστοποιεῖ φύσιν ἐντελῶς ἀντίθετον πρὸς τὴν δημοκρατικήν, μὲ τὴν ὁποίαν ἀρέσκεται νὰ μυθοποιεῖται ὁ κ. Καραμανλῆς. Ἐξηγοῦμεν δὲ μερικοὺς λόγους: Ἐν πρώτοις, δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ εἶναι κανεὶς Καῖσαρ, διὰ νὰ ἀντιπροσωπεύη κάτι. Ὅπως καὶ ἀντιστρόφως, ἠμπορεῖ νὰ εἶναι Καῖσαρ καὶ νὰ μὴν εἶναι τίποτε. Πέραν ὅμως αὐτοῦ, εἰς τὴν πολιτικήν, ἡ δημοκρατικότης τῶν ἡγετῶν κρίνεται ἀκριβῆς ὅταν παύουν νὰ εἶναι Καίσαρες, δηλαδὴ ὅταν ἐναλλάσωνται εἰς τὴν ἐξουσίαν. Φυσικὰ καὶ αὐτὸ διακηρύσσει ὁ κ. Καραμανλῆς, ὡς ἀρχὴν δημοκρατικῆς σοφίας. Ὅμως δὲν τὸ ἐπιβεβαιώνει ὡς σοφίαν πράξεως. Ἔπαυσε νὰ εἶναι Πρωθυπουργὸς — Καῖσαρ — πρὸ ἐτῶν. Καὶ αὐτοεξορίσθη. Τὸ χρέος του ὅμως δὲν ἦτο ἡ ἐγκατάλειψις τῆς παρατάξεως καὶ τῶν ὀπαδῶν του. Τὸ χρέος του ἦτο νὰ μείνῃ καὶ νὰ δώσῃ τὴν μάχην του. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἐπιταγὴ τῆς Δημοκρατίας. Ἀλλ᾽ ἡ ἐπιταγὴ δὲν ἐλήφθη ὑπ᾽ ὄψιν. Παρεβιάσθη!

Καὶ παραβιάζεται καὶ πάλιν μὲ τὸ «Ἢ Καῖσαρ ἢ τίποτε»! Διότι τὸ «Καῖσαρ ἢ τίποτε», διὰ τοὺς ἡγέτας, καθορίζεται ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ μόνον. Καὶ ὁ ἡγέτης ὀφείλει νὰ ὑποκλίνεται εἰς αὐτὴν καὶ μόνον τὴν βούλησιν. Τὸ νὰ ἀπειλῇ εἰς περιπτώσεις δυσχερειῶν, ὅτι θὰ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν σελίδα 11)

ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ επικαιροτης απο αλλη σκοπια

ΔΙΑΓΕΝΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Ο ΓΑΜΟΣ

ΓΑΜΟΣ ἑκατομμυρίων, προσφάτως, εἰς τὴν Κηφισιάν! Γάμος Κρητικός, μὲ κουμπάρο τὸν Πρόεδρο τῆς Ε.ΔΗ.Κ. κ. Γ. Μαῦρο. Περιγράφεται ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ ἡμερησίου Τύπου, ὄχι τόσον ὡς κοσμικὸ γεγονός, ὅσο ὡς γεγονὸς ἐντυπωσιακῆς ἐπιδείξεως πλούτου καὶ σπατάλης. Δέκα ἑκατομμύρια, ὅπως ἐγράφη, ἦτο τὸ κόστος τοῦ γάμου αὐτοῦ καὶ τῆς διασκεδάσεως ποὺ ἠκολούθησε. Καὶ εἰς ἑκατοντάδας ἐμετρήθησαν τὰ ἀρνιά, ποὺ ἐθυσιάσθησαν, διὰ τὴν γαμήλιον εὐτυχία. Δὲν εἶναι ἀσύνηθες τὸ φαινόμενο τῆς χλιδῆς. Ἐν προκειμένῳ ὅμως ὑπῆρξε ὑπέρβασις κάθε προηγουμένου. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἀφθονίας. Ἐπρόκειτο περὶ ἐπιδεικτικῆς σπατάλης, ποὺ γίνεται κοινωνικὴ πρόκλησις, ὅταν ὁ τόπος διέρχεται τόσας δυσκολίας, ὡς αἱ παροῦσαι, ὅταν ὑπάρχη ἀναμφισβήτητος δυσπραγία, ὅταν, διὰ πάρα πολλούς, μετρημένο εἶναι, ἀκόμα καὶ τὸ ψωμὶ καὶ ὅταν, ἐπὶ τέλους, δὲν ἔχη ἐκλείψει ἡ Τουρκικὴ ἀπειλή. Καὶ φανταζόμεθα τὴ δυσκολία, ποὺ πρέπει νὰ ἀντιμετώπιζε ὁ κ. Γ. Μαῦρος μὲ τὰς σοσιαλιστικὰς ἀντιλήψεις, ὡς παράνυμφος, μέσα εἰς αὐτὴν τὴν χλιδὴ καὶ τὴν κραιπάλη τῆς ἐπιδείξεως. Δότι, ἐπὶ τέλους, εἶναι γνωστὸ ὅτι ὑπάρχει πλοῦτος. Καὶ ὅτι, διὰ τοὺς Κρητικούς, αἱ παραδόσεις καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ γάμου, εἶναι σεβαστά, ἀντιπροσωπεύουν τοπικιστικὰς ἀξίας, διατηροῦνται μὲ συνέπεια καὶ ἀφαιροῦν τὸ φρένο εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὰς δαπάνας. Ὄχι ὅμως καὶ ἔτσι... Πάει πολύ! Ἡ περίπτωσις διαστέλλεται εἰς πρόκλησι καὶ προσλαμβάνει ἄλλην ἔννοια ὅταν μετέχουν ἐκπρόσωποι τοῦ λαοῦ, ποὺ ἔχουν ὡς πρόγραμμα τὸν φραγμὸ εἰς τὴν δυστυχία...

◆

ΤΑ ΓΑΤΑΚΙΑ...

ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ εἶχε τρία γατάκια, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἕνα ...ἀβάπτιστον. Κομψότατα ὀνόματα τὰ δύο: «Μπαμπῖνο» καὶ «Μπούλη». Καὶ ἔπαιζε μαζί τους. Καὶ τὰ ἐχαίρετο! Ὁπότε, αἰφνιδίως, ἦλθε τὸ δρᾶμα. Σὰν κεραυνοβολημένα ἔπεσαν τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου. Δηλητηρίασις; Πάντως ἡ κυρία πιστεύει, ὅτι πρόκειται περὶ δολοφονίας! Καὶ ἔσπευσε εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ὅπου ἠσκήθη δίωξις ἐναντίον ἀγνώστων, διὰ καταστροφὴν ξένης ἰδιοκτησίας! Καί, συγχρόνως, ἐπῆγε στὴν ἐγκληματολογικὴ ὑπηρεσία, ὅπου ἔγινε νεκροτομή, ἐκρατήθησαν τὰ σπλάγχνα διὰ τοξικολογικὴ ἐξέτασι καὶ ἐφυλάχθησαν ἡ «Μπούλη», ὁ «Μπαμπῖνο» καὶ τὸ ἀβάπτιστο, εἰς τὸ ψυγεῖο τοῦ σπιτιοῦ, κρυφά, ἐννοεῖται ἀπὸ τὸν σύζυγο — ποὺ εἶναι, ὅπως πολυσημάντως ἡ ἰδία εἶπε, Κρητικὸς — μήπως καὶ ζητηθοῦν ἀπὸ τὴν ἀνάκρισι! Φαίνεται πὼς δὲν ὑπάρχει, στὴν ὑπόθεσι, πνευματικὴ διαταραχή. Ἁπλῶς, ὑπάρχει ὑπερβολή. Ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπερβολὴ ἔχει τὰ ὅριά της. Ὅταν αὐτὰ παραβιάζωνται γίνεται πρόκλησις. Τόση φροντίδα γιὰ τὰ γατάκια, ποὺ καλοπερνοῦσαν μὲ κιμάδες καὶ ποικίλα ἄλλα ἐδέσματα, ὅπως καὶ νὰ τὸ κάμωμε γίνεται πρόκλησις, ὅταν πεινοῦν μικρὰ παιδιὰ καὶ στεροῦνται καὶ τῶν στοιχειωδεστέρων. Καὶ ἡ πρόκλησις καθίσταται ὀξυτέρα ὅταν γίνεται ἀνοικτὰ καὶ μεγαλόφωνα!...

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ—ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : ΓΙΟΛΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥ/ΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΚΡΗΣ
ΥΠΕΥΘ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΕΙΡΑΙΩΣ 68Β ΤΗΛ. 5230105 — 5230172
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : «ΜΕΜΦΙΣ» Β. ΚΩΝ/ΝΟΥ 28 ΤΗΛ. 7513684

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΤΗΣΙΑ 1.000 — Ν.Π.Δ.Ι.Δ. 3.000

Τὰ ὑπογραφόμενα ἄρθρα, ἐκφράζουν ἀποκλειστικῶς τὶς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους.

γεγονός

ΠΟΛΙΤΕΥΕΤΑΙ;

ΕΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗ, ὅτι μέλος τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης, ἐκ τῶν πολὺ ἀκουομένων, τελευταίως, πρόκειται νὰ ἐκθέση ὑποψηφιότητα, κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Δὲν γνωρίζομε τὴν ἀκρίβεια τῆς πληροφορίας. Καὶ τηροῦμε ἄκραν ἐπιφύλαξι. Πάντως, σκεπτόμεθα πόσον δίκαιον εἶχε αὐτὴ ἡ στήλη, ὅταν, προσφάτως, ὑπεστήριζε, ὅτι ἡ Δικαιοσύνη, εἴτε ἡ πολιτική, εἴτε ἡ στρατιωτική, πρέπει νὰ εἶναι ἀπαλλαγμένη ἐντυπωσιακῶν στοιχείων, ἱκανῶν νὰ ὑποπτεύουν καὶ νὰ δημιουργοῦν τὴν αἴσθησι ἀποπροσανατολισμοῦ ἀπὸ τὴν οὐσιαστικὴ ἀποστολή της.

Ἡ Δικαιοσύνη καὶ θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς ἀπαιτεῖ ἔφεσιν ἀσκητικῆς, αὐτόχρημα, προσηλώσεως, εἰς τὸν μεγάλο σκοπό της.

Ἐν προκειμένῳ αἴφνης, ἔστω καὶ ἂν ἡ εἴδησις δὲν ἀποδειχθῆ ἀκριβὴς καὶ μόνον τὸ γεγονός, ὅτι παρεσχέθησαν δυνατότητες, ὥστε νὰ μὴ λείψουν εἰκασίαι, ἀποτελεῖ ζημίαν. Καὶ ἡ ζημία, ἀκόμη καὶ ἐκ παρεξηγήσεως, πρέπει νὰ ἀποφεύγεται. Εἶναι ἀπαράδεκτο οἱ λειτουργοὶ τῆς Δικαιοσύνης νὰ θέλγωνται ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰν ἄλλων κοινωνικῶν παραγόντων, εἰς τοὺς ὁποίους, λόγῳ θέσεως, ἠμπορεῖ, ἐπὶ τέλους, νὰ συγχωρηθῆ ἀκόμη καὶ ὁ «βεντετισμός».

Οἱ ζωηροὶ τόνοι, ἡ ἀπώλεια τοῦ μέτρου εἰς τὰς ἐνημερωτικὰς ἐπαφάς, αἱ πολλαὶ δηλώσεις εἶναι, διὰ τὸν δικαστή, εἰς οἱανδήποτε βαθμῖδα καὶ ἂν εὑρίσκεται ἀρνητικὰ στοιχεῖα, τῶν ὁποίων, ἐν τελικῇ ἀναλύσει, αἱ ἐπιπτώσεις ἀποβαίνουν εἰς βάρος τῆς Δικαιοσύνης, ἔστω καὶ ἂν δὲν εἶναι πρόθεσίς των. Ἐπιβάλλεται, ἀντιθέτως, ἄκρα προσοχὴ καὶ προβλεπτικότης. Τὸ κῦρος τῆς Δικαιοσύνης εἶναι ἡ πρώτη ἐγγύησις καὶ ἡ πρώτη δύναμίς της. Καὶ τὸ κῦρος αὐτὸ εἶναι ἐξαιρετικὰ εὔθραυστο.

Ἂς μὴ διαφεύγη αὐτὴ ἡ ἀλήθεια...

— γ —

◆ Ἕνας μεγαλοπολιτικὸς γράφει...

● ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΝ, ΟΧΙ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΗ . . .

ΚΡΙΤΙΚΟΣ ἐφημερίδος, ἀφοῦ καυτηρίασε καὶ κριτικάρησε μὲ ἄφθονη... «χολὴ» ὅλα σχεδὸν τὰ κινηματογραφικὰ ἔργα, ποὺ παρουσιάστηκαν, στὰ πλαίσια τῆς διεξαγωγῆς τοῦ φεστιβὰλ Ἑλληνικοῦ Κινηματογράφου στὴν Θεσσαλονίκη, ἐπανῆλθε διάχυτος ἀπό... «γλύκα» γιὰ τὸ ἀντιφεστιβάλ.

Ποιὸ ἀπὸ τὰ δύο φεστιβάλ, ἄξιζε, αὐτὸ εἶναι δουλειά, νὰ τὸ κρίνουν, αὐτῶν ποὺ τὰ παρακολούθησαν καὶ τῶν κριτικῶν. Τῶν κριτικῶν, ὅταν ὅμως κρίνουν μὲ ἀντικειμενικὴ ὀπτικὴ γωνία κι ὄχι «κυττάζοντας» διὰ μέσου ὁποιουδήποτε ἄλλου φακοῦ.

Δὲν συμφωνεῖ ὁ ἐν λόγῳ κριτικός, ὅτι πρέπει νὰ δείχνουμε ἕνα μικρὸ τουλάχιστον σεβασμὸ στὰ ἔργα τῶν ἄλλων, ὅσο «κακὰ» κι ἂν εἶναι; Δὲν νομίζει ὅτι τὸ νὰ δίνουμε θάρρος σὲ νέους νὰ προχωροῦν, ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ τοῦ νὰ τοὺς καταδικάζουμε καὶ ἔτσι νὰ ἀνοίγουμε τὸν δρόμο στὰ πάντοτε παραμονεύοντα «γερασμένα» κυκλώματα;

● Ο ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ ΠΑΝΤΟΥ ΑΠΩΝ . . .

ΦΩΝΕΣ, κακό, μποτιλιάρισμα. Κλάξον «ἠχοῦν» δαιμονισμένα, δάκτυλα ἀνοίγουν γιά... φασκέλωμα. Εἰκόνα, καθημερινὴ σχεδόν, ποὺ τὴν βλέπεις στὴν ὁδὸ Ἑρμοῦ, στὴν Εὐριπίδου, στήν...

Διαδρομὲς τῶν 15΄, γίνονται σὲ 30΄ σὲ 45΄. Ὁ κ. Βογιατζῆς βέβαια, τίποτα δὲν γνωρίζει γι' αὐτά. Γιατὶ ἂν γνώριζε κάτι θὰ ἔκανε. Δὲν κάνει ὅμως τίποτα, ἑπομένως δὲν γνωρίζει. Κι ὅταν ἕνας ὑπουργὸς δὲν γνωρίζει, γνωρίζει ὁ «προϊστάμενος» τί πρέπει νὰ κάνη, γιὰ ὅποιον δὲν γνωρίζει. Καὶ ὅπως λένε θὰ τὸ κάνει. Νὰ σᾶς πῶ ὅμως, καλύτερα θὰ εἶναι γιὰ τὸν μὴ γνωρίζοντα κάτι τέτοιο. Ἐξαιρετικὸ μέρος βλέπεται γιὰ διακοπὲς ἡ Εὔβοια... ὁπωσδήποτε!

● Ο κ. ΦΡΕΝΤΥ ΚΑΙ ΟΙ ΨΑΡΑΔΕΣ . . .

ΓΙΑ ΔΥΟ ἀσήμαντους ψαράδες τῆς Μυτιλήνης, μᾶς μίλησε σὲ χρονογράφημά του σημαντικώτατος χρονογράφος.

Βέβαια σημαντικώτατος δὲν εἶναι τόσο ὡς προσωπικότητα, ὅσο σὰν φαινόμενο. Καὶ γιὰ νὰ ἐξηγούμεθα. Ὅταν ἀποκαλεῖς κάποιον «εὐτελῆ συκοφάντη», δημόσια, ἀνοίγεις συγχρόνως καὶ τὴν πόρτα κάποιου δικαστηρίου ἢ τοῦ δίνεις τὴν δυνατότητα νὰ τὴν ἀνοίξει. Ἐκτὸς καὶ ἂν ἐκεῖνος δὲν ἔχει τὸ θάρρος νὰ τὴν σπρώξει.

Εἶχε βέβαια, τὸ θάρρος —τί τόλμη!— νὰ γράφει καὶ νὰ ὑμνεῖ (ποιούς καὶ γιὰ τί εἶναι πλέον γνωστά).

Ἂς ψάξει ὅμως τουλάχιστον—νὰ βρεῖ τὸ θάρρος νὰ ψάξει—γιὰ τὸν τρίτο ἀσήμαντο, ὁ ἐν λόγῳ χρονογράφος. Καὶ γιὰ νὰ τὸν βοηθήσουμε στὸ ψάξιμο τοῦ προτείνουμε: Ἂς ἐφαρμόσει τὸ «γνῶθι σ' αὐτόν». Σίγουρα θὰ τὸν ἀνακαλύψει. Καὶ κάτι θὰ εἶναι κι αὐτό. Θὰ γνωρίζει κάτι σπουδαῖο, ἄγνωστο μέχρι πρὸ ὀλίγου γι' αὐτόν. Τί; Μὴ «προτρεχέτω ἡ πέννα, τῆς ἀληθείας».

● ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΗΡΕΜΗΣΑΝ . . .

ΗΡΕΜΗΣΑΝ, λοιπόν... Τὰ Παμέλας θὰ τὰ πάρη τὸ Κράτος. Αὐτὸ ἦταν ὅλο... Γι' αὐτὸ ἀγωνίστηκαν... Καὶ γιὰ τὶς παρανομίες βέβαια... Καὶ ἔτσι ἡ Ἑλλὰς ἠρέμησε, βγῆκε ἀπὸ πάνω της τὸ ἄγχος, ποὺ τὸ ἔφερναν οἱ πράξεις ἢ παραλήψεις τῆς κ. Καπετανάκη.

Καὶ ἡ χολὴ τέλειωσε —καὶ φυσικὰ καὶ ὁ ἀνδρισμὸς— ὅταν οἱ πέννες χτύπησαν μιὰ γυναίκα ἐπειδὴ μπόρεσε νὰ φτιάξη στὴν ζωή της κάτι, ποὺ δὲν τὸ ἔφτιαξε ἡ δική τους ἡ μαμὰ ἢ ἡ ἀδελφή.... Φτωχὴ Ἑλληνικὴ συνήθεια τῶν ἀδυνάτων. Κόμπλεξ χρόνων ποὺ τὰ πλήρωσε καὶ θὰ τὰ πληρώση ὁ τόπος..

Ἀλλὰ ἀναρωτιέμαι: Εἴμαστε τόσο ἀσήμαντοι, τόσο μικροί, τόσοι ἐλάχιστοι ὥστε νὰ μαχαιρώνουμε τὸ ἐλάχιστο ἐνῶ ἀποφεύγουμε τὰ μεγέθη;

Μιὰ ἀπάντησι...

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΑΙ
& ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΛΟΓΙΚΑΙ
ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Α. Η. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΟΛΟΓΟΣ
τ. καθηγητὴς Π.Α.-τ. Γ.Γ. Ἀρείου Πάγου

★

ΓΡ. Α. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γραφολόγος-Δημοσιογράφος

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΣΚΡΑ 82 — ΤΗΛ. 95.90.068

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Νὰ φύγη καὶ ὁ ὑπουργὸς Βογιατζῆς

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ἀνταποκρινόμενος καὶ εἰς αἴτημα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, θὰ θέση, ἐπὶ κεφαλῆς ὡρισμένων καιρίων ὑπουργείων ὑπηρεσιακὰ πρόσωπα, ὥστε νὰ εἶναι διασφαλισμένον τὸ ἀδιάβλητον τῶν ἐκλογῶν. Ὀρθότατα. Ἡ ἀπόφασις ὅμως θὰ καθίστατο περισσότερον εὔστοχος, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν, ὑπὸ ἀντικατάστασιν διευρύνετο. Καὶ περιελαμβάνοντο καὶ ὑπουργοί, οἱ ὁποῖοι θὰ ἠδύναντο, ἀπὸ τῆς θέσεώς των καὶ λόγῳ τῶν ἁμαρτιῶν τῆς θητείας των, νὰ ἐπηρεάσουν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν, τοὐλάχιστον κατὰ τὸ ποσοστὸν τῆς ἁρμοδιότητας. Ἕνας ἐξ αὐτῶν, ἀκριβέστερον ὁ πρῶτος, θὰ ἦτο ὁ ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν κ. Γ. Βογιατζῆς!

Κανένας δὲν εἶναι περισσότερον αὐτοῦ ἀποτυχών.

Καὶ κανένας δὲν ἐχρησιμοποίησε καθ' ὅμοιον ἀδίστακτον τρόπον τὴν θέσιν του, διὰ νὰ ὑπηρετηθοῦν στεναὶ τοπικιστικαὶ καὶ ἄλλαι κομματικαὶ ἰδιοτέλειαι. Ἀπὸ τὴν περίπτωσιν τῆς Ἀερολέσχης Χαλκίδος μέχρι τῆς ἀναστατώσεως τῶν Συγκοινωνιῶν καὶ τῶν ἀπεργιῶν εἰς τὴν «Ὀλυμπιακήν» ὁ κ. Βογιατζῆς ἀπεδείχθη τὸ ἀνοικονόμητον καὶ συνεχῶς ἀνανεούμενον σκάνδαλον τῆς Κυβερνήσεως. Εἰς μίαν Κυβέρνησιν ἐπαγγελλομένην τὴν πολιτικὴν ἀνανέωσιν εἶναι ὁ ὑπουργός, ποὺ θέλγεται μέχρι παραφορᾶς ἀπὸ τὰς μεθόδους τῆς χειροτέρας φαυλοκρατίας. Εἶναι, ἴσως, ἀδύνατον εἰς τὸν κ. Καραμανλῆν νὰ συλλάβη τὴν ἔκτασιν τῆς ζημίας, τὴν ὁποίαν ὁ ὑπουργός του προεκάλεσεν, εἰς τὴν «Νέαν Δημοκρατίαν». Ἐὰν ὅμως ἐρωτήση θὰ διαπιστώση ἀμέσως τὴν κοινὴν κατακραυγήν, ποὺ ἔχει προκαλέσει. Καί, ἀσφαλῶς, θὰ ἀντιληφθῆ, ὅτι συμφέρον ,ἀκόμη καὶ καθαρῶς ἐκλογικόν, ἐπιβάλλει νὰ ἀντικατασταθῆ ἀμέσως ὁ ὑπουργὸς τῆς ἀνοικονομήτου ἀποτυχίας. Ἡ ἀντικατάστασις ὡρισμένων ὑπουργῶν εἶναι εὐκαιρία. Νὰ περιληφθῆ καὶ ὁ κ. Βογιατζῆς. Θὰ εἶναι πρᾶξις σωφροσύνης καὶ ὀξυδερκείας. Ὅπως καὶ ἐὰν εἰς οὐδεμίαν μελλοντικὴν Κυβέρνησιν μετάσχη. Περισσεύει ἡ κακοποιΐα...

Ἕνας νέος καθηγητὴς...

ΔΙΑΒΑΣΑΜΕ ὅτι στὸ Πανεπιστήμιο Θράκης ἐξελέγη καθηγητὴς ὁ κ. Ἀργύριος Καρρᾶς, Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ὑφυπουργείου Προεδρίας. Βέβαια ὁ κ. Καρρᾶς ὑπῆρξε ἕνας ἀθόρυβος Γενικὸς Γραμματεύς, λόγῳ τῆς ὑπάρξεως τοῦ κ. Τάκη Λαμπρία καὶ λίγο γνωστός, γι' αὐτό, ἴσως καὶ πέρασε ἡ ἐκλογή του ἀπαρατήρητη. Θέλουμε, ὅμως, νὰ πιστεύουμε τοῦτο: πὼς ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Ἀργύρη Καρρᾶ δὲν ἔπρεπε νὰ γίνη τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ κ. Καρρᾶς ἦταν καὶ γενικὸς Γραμματεύς.

Ἂς τὸ σκεφθῆ ὁ κ. Καρρᾶς καλύτερα. Καὶ θὰ διαπιστώση, ὅτι τοῦτο τὸ σχόλιο ἔχει πολὺ Δικαιοσύνη στὶς ἀράδες τους.

«Ἐθνικόφρονες, φιλομοναρχικοὶ» ἂς μένουν

ΕΙΝΑΙ χαρακτηριστικὰ ἠθικῆς σήψεως καὶ δειλίας τὰ ὅσα, μετὰ τὴν ὁριστικοποίησιν τῆς ἀποφάσεως, περὶ ἐκλογῶν, συμβαίνουν εἰς τὴν παράταξιν τῆς «Νέας Δημοκρατίας». Κατὰ τὴν κυβερνητικὴν τριετίαν της, ἐνεφανίσθησαν, εἰς τοὺς κόλπους της, «ἀντάρται». Ὑπῆρξαν, δηλαδή, βουλευταί της, οἱ ὁποῖοι ἀναφανδόν, δι' ἐπωνύμων δηλώσεων καὶ ἄλλων ἐνεργειῶν, παρουσιάσθησαν, ὡς σημαιοφόροι τοῦ φιλομοναρχισμοῦ καὶ ὡς ὑπερασπισταὶ τῆς ἐθνικοφροσύνης, ἡ ὁποία, κατὰ τὴν μεγαλόφωνον ἄποψίν των, ἐπλήσσετο ἀπὸ τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεώς των! Κανονικῶς, θὰ ἔπρεπε νὰ διεγράφοντο ἀμέσως καὶ ἀσυζητητί! Ἡ πολιτικὴ ἠθικὴ ἐπέβαλλεν, εἰς αὐτούς, τὴν ἀποχώρησιν καὶ εἰς τὸν ἀρχηγόν των τὴν διαγραφήν! Ἐν τούτοις, οὔτε τὸ ἕνα, οὔτε τὸ ἄλλο συνέβη. Οἱ «ἀντάρται» ἔμειναν. Καὶ ἠπείλουν, ὅτι θὰ προχωρήσουν εἰς διαχωρισμὸν εὐθὺς μὲ τὴν ἀπόφασιν περὶ ἐκλογῶν. Καὶ ἡ ἀπόφασις ἀνηγγέλθη. Καὶ ἡ Βουλὴ ἔκλεισε. Ἀλλὰ μαζὶ μὲ αὐτὴν καὶ τὸ στόμα τῶν διαφωνούντων. Τί νὰ συνέβη ἄραγε; Ἀνεκάλυψαν, αἰφνιδίως, οἱ ὑποδειγματικοὶ αὐτοὶ βουλευταί, ὅτι κακῶς ὑπεράσπισαν τὴν μοναρχίαν, ὅτι ἡ ἐθνικοφροσύνη των δὲν κινδυνεύει καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλη σωτηρία ἀπὸ τὴν «Νέαν Δημοκρατίαν»; Καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς ὁ ἀρχηγός των ἔκρινεν, ὅτι, ἀπὸ τῆς στιγμῆς, ποὺ ὑπάρχει κόμμα Στεφανοπούλου δὲν ὑπάρχει καὶ λόγος ἐμπλουτισμοῦ του μὲ ἰδικούς του βουλευτάς, ὁσονδήποτε καὶ ἂν τοῦ εἶναι ἀντιπαθεῖς καὶ ἀνεπιθύμητοι; Ὅ,τι καὶ νὰ συμβαίνη, βέβαιο εἶναι, πάντως, ὅτι ἐξέλιπαν αἱ «ἀνησυχίαι» τῶν λαμπρῶν αὐτῶν ἐκπροσώπων τοῦ λαοῦ καὶ φρουρῶν τῶν συμφερόντων του, ὅτι ἐπωματίσθη ἡ «ἀγωνία» των καὶ ὅτι οὔτε ζημιὰ ὑπῆρξεν, οὔτε γάτα! Θαυμάσιον παράδειγμα πολιτικῆς συνεπείας καὶ ἡγετικῆς τόλμης! Ἂς τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψιν οἱ ψηφοφόροι τῶν περιφερειῶν, εἰς τὰς ὁποίας οὗτοι ἐκθέτουν ὑποψηφιότητα. Καὶ ἂς φροντίσουν αὐτοὶ νὰ δώσουν τὸ δίδαγμα διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐτόλμησεν ὁ ἡγέτης των!... Τουλάχιστον ἂς ὑπάρξη ἀπόδειξις τῆς ἠθικῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ.

Ὁ στρατηγός Ζαγοριανάκος καὶ οἱ ἄλλοι

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ τοῦ στρατηγοῦ Ζαγοριανάκου ἔδειξε, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, πόσο ἐλάχιστοι ὑπῆρξαν καὶ εἶναι μερικοὶ συνάδελφοί του. Ὄχι ἐπειδὴ δὲν τόλμησαν νὰ πᾶνε στὴν κηδεία του, ἀλλὰ ἐπειδὴ μὲ πλάγιο τρόπο, (νοιώθοντας τὶ δὲν ἔπραξαν ἀπέναντι ἑνὸς συναδέλφου των τὸν ὁποῖον μέχρι χθὲς τιμοῦσαν καὶ προσκυνοῦσαν) στέλνουν τὶς κυρίες τους στὸ Νοσοκομεῖο, νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν χήρα τοῦ στρατηγοῦ, ποὺ εἶναι καὶ αὐτὴ βαρειὰ τραυματισμένη.

Τὸ τονίζουμε: Οὔτε μιὰ φορὰ στὸ πρόσωπο δὲν εἴχαμε δεῖ τὸν νεκρὸ Στρατηγό. Ἀλλὰ στὴν κηδεία του περίμεναν πολλοὶ —ποὺ γνώρισαν πράγματα καὶ καταστάσεις— νὰ δοῦν τὸ θάρρος σὲ μερικὰ πρόσωπα.

Ἀδίκως, λοιπόν, ἡ Ἀστυνομία πῆρε μέτρα. Μαζὶ μὲ τοὺς θορυβοποιοὺς εἶχαν λείψει καὶ ἀρκετοί... γενναῖοι.

Οἱ τιμωρημένοι τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΓΥΡΙΣΑΝ πάλι στὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἡ κυρία Μελίνα Μερκούρη καὶ ἀρκετοὶ ἄλλοι τιμωρημένοι μὲ ...«πράσινη» — ἀντὶ κίτρινη — κάρτα. Καὶ ἀναρωτιέται κανείς: Τέλειωσε ἡ τιμωρία τους ἢ ἄλλαξαν ἰδέες; Αὐτὰ τὰ γνωρίζει μόνο ὁ Ἀνδρέας...

ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Ὁ διαφανὴς φάκελλος «ΚΥΠΡΟΣ»

Η ΠΡΟΣΦΑΤΟΣ ἀπόφασις τοῦ ΣΥΜΒ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ἐπὶ τῆς Κυπριακῆς προσφυγῆς διὰ τὸν ἐποικισμὸν τῆς ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ προβληματίζει περισσότερον, ἀπὸ τὸ νὰ μὴν ἐλαμβάνετο ἀπόφασις. Οὐσιαστικὰ ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις ἀπέδειξε, ὅτι ἡ διεθνὴς ἀμφικτιονία δὲν εἶναι ἁπλῶς χρεωκοπημένη, ἀλλὰ κατήντησε σωστὸ σκλαβοπάζαρο στὰ χέρια οἰκοπεδοφάγων καὶ ἐπιδρομέων. Ἀπέδειξε ἀκόμη, ὅτι μιὰ καὶ δὲν εἴμεθα οἰκοπεδοφάγοι καὶ ἐπιδρομεῖς, εἴμεθα διαπραγματευόμενο ζῶν ἐμπόρευμα, τιθεμένης οὕτω ἐν ἀμφισβητήσει τῆς τιμῆς καὶ εὐθιξίας, ΕΘΝΙΚΩΣ, ποὺ μᾶς διετήρησε ἀλώβητους ἐπὶ χιλιετηρίδας.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ τραγικώτερον εἶναι, ὅτι ὁ ἄξων ΑΘΗΝΩΝ — ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ δι' ἐπισήμων χειλέων πανηγύρισε διὰ τὴν ἀπόφασιν ὡς ἐπιτυχία μας.

Ὅσον διὰ τὸν ΑΤΤΙΛΑ ποὺ τὸν θεωροῦμεν ὡς τὸν ἡττημένον τοῦ ΣΥΜΒ. ΑΣΦ. ἀπέδειξε ὅτι, ἀφοῦ κέρδισε στὰ πεδία τῶν μαχῶν, κατακτᾶ καὶ ἐποικίζει, πτύει κατὰ πρόσωπον τὸ ΕΘΝΟΣ τῶν ΕΛΛΗΝΩΝ, καὶ τὴν ἀμφικτιονία σκλαβοπάζαρο, ἐνῶ ἡμεῖς ἀρνησιστοροῦμεν μηδενιστικά, οἱ δὲ ἰθύνοντες κουασιμόδοι κωδωνοκρούοντας δακτυλοκρύπτονται ὄπισθεν νεκρῶν ἀποφάσεων τακτοποιώντας φαρισαϊκὰ ἐκκρεμότητες συνειδήσεως.

Τελευταία εὐκαιρία λοιπὸν αὐτὴ ἡ ἀπόφασις τοῦ Σ.Α. ἂς μᾶς προβληματίση πρὶν εἶναι ἀργά. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὑπάρχει ἕνας φάκελλος «ΚΥΠΡΟΣ» διαφανέστατος ὅμως, διὰ τοὺς ἔχοντας νοῦν καὶ εὐθιξίαν, τὸ ψηλάφισμά του προκαλεῖ καυτὰ ἐρωτήματα, οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα ἀρχειοθετήσεώς του, ἀνήκει εἰς τὰ «ὑπ' ὄψιν», διότι χάριν ἐξιλασμοῦ ἐδιώχθησαν καὶ ἐφυλακίσθησαν οἱ ἀφελέστεροι, διαφεύγουν ὅμως οἱ ἐκμεταλλευθέντες τὸ περιστασιακὸν σκότος, οἱ ἐν σκότει φακελλοποιοῦντες τὴν ΚΥΠΡΟΝ.

Ἔχω μακροχρόνιον ἀνάμειξιν εἰς τὸ Κυπριακόν, εἰς στιγμὰς μάλιστα κρισίμους, δι' αὐτὸ διαθέτω ἐμπειρίας καὶ στοιχεῖα, ποὺ μοῦ δίδουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐρωτῶ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀπαντῶ εἰς ὅσους ἐξ ἐνοχῆς χρυσοθηροῦν, ἐν σιωπῇ.

1. Διατί αἱ ἀκταὶ τῆς ΚΥΠΡΟΥ ἔμειναν ἀκάλυπτοι κατὰ τὴν ἀποβατικὴν ἐπιχείρησιν τῶν Τούρκων; Τὰ ἐπάκτια πυροβολεῖα καὶ πολυβολεῖα διὰ τὰ ὁποῖα τόσα ἐδαπανήθησαν καὶ ποὺ τόσο ὑπολογισμένα ἐκάλυπτον τὰς ἀκτὰς (ἠσχολήθην προσωπικῶς μὲ τὰς ὀργανώσεις αὐτὰς) διατί ἔμειναν ἔρημα; Ποῖοι εὐθύνονται δι' αὐτό;

2. Διατί ὁ Ραδ. Σταθμὸς ΚΥΠΡΟΥ μετέδιδε πρωϊνὴ γυμναστικὴ ἐνῶ οἱ Τοῦρκοι ἀλεξιπτωτισταὶ ἐσκίαζον πίπτοντες τὸν οὐρανὸν τῆς Κυπριακῆς πρωτευούσης;

3. Τί ἔπραξαν οἱ τότε μεγαλόσχημοι τῆς στρατιωτικῆς ἡγεσίας οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι οὔτε ἐν ἀποτάξει οὔτε στὸν Κορυδαλλό; Ἁπλούστατα καφενοβιοῦν εἰς κοσμικὰ ζαχαροπλαστεῖα τιμηθέντες διὰ τὰς ὑπόπτους ὑπηρεσίας των! Μήπως θέλουν λοιπὸν νὰ τοὺς εὐγνωμονοῦμεν διὰ τὸν κατακερματισμὸν τῆς ΚΥΠΡΟΥ; διὰ τὰς χιλιάδας τῶν νεκρῶν καὶ ἀγνοουμένων; διὰ τὴν ἀτίμασιν τοῦ ΕΘΝΟΥΣ; διὰ τὴν ἐπιστράτευσιν ὀπερέτα ἡ ὁποία ἐν σχεδίῳ καὶ ἐν τῇ πράξει ἀπέδειξε ὅτι ἂν οἱ Τοῦρκοι δὲν ἦσαν Τοῦρκοι θὰ ἐθρηνούσαμεν ὁλοκληρωτικὴν καταστροφήν; Πῶς κάθονται στὶς πολυθρόνες τῶν ζαχαροπλαστείων; δὲν τοὺς ἐνοχλοῦν τὰ ἀγκάθια τῆς συνειδήσεώς των; ἀλλὰ ποιὰ ἀγκάθια; ποίας συνειδήσεως; Ἡ αὐτοχειρία καὶ τὸ χαρακίρι προϋποθέτουν συνείδησι, ἀγκάθια, ὀντότητα ἡγετική, ἦθος, εὐθύνη, τέτοιες μακάβριες συνήθειες! τοὺς τρομάζουν. Οἱ πολυθρόνες τῶν ζαχαροπλαστείων δι' αὐτοὺς στὸ γαλήνιο τέλμα τῆς σύγχρονης Ἑλληνικῆς πραγματικότητος ἀποτελοῦν τὴν ἐξασφάλισι μιᾶς βρώμικης σιγουριᾶς.

4. Τὸ Ἐθνικὸν κέντρον πῶς σταθμίζει τὰς εὐθύνας του ἔναντι τῆς ΚΥΠΡΟΥ; καὶ ἔναντι τῆς Ἱστορίας; Διατί ἀσταθεῖ, παλλινδρομεῖ, συμβιβάζεται;

5. Ἡ ΚΥΠΡΟΣ διέθετε ἕναν ἐγκέφαλον: Τὸν ΕΘΝΑΡΧΗ ΜΑΚΑΡΙΟΝ. Καὶ μίαν ρομφαίαν: Τὸν στρατηγὸν ΓΡΙΒΑΝ — ΔΙΓΕΝΗΝ. Τὸ ΕΘΝ. ΚΕΝΤΡΟΝ διατί δὲν ἀπέτρεψε τὴν ἀγωνιστική των διάστασι, αἱ προεκτάσεις τῆς ὁποίας, διασπώντας τὸν Κυπριακὸν λαόν, ἀπετέλεσαν τὸ προγεφύρωμα τῆς Τουρκικῆς εἰσβολῆς; Καὶ οἱ δυό τους ὑπῆρξαν ΕΝΩΤΙΚΟΙ. Ἐγνώριζα καλὰ καὶ τοὺς δύο καὶ ἔχω προσωπικὴν ἀντίληψιν τούτου. Ὁ μὲν ΜΑΚΑΡΙΟΣ πάλευε νὰ λύση τὸν γόρδιον δεσμόν, ὁ δὲ ΓΡΙΒΑΣ νὰ τὸν κόψη.

6. Διατί τόση ἀνεκτικότητα, μᾶλλον διεκόλυνσι στὸ ξερίζωμα τοῦ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ; Διατί τόσα στρατόπεδα μοιρολατρῶν προσφύγων; Διατί τόση παθητικότης τῶν ἁρμοδίων ποὺ τοὺς ἀφήνει μόνο νὰ θρηνοῦν γιατί ἔχασαν, στερώντας τους τὴν πίστι καὶ τὰ μέσα ἐπανακτήσεώς των; Μήπως τὸ κατεχόμενον ἀπὸ τοὺς Τούρκους 40ο)ο τοῦ ἐδάφους πρέπει νὰ ἀνταποκριθῆ σὲ ποσοστιαία πληθυσμιακὴ ἀναλογία γι' αὐτὸ καὶ ἡ μετακίνησι πληθυσμῶν; (ξερίζωμα Κυπρίων - ἐποικισμὸς Τούρκων) διὰ νὰ ὁλοκληρωθῆ ἡ ἁμαρτωλὸς διχοτομικὴ λύσις;

Ἡ τελευταία ἀπόφασις τοῦ Σ. Α. ἂς μᾶς προβληματίση ἐπὶ τέλους. Εἶναι ἀνεπίτρεπτον νὰ ἀποτελοῦμεν διαπραγματευόμενον ζῶν ἐμπόρευμα σὲ σκλαβοπάζαρα ντροπῆς, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀρνούμεθα νὰ γράφωμεν ἱστορίαν ἐπειδὴ οἱ ὑπεύθυνοι τρέμουν μιὰ τέτοια τιμητικὴ συγγραφικὴ εὐθύνη. Ὡς ΕΘΝΟΣ ἂς ἀντιμετωπίσομεν τὴν πραγματικότητα, ἔχομεν ἕνα τρομερὸ ὅπλο τοῦ ὁποίου περιέργως καὶ ἐν ἀντιθέσει μὲ τοὺς Τούρκους οὐδόλως κάμνομεν χρῆσιν, ἀπειλώντας τὴν ἰσορροπίαν τοῦ τρόμου καὶ μάλιστα εἰς τὴν τόσον εὐαίσθητον περιοχήν μας.

Περισυλλογή, συνοχή, ἀποφασιστικότητα, προπαρασκευή, δρᾶσις, κι ὅλα αὐτὰ σὲ χρόνο μηδέν, δὲν δικαιολογεῖται ἀφέλεια ἐφησυχασμοῦ ἐπὶ δολίων ἀποφάσεων, οὔτε θριαμβολογία διὰ νίκας ἐπὶ ὑποτιθεμένου ἐν ἀσκήσει ἐχθροῦ, παρουσία μάλιστα θεατῶν ἀπὸ κουτοπόνηρη σκοπιμότητα!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Ε. Α. ΑΞ)ΚΟΣ ΠΥΡ)ΚΟΥ
ΝΕΑ ΠΕΡΑΜΟΣ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ

Ἐδῶ Θεσσαλονίκη

ΔΕΝ ΤΟ ΠΡΟΒΛΕΨΑΜΕ . . .

ΔΥΣΤΥΧΩΣ δὲν μπορέσαμε νὰ παρακολουθήσουμε ἀπὸ κοντὰ τὸ Διεθνὲς Φεστιβὰλ κινηματογράφου μιᾶς καὶ δὲν προμηθευτήκαμε ἐγκαίρως προσκλήσεις! Τὶς προμηθεύτηκαν ὅπως μάθαμε ἀθλητικογράφοι καὶ ἄνθρωποι ποὺ δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέση μὲ τὸν τύπο . . . Σὲ σχετικὴ ἐρώτησή μας ὁ κ. Νικολόπουλος μᾶς εἶπε... «δυστυχῶς δὲν γίνεται τώρα τίποτε. . .» δὲν πειράζει, ἀλλὰ γιὰ φαντάσου ὁ περιγράφων τὶς κλωτσιὲς τοῦ Κούδα καὶ τοῦ Χ΄΄Παναγῆ νὰ καλύπτη εἰδησεογραφικά, φεστιβὰλ κινηματογράφου!. . .

ΠΕΡΙ ΜΟΛΥΝΣΕΩΣ . . .

ΔΥΟΜΥΣΙ χιλιάδες κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ Δόξης δίπλα στὸ Καυτατζόγλειο ὑποφέρουν καθημερινὰ ἀπὸ τὶς ἀναθυμιάσεις τῆς πίσσας ποὺ παράγει τὸ ἐργοτάξιο τοῦ Δήμου. Κύριε Δήμαρχε — λέμε μεῖς — τί θὰ γίνη μ᾿ αὐτὴ τὴν περίπτωση. . . Προσέξτε λίγο καὶ τὸ συνοικισμὸ τῆς Δόξης γιὰ νὰ σᾶς δοξάση στὶς προσεχεῖς δημοτικὲς ἐκλογές, θ᾿ ἀγανακτήσουν οἱ ἄνθρωποι μετὰ τόσες διαμαρτυρίες. Κάνετε μιὰ ἐπιτόπια ἔρευνα ὅταν τὸ ἐργοτάξιο δουλεύει καὶ θὰ μᾶς θυμηθεῖτε!. . .

ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ . . .

«ΙΔΙΩΤΙΚΑ βίτσια, δημόσιες ἀρετές!» ἡ πολύκροτη ταινία τοῦ Μίκλος Γιάντσο, δὲν ἄρεσε σὲ φίλο τῆς στήλης μου . . . «γιατὶ» τὸν ρώτησα. . . «μόλις σβήσανε τὰ φῶτα γέμισε ἡ ὀθόνη ἀπὸ τὰ ὀπίσθια κάποιου ἠθοποιοῦ! Μοῦ ἦρθε ἐμμετός»! Δίκιο εἶχε ὁ ἄνθρωπος! Καὶ νὰ σκεφτῆ κανεὶς τὴν κριτικὴ συναδέλφου ποὺ προσπαθεῖ νὰ ἀποδείξη πὼς τὸ γυμνὸ τῆς ταινίας δὲν «τραβοῦσε» μιᾶς καὶ «τὸ τράβελλινγκ τῆς μηχανῆς ἦταν ἀπὸ διάφορες γωνίες γρήγορο. . .» κλπ.! κ. συνάδελφε τὸ παραξυλώνουμε λίγο ἐν ὀνόματι τῆς τέχνης δὲν νομίζετε. .

ΣΧΟΛΕΙΑ Ή ΜΑΝΤΡΙΑ ;

ΠΟΛΛΑ μὰ πάρα πολλὰ σχολεῖα τῆς Νεάπολης, Καλαμαριᾶς, 'Αμπελοκήπων, Σταυρουπόλεως καὶ Συκεῶν θυμίζουν σταύλους! Χωρὶς φωτισμό, κατάλληλους χώρους, αὐλές, τουαλέττες μοιάζουν μὲ γκέττο περισσότερο! Τί θὰ γίνη ἐπιτέλους φωνάζουν οἱ γονεῖς καὶ οἱ δασκάλοι. Ποιὸς θὰ τοὺς ἀκούση ὅμως; Τώρα ἔχουμε ἐκλογὲς κι οἱ βουλευτές μας ἔχουν σκοτοῦρες. Μέχρι ὅμως τὴν ἄλλη τετραετία κάτι θὰ γίνη!

Η. Κ.

Ο κ. ΚΩΝ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΤΟ ΓΝΩΡΙΖΕΙ;

'Ο βουλευτὴς τῆς Ν.Δ. Γερ. 'Αποστολάτος ἀγωνιζόταν γιὰ τὴν προβολὴ τῆς χούντας

ΥΠΑΡΧΕΙ πολλὴ περιέργεια, διὰ τοὺς συνδυασμοὺς τῆς «Νέας Δημοκρατίας». 'Αναμένει ἡ κοινὴ γνώμη νὰ ἴδη μέχρι ποίου βαθμοῦ θὰ ἐκδηλωθῆ — ἂν ἐκδηλωθῆ — ἡ ἀπειλουμένη, ἐπὶ τριετίαν, ἀπόφασις τῆς ἐκκαθαρίσεως. Εἰσέδυσαν, εἰς τὸ κόμμα του, κατὰ τὰς πρώτας ἐκλογάς, στοιχεῖα ἀσυμβίβαστα μὲ τὰς καταστατικάς του ἀρχὰς καὶ τὸν Δημοκρατικὸ προσανατολισμό του.

'Ο κ. Γ. 'Αποστολάτος.

Ἦσαν οἱ ἐπιτήδειοι, ποὺ ἐπήδησαν εἰς τὸ σκάφος, ἐπωφελούμενοι τῆς σπουδῆς καὶ τοῦ συνωστισμοῦ. 'Αλλὰ θὰ ἐξακολουθήσουν καὶ ὕστερα ἀπὸ πλοῦν τριῶν ἐτῶν νὰ τὸ ἐπιβαρύνουν μὲ τὸ ἁμαρτωλὸ παρελθόν των; Θὰ εἶναι, αἴφνης καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ ὑποψήφιος ὁ κ. Γερ. 'Αποστολάτος — βουλευτὴς μέχρι τοῦδε — ὁ ὁποῖος τόσον εἶχε πιστεύσει εἰς τὴν ἑπταετίαν, ὥστε νὰ τὴν βοηθῆ, διὰ τοὺς ὁρίζοντάς της, μὲ τὸ διαφημιστικό του γραφεῖο «'Ορίζων»; Τὸ ἐρώτημα εἶναι εὔλογο. Διότι, ἐπὶ τέλους, δὲν κατηγορεῖται ἡ πίστις, ἔστω καὶ ἂν εἶναι τόσο ἐλαστικὴ καὶ εὐμετακίνητος. Ἄς ληφθῆ, τοὐλάχιστον, ὑπ᾿ ὄψιν τὸ ἐμπόριο τῆς πίστεως, ποὺ εἶναι ἀπαράδεκτο, εἰδικώτερον κάτω ἀπὸ τὰς ἀκόμη νεαρὰς πτέρυγας μιᾶς Δημοκρατίας. Καὶ ὑπῆρξε ἐμπόριο πίστεως, κατὰ τὴν ἑπταετία, μὲ τὸ διαβόητο ἐκεῖνο σχέδιο τῆς μιᾶς δραχμῆς, δι᾿ ἕκαστον ἀγρότη καὶ τῆς κάρτας, ποὺ ἐστάλη καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικό, μὲ ἔγκρισι καὶ ἐντολὴ τοῦ τότε ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ. Καὶ ὑπῆρξε, ἐπίσης, ἐμπόριο πίστεως μὲ τὴν ἀλεξιπτωτιστικὴ εἰσβολὴ εἰς τὸ Κοινοβούλιο. Θὰ ἐξακολουθήσουν ἄραγε, αὐτὰ τὰ κρούσματα; Θὰ μείνη ἀνοικτὸς ὁ δρόμος, διὰ τὴν σταδιοδρομία τοῦ κ. Γερ. 'Αποστολάτου εἰς τὸν δημόσιο βίο; Εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ ἴδωμε, διὰ νὰ εὐχηθῶμεν καὶ εἰς ἀνώτερα, εἰς τὴν Δημοκρατία, τὸν Κοινοβουλευτισμὸ καὶ τοὺς θεσμούς. . .

'Αλλὰ μία ἄλλη συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενο.

ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΜΕ ΛΥΠΗ, δημοσιεύουμε τὴν κατωτέρω ἐπιστολή, στὴν ὁποία φαίνεται καθαρά, τὸ πόσο «κακομεταχειρίζονται» οἱ ἀξίες τὸν τόπο μας.

Κύριε Διευθυντά,

ΥΠΟ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟΝ «'Επαναπατρισμὸς ἐπιστημόνων» ἀνέγνωσα εἰς ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα τῆς 30ῆς.9.1977, ἐπιστολὴν τοῦ ἀξιοτίμου κ. ὑφυπουργοῦ 'Εξωτερικῶν ἀναγνωρίζοντος ὅτι οἱ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποτελοῦν ἐθνικὸν κεφάλαιον κ.ἄ.

Διερωτῶμαι πῶς συμβαίνει ἐπιστήμων, ὑποχρεωθεὶς μετὰ τὴν 21ην 'Απριλίου νὰ ἐγκαταλείψη τὴν Χώραν ἀναζητήσας ἐργασίαν εἰς Κράτος μέλος τῆς ΕΟΚ, εἰς τὴν ὁποίαν ζητοῦμεν νὰ εἰσέλθωμεν, καὶ ἀναδειχθεὶς ἐκεῖ, ταλαιπωρεῖται ἐπὶ 2 σχεδὸν ἔτη διὰ νὰ ἀποκτήση ἐδῶ θέσιν κατωτέραν οἰκονομικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς ἐκείνης τὴν ὁποίαν κατέχει, διὰ νὰ προσφέρη τὰς ὑπηρεσίας του εἰς Ἕλληνας, πλησίον τῆς οἰκογενείας του. Τὴ μία ἀλλάζει ὁ Ὑπουργός, τὴν ἄλλη περνοῦν πολλοὶ μῆνες διὰ νὰ περάση νόμος ἀπαλλάσσων τῆς ὑποχρεώσεως ποὺ εἶχαν κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως οἱ ὑποψήφιοι, ἐν συνεχείᾳ νὰ λαμβάνεται ἀπόφασις καὶ νὰ μὴ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ διότι ἀλλάζει τὸ συμβούλιον κρίσεως κ.ο.κ.

Πῶς συμβαίνει τελικὰ ὁ ὡς ἄνω κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας δεύτερος μεταξὺ 17 ὑποψηφίων (πρῶτος ἦλθεν μεροληπτικῶς εὐνοηθεὶς ἀπὸ τὸν προϊστάμενόν του πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου κρίσεως ἀπομακρυνθέντα καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου τοῦ Συμβουλίου) νὰ μὴ διορίζεται, ὅταν ὁ νόμος δίδη τὸ δικαίωμα εἰς τὴν διοίκησιν νὰ διορίση ἕνα ἐκ τῶν τριῶν πρώτων, πρᾶγμα ποὺ ἔγινε κατ᾿ ἐπανάληψιν καὶ δὲν γίνεται δι᾿ αὐτὸν διὰ τὸν ὁποῖον ὁ εἰσηγητὴς μετὰ ἀξιολόγησιν τοῦ ἔργου ὅλων τῶν ὑποψηφίων τὸν φέρει πρῶτον καὶ ὁ πρόεδρος ἀναγνωρίζων τὴν ἀξίαν του ὡς μόνον εἰς βάρος του στοιχεῖον ἀναφέρει τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας καὶ δὲν τὸν ψηφίζει οὔτε δεύτερον, οὔτε τρίτον μὴ τυχὸν καὶ ἡ διοίκησις τελικὰ τὸν διορίση; Μήπως θὰ πρέπει νὰ ἴδουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τὰ σχετικὰ πρακτικά, εἰς προεκλογικὴν περίοδον;

'Ο ἠθικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐπὶ ἑπταετίας δίωξιν τοῦ ὡς ἄνω ἐπιστήμονος τοῦ τιμῶντος τὴν 'Ελλάδα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν

Ι.Γ.Δ.

'Εκυκλοφόρησε

ΗΝΙΟΧΟΣ

Τὸ Φαινόμενον

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΤΣΑΤΣΟΣ

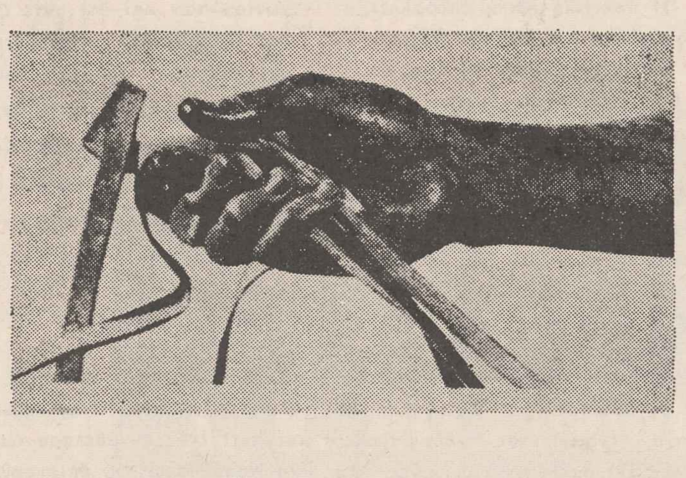

ΑΝΑΤΥΠΟΝ
'Απὸ τὸ τεῦχος ΜΑΪΟΥ - ΙΟΥΝΙΟΥ
('Αρ. Φύλλου 5 - 6)

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ: ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»
ΣΤΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ ΑΠΕΝΑΝΤΙ "ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ" — ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 35 — ΚΑΙ
ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΩΝ "ΝΕΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ" — ΠΕΙΡΑΙΩΣ 68Β
ΤΗΛ.: 5230172 — 5230105 — ΤΙΜΗ: ΔΡΧ. 50

ΕΤΣΙ ΓΙΑ ΝΑ ΘΥΜΩΜΑΣΤΕ...

'Η «νεοαντιστασιακιά» πρυτάνισσα ποὺ ἔγινε ἡ Μαρία μὲ τὰ... «κόκκινα»

ΠΟΙΟΣ δὲν θυμᾶται τὴν Πρυτάνισσα τῆς 'Ανωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς στὴν Θεσσαλονίκη κ. Μαρία Δεληβάνη. ΤΟΤΕ στὸ πλευρὸ τῆς Χούντας. Χόρευε μὲ ὑπουργούς, ἔβγαζε πύρινους λόγους γιὰ τὴν 'Επανάστασι, στὴν πρώτη γραμμὴ τῶν 'Επαναστατικῶν γεγονότων.

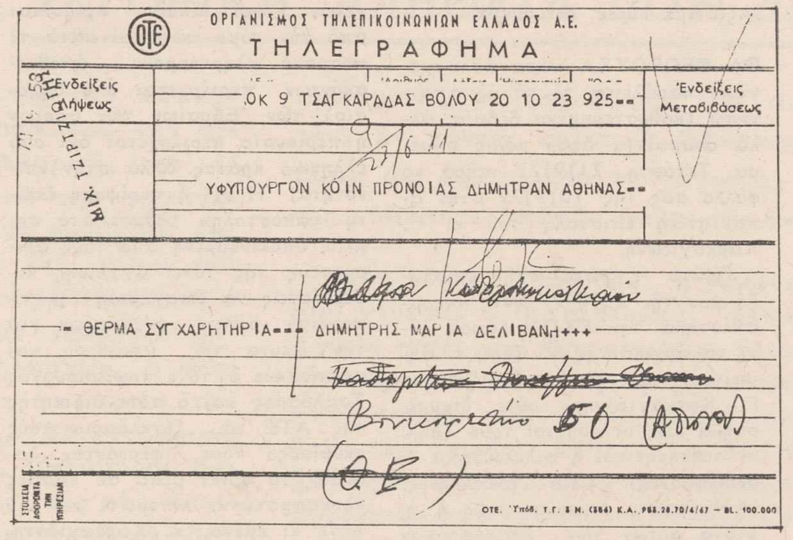

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.
ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ
Ἐνδείξεις Λήψεως
ΟΚ 9 ΤΣΑΓΚΑΡΑΔΑΣ ΒΟΛΟΥ 20 10 23 925--
Ἐνδείξεις Μεταβιβάσεως
ΜΙΧ. ΤΣΙΡΤΣΙΔΗΣ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΝ ΚΟΙΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ ΑΘΗΝΑΣ--
--ΘΕΡΜΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ--- ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΡΙΑ ΔΕΛΙΒΑΝΗ+++
(ΘΕ)
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΦΟΡΩΝΤΑ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ
ΟΤΕ. 'Υπόδ. Τ.Γ. 5 Ν. (364) Κ.Α. 965.28.70/4/67 — ΒL. 100.000

ΤΩΡΑ; Μὰ τώρα ἔπρεπε νὰ σωθῆ. Καὶ γιὰ νὰ σωθῆ ἔπρεπε νὰ γίνη ἡ Μαρία μὲ τά... κόκκινα!

Μάλιστα! Ἡ κ. Μαρία Δεληβάνη — Νεγρεπόντη «ἀντιστασιακιὰ» καθηγήτρια τώρα ἔχει γίνει ἡ μεγάλη ἐνάντια στὴν πνευματικὴ καὶ ὑλικὴ δικτατορία. Γράφει καὶ ἄρθρα στὸν «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ». Τρέχει στὶς πλατειὲς λαϊκὲς συγκεντρώσεις.

Καημένη Μαρία... Τόσο γρήγορα ξέχασες; Καὶ τόσα; Ξέχασες τὴν ἐποχὴ ποὺ ὅλα τὰ εὕρισκες θαυμάσια καὶ αὐτὸν τὸν θαυμασμό σου τὸν ἐξεδήλωνες, τόσο συχνά, στὸν τότε Διοικητὴ τῆς ΚΥΠ, γιὰ τὴν Βόρειο Ἑλλάδα, στρατηγὸ Καραμπέρη; Ξέχασες τὴν ἐποχὴ ποὺ ἡ οἰκονομία τῆς Χώρας τραβοῦσε τὸν πιὸ περίφημο δρόμο καὶ τὶς μεγάλες εὐχαριστίες σου, γιὰ πολλά, στὸν τότε ὑπουργὸ Παιδείας;

Σχολιαστής μας γράφει γιὰ τὴν περίπτωσι τῆς πρυτάνεως κ. Δεληβάνη:

ΤΕΩΣ Πρύτανις τοῦ Παν)μίου Θεσσαλονίκης ἡ κ. Δεληβάνη ἡδονίζεται μὲ τὴν ἰδέα, ὅτι ἠμπορεῖ νὰ παραπλανᾶ ἐμφανιζομένη ὡς πρύτανις καὶ τῆς «ἀντιστάσεως» ἐναντίον τῆς δικτατορίας! Καὶ εἶναι τόσο τὸ περίσσευμα τοῦ δημοκρατικοῦ πάθους της, ὥστε νὰ γράφη περὶ παντὸς τοῦ ἐπιστητοῦ καὶ εἰς τὸν «Ριζοσπάστη». 'Αλλὰ δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἁρμόδιος νὰ ἐνδιαφερθῆ διὰ τὴν περίπτωσί της; 'Επὶ τέλους, οὔτε οἱ φοιτηταί, ποὺ τόσο εὐαίσθητοι ἐμφανίζονται εἰς ὅ,τι σχετίζεται μὲ τὴν «κάθαρση» καὶ τὴν «ἀποχουντοποίηση»; Πιθανώτατα νὰ μὴν εἶναι γνωστὸ πῶς ἀκριβῶς ἔχει ἡ ἀλήθεια μὲ τὴν περισπούδαστον αὐτὴν κυρίαν. Νὰ μὴν εἶναι, δηλαδή, γνωστό, ὅτι, κατὰ τὴν ἑπταετία, ἐχόρευε πανευτυχὴς μὲ τοὺς «χουντικοὺς» ὑπουργούς. Καὶ ὅτι ἔκαμνε τρομερὴν καὶ συνεπεστάτην «ἀντίστασιν» ἀποστέλλουσα τηλεγραφήματα, διαποτισμένα ἀπὸ χαρὰν καὶ εὐχὰς εἰς τὸν κ. Δημητρᾶν, ἁπλοῦν ὑφυπουργὸν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν. Δὲν ἦτο κἂν ὑφυπουργὸς Παιδείας. 'Αλλὰ ποίαν σημασίαν εἶχε; Ἡ κ. Δεληβάνη ἐνδιεφέρετο διὰ τὴν προκοπὴ τῆς Κυβερνήσεως, ἐν τῷ συνόλῳ της! Διὰ τὴν μακροημέρευσίν της ηὔχετο. Ἔτσι δὲ ἡ «ἀντίστασις» καθίστατο αὐθεντική. Ἄς τὴν χαίρεται τὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Καὶ ἡ «διανόηση»...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ καὶ ΙΩΑΝΝΑ ΔΗΜΑΚΗ:

Τηλεγραφεῖστε - γράψτε - ὑμνεῖστε, κάτι θὰ κερδίσετε ἀσφαλῶς...

'Ο κ. Παναγιώτης Δημάκης ὅπως καὶ ἡ σύζυγός του κυρία 'Ιωάννα Λαμπίρη - Δημάκη, εἶναι ἕνα γνήσιο νεοαντιστασιακὸ ζεῦγος.

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ, πρύτανις τῆς ΠΑΣΠΕ ἐπὶ Δικτατορίας, ζήτησε νὰ ἐφαρμοσθῆ ὁ θεσμὸς τοῦ Κυβερνητικοῦ 'Επιτρόπου καὶ στὴν Ἱερὰ Σύνοδο.

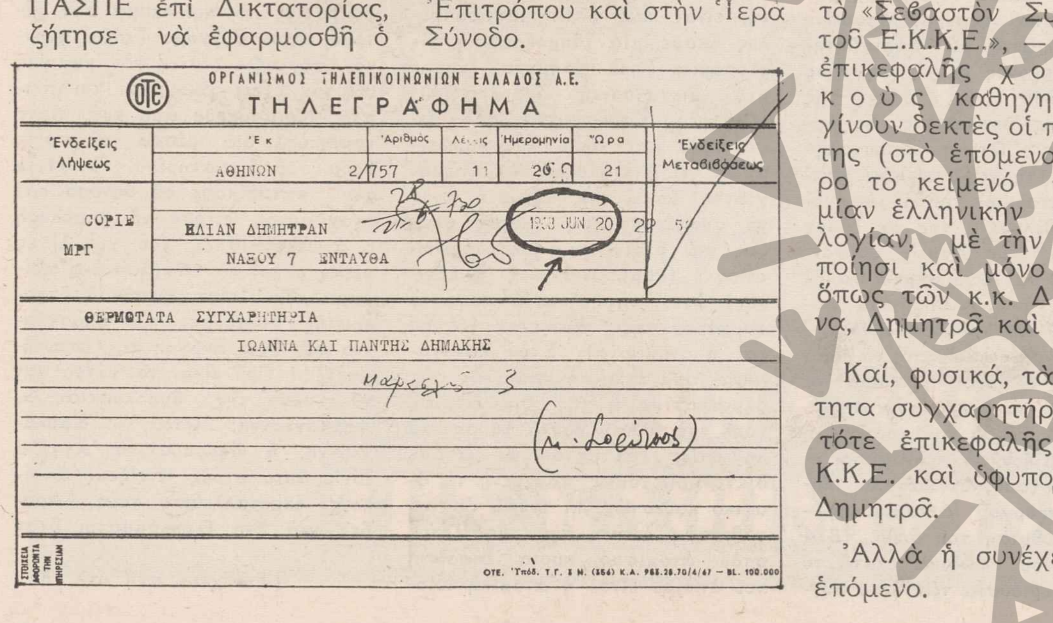

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.
ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἐνδείξεις Λήψεως	Ἐκ	Ἀριθμός	Λέξεις	Ἡμερομηνία	Ὥρα	Ἐνδείξεις Μεταβιβάσεως
	ΑΘΗΝΩΝ	2/757	11	20	21	

COPIE
MPΓ
ΗΛΙΑΝ ΔΗΜΗΤΡΑΝ
ΝΑΞΟΥ 7 ΕΝΤΑΥΘΑ
1968 JUN 20
ΘΕΡΜΟΤΑΤΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ
ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΗΣ ΔΗΜΑΚΗΣ
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΦΟΡΩΝΤΑ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ
ΟΤΕ. 'Υπόδ. Τ.Γ. 5 Ν. (364) Κ.Α. 965.28.70/4/67 — ΒL. 100.000

Η ΣΥΖΥΓΟΣ ζητοῦσε ἀπὸ τὸ «Σεβαστὸν Συμβούλιον τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε.», — ποὺ εἶχε ἐπικεφαλῆς χουντικοὺς καθηγητὲς — νὰ γίνουν δεκτὲς οἱ προτάσεις της (στὸ ἑπόμενο ὁλόκληρο τὸ κείμενό της) γιὰ μίαν ἑλληνικὴν κοινωνιολογίαν, μὲ τὴν χρησιμοποίησι καὶ μόνο βιβλίων, ὅπως τῶν κ.κ. Δ. Τσάκωνα, Δημητρᾶ καὶ ἄλλων.

Καί, φυσικά, τὰ ἀπαραίτητα συγχαρητήρια στὸν τότε ἐπικεφαλῆς τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. καὶ ὑφυπουργὸν κ. Δημητρᾶ.

'Αλλὰ ἡ συνέχεια στὸ ἑπόμενο.

το προσωπο της εβδομαδος

ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

Νέος ρυθμιστικὸς παράγων ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΖΩΗΣ

ΜΕ ΤΗΝ ἀναγγελία κόμματος ἀπὸ τὸν πρώην ὑπουργὸ κ. Κ. Μητσοτάκη διευρύνεται, ἀναμφισβητήτως, τὸ φάσμα τῶν πολιτικῶν δυνάμεων. Καί, ὅπως τονίζεται προσφέρεται, πράγματι, διέξοδος, εἰς τὰ ἀδιέξοδα. Δὲν γνωρίζομε μέχρι ποίου σημείου τὸ «Κόμμα τῶν Νεοφιλελευθέρων», ὅπως ἐτιτλοφορήθη, θὰ προχωρήση. Βέβαιο, ὅμως εἶναι, ὅτι μὲ αὐτὸ προστίθεται νέος παράγων εἰς τὴν δημοσίαν ζωήν, πού, ταχύτατα, θὰ ἀποδειχθῆ ρυθμιστικός, διὰ τὰς διαμορφώσεις της. Ἄλλωστε, σπάνιαι εἶναι αἱ περιπτώσεις, ποὺ ἕνα κόμμα γίνεται ἀμέσως μὲ τὴν ἵδρυσί του πλειοψηφία. Καὶ ἡ δυνατότης αὐτὴ κατὰ φυσικὸ λόγο εἶναι ἀσθενεστάτη ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, μὲ τὰ ἀναλογικὰ δεδομένα τῶν πολιτικῶν δυνάμεων. Τὰ κόμματα δημιουργοῦνται, κυρίως, μὲ τὴν προοπτικὴ τοῦ μέλλοντος, ἀποτελοῦν ἑτοιμασία, διὰ τὴν ἀνανέωσι τῆς στελεχώσεως τοῦ δημοσίου βίου καὶ διασφαλίζουν δυνατότητας διαδοχῆς καὶ ὁμαλῶν ἐξελίξεων. Καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοια αὐτὴ οἱ «Νεοφιλελεύθεροι» προσφέρουν ἐγγύησι. Διότι εἶναι κατ᾿ ἐξοχὴν κόμμα σοβαρότητος καὶ γνώσεως.

'Ο κ. Κ. Μητσοτάκης

'Ο ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος τῶν «Νεοφιλελευθέρων» κ. Κ. Μητσοτάκης εἶναι νέος κατὰ τὴν ἡλικία καὶ παλαιὸς εἰς τὴν πολιτική. 'Αλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν κομίζει, πάντοτε, στοιχεῖα νεότητος καὶ σφρίγους. Διότι εἶναι, εἰς πᾶσαν περίπτωσι ὁ τύπος τοῦ συγχρόνου δημοσίου ἀνδρός, μὲ τὴν εὐρυτάτην ἐποπτείαν, εἰς τοὺς ὁρίζοντας, μὲ τὴν πλήρη καὶ εἰς βάθος γνῶσιν τῶν αἰτημάτων, ποὺ ἀνεβαίνουν μὲ τοὺς καιρούς μας, μὲ τὴν ἐνημέρωσι ἐπὶ τοῦ τρόπου, μὲ τὸν ὁποῖο χειρίζεται τὰ προβλήματα ἡ προηγμένη Δύσις, μὲ τὴν ἱκανότητα τῆς προσαρμογῆς καὶ ἐκτελέσεως ἀνεπτυγμένην, εἰς βαθμὸν γνησίου πολιτικοῦ ταλάντου. Διαθέτει ἀξίαν εἰς ἀκέραιο μέγεθος, ψυχραιμίαν ἐκπλήττουσαν, ὀξυδέρκειαν, ἐντελῶς, ἀσυνήθη. Καὶ ὡς συμπλήρωσιν ὅλων αὐτῶν εἶναι δημιουργὸς θερμουργός, μὲ συλλήψεις καὶ ἐμπνεύσεις, μὲ ἰδέας, πρὸ παντὸς δὲ μὲ συνείδησιν εὐθύνης καὶ τόλμην.

Αὐταὶ αἱ ἀρεταὶ εὑρίσκονται εἰς τὸν πυρῆνα τοῦ Κόμματός του. Δὲν εἶναι, ἐν προκειμένῳ, ὁ διαιρέτης τοῦ δημοσίου βίου. Εἶναι ὁ πολλαπλασιαστὴς τῶν δυνάμεών του. Βεβαίως, δὲν γίνονται ἐδῶ προεξοφλήσεις περὶ τῶν ἀποδόσεων κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Καὶ οὐδεὶς ἰσχυρίζεται ὀγκώδεις κοινοβουλευτικοὺς ἀριθμούς, κατὰ τὴν παροῦσα φάσι. Ξεκίνημα εἶναι καὶ προπαρασκευή. 'Αλλὰ ξεκίνημα εἰς ἐπίπεδο σοβαρότητος καὶ μεγάλων προσδοκιῶν. 'Επὶ τέλους, κάποιος νέος, ἀκμαῖος, ὀργανισμός, εἰς τὴν δημοσίαν ζωή! Καὶ δὲν ἔχει σημασία, αὐτὴ τὴ στιγμή, τὸ πόσοι θὰ εἶναι αἱ ψῆφοι, ποὺ θὰ συγκεντρώση τὸ Κόμμα τῶν «Νεοφιλελευθέρων». Σημασία ἔχει, ὅτι δὲν θὰ εἶναι ψῆφοι χαμένοι. Καὶ ὅτι ταχύτατα ἠμπορεῖ νὰ αὐξηθοῦν. Ἄλλωστε, διὰ τοὺς πολιτικοὺς σχηματισμοὺς αὐτῆς τῆς ποιότητος ἡ δύναμις δὲν εἶναι ἡ ἔκτασις τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιφανείας, πού, συχνά, δὲν βραδύνει. Ἡ δύναμις εἶναι ἡ κοινοβουλευτικὴ παρουσία. Καὶ ὄχι σπανίως οἱ ὀλίγοι γίνονται ἡγέται καὶ ὁδηγοὶ τῶν πολλῶν. 'Οπωσδήποτε δὲ ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸν κ. Κωνστ. Μητσοτάκη, ὄχι μόνον δὲν εἶναι ματαιότης, ἀλλ᾿, ἀντιθέτως, εἶναι μαρτυρία ὀρθῆς ἐκτιμήσεως τῶν δεδομένων. Εἶναι ἐγγύησις, διὰ τὴν Δημοκρατία, διὰ τὴν πρόοδο, διὰ τὸ ἐθνικὸ συμφέρον.

...ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Ὁ κ. Σπ. Δοξιάδης πάντα ἀγωνίζεται γιὰ τὰ Ἑλληνόπουλα

ΜΕ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ χαρὰ διαβάσαμε στὸ «ΒΗΜΑ» πὼς ὁ Σπῦρος Δοξιάδης, ὁ γνωστὸς παιδίατρος, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τίμησε τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπιστήμη στὸ ἐξωτερικό.

Ὁ κ. Σπῦρος Δοξιάδης, σὲ κάθε ἐποχή, δεκάδες χρόνια τώρα, ἀγωνίσθηκε γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ παιδιοῦ. Ἔγραφε ἄρθρα, ἔτρεξε, χτύπησε πόρτες, εἶχε πάντοτε νίκες γιὰ τὸ παιδί. Ἀκόμη καὶ ἐπὶ Χούντας, μὲ τὸ φόβο νὰ ἐκτεθῆ, αὐτὸς ὁ γνήσιος δημοκράτης καὶ ἐχθρὸς τοῦ καθεστῶτος τῶν Συνταγματαρχῶν ἔγραφε καὶ ἔτρεχε στὸν τότε ὑφυπουργὸ κ. Δημητρᾶ γιὰ τὸ Ἰνστιτοῦτο τοῦ Παιδιοῦ.

«Ὁ κ. Δοξιάδης, διαβάζουμε στὸ «ΒΗΜΑ» ἔχει προωθήσει στὴ χώρα μας τὶς ἔρευνες σ᾽ ὅλα τὰ θέματα Ὑγείας καὶ Παιδείας ἀλλὰ καὶ Ἰατρικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἔχει συγγράψει ἑκατοντάδες ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν, τὰ τελευταῖα δὲ χρόνια τὰ κύρια ἐνδιαφέροντά του εἶναι στὴν ἐπίδραση Κοινωνικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτιστικῶν παραγόντων στὴν ἀνάπτυξη, σωματικὴ καὶ ψυχική, τοῦ παιδιοῦ.

Ἐνδιαφέρεται ἔντονα γιὰ τὴν ἀλληλεπίδραση τῶν ἐπιστημῶν καὶ γιὰ τὴ συνεργασία ἐπιστημόνων διαφορετικῶν κλάδων γιατὶ νομίζει — ὅπως λέει κι ὁ ἴδιος — πὼς νέες πρόοδοι σὲ κάθε τομέα θὰ προέλθουν κυρίως ἀπ᾽ αὐτὴ τὴ διασταύρωση ἰδεῶν ποὺ προέρχονται ἀπὸ διαφορετικὲς ἐπιστῆμες».

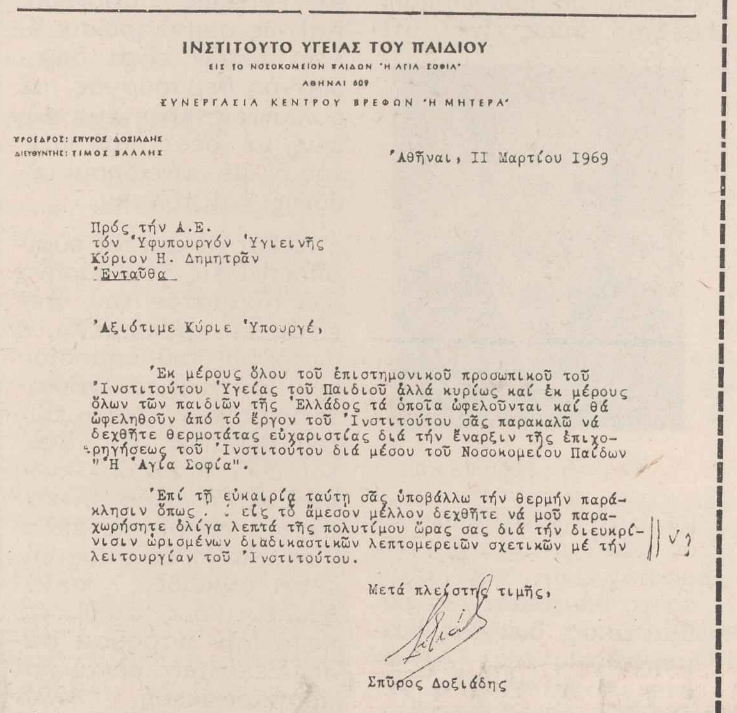

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΥΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΠΑΙΔΩΝ "Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ"
ΑΘΗΝΑΙ 609
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΡΕΦΩΝ "Η ΜΗΤΕΡΑ"

ΥΠΟΕΔΡΟΣ: ΣΠΥΡΟΣ ΔΟΞΙΑΔΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΤΙΜΟΣ ΒΑΛΑΗΣ

'Αθῆναι, ΙΙ Μαρτίου Ι969

Πρός τήν Α.Ε.
τόν 'Υφυπουργόν 'Υγιεινῆς
Κύριον Η. Δημητρᾶν
'Ενταῦθα

'Αξιότιμε Κύριε 'Υπουργέ,

'Εκ μέρους ὅλου τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ τοῦ 'Ινστιτούτου 'Υγείας τοῦ Παιδιοῦ ἀλλά κυρίως καί ἐκ μέρους ὅλων τῶν παιδιῶν τῆς 'Ελλάδος τά ὁποῖα ὠφελοῦνται καί θά ὠφεληθοῦν ἀπό τό ἔργον τοῦ 'Ινστιτούτου σᾶς παρακαλῶ νά δεχθῆτε θερμοτάτας εὐχαριστίας διά τήν ἔναρξιν τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ 'Ινστιτούτου διά μέσου τοῦ Νοσοκομείου Παίδων "Η 'Αγία Σοφία".

'Επί τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ σᾶς ὑποβάλλω τήν θερμήν παράκλησιν ὅπως εἰς τό ἄμεσον μέλλον δεχθῆτε νά μοῦ παραχωρήσητε ὀλίγα λεπτά τῆς πολυτίμου ὥρας σας διά τήν διευκρίνισιν ὡρισμένων διαδικαστικῶν λεπτομερειῶν σχετικῶν μέ τήν λειτουργίαν τοῦ 'Ινστιτούτου.

Μετά πλείστης τιμῆς,

Σπῦρος Δοξιάδης

Πρὸς τὴν Α.Ε.
τὸν Ὑφυπουργὸν Ὑγιεινῆς
Κύριον Η. Δημητρᾶν
Ἐνταῦθα

Ἀξιότιμε Κύριε Ὑπουργέ,

Ἐκ μέρους ὅλου τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου Ὑγείας τοῦ Παιδιοῦ ἀλλὰ κυρίως καὶ ἐκ μέρους ὅλων τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος τὰ ὁποῖα ὠφελοῦνται καὶ θὰ ὠφεληθοῦν ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ Ἰνστιτούτου σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε θερμοτάτας εὐχαριστίας διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ Ἰνστιτούτου διὰ μέσου τοῦ Νοσοκομείου Παίδων «Ἡ Ἁγία Σοφία».

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ σᾶς ὑποβάλλω τὴν θερμὴν παράκλησιν ὅπως καὶ εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον δεχθῆτε νὰ μοῦ παραχωρήσητε ὀλίγα λεπτὰ τῆς πολυτίμου ὥρας σας διὰ τὴν διευκρίνισιν ὡρισμένων διαδικαστικῶν λεπτομερειῶν σχετικῶν μὲ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰνστιτούτου.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
ΣΠΥΡΟΣ ΔΟΞΙΑΔΗΣ

Καὶ πρέπει νὰ σημειωθῆ: Πὼς καὶ ἡ Χούντα ἐκτιμοῦσε ἰδιαίτερα τοὺς ἀγῶνες του, καὶ ὅπως δείχνουν τὰ τότε ἀποτελέσματα τοῦ Ἰνστιτούτου, ὁ κ. Δοξιάδης εὕρισκε πάντα κατανόησι σὲ ὅλα τὰ αἰτήματά του.

Ὅλα αὐτὰ τὰ γράφουμε γιὰ νὰ ποῦμε καὶ τὰ δικά μας συγχαρητήρια γιὰ τὸν νέο ζηλευτὸ τίτλο τοῦ κ. Σπύρου Δοξιάδη στὸ ἐξωτερικὸ — τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Οὐψάλα τὸν ὀνόμασε ἐπίτιμο διδάκτορα — καὶ νὰ ὑπογραμμίσουμε πὼς ἕνας γνήσιος δημοκράτης συνεργάσθηκε στὸν ἐπιστημονικὸ τομέα μὲ τὴν Χούντα χωρὶς νὰ μπορῆ νὰ τοῦ πῆ κανεὶς τίποτα.

ΟΙ... ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΩΝ "ΑΚΡΩΝ„...

Μιὰ ἐπιστολὴ - ἀπάντησι τοῦ κ. Α. Παλαιολόγου

ΛΑΒΑΜΕ καὶ δημοσιεύουμε κατωτέρω νέα ἐπιστολὴ - ἀπάντησι, τοῦ Θεσσαλονικιοῦ φοιτητοῦ κ. Α. Παλαιολόγου, ἡ ὁποία ἀναφέρεται σὲ δημοσιευθὲν ἄρθρο τοῦ κ. Γ. Καρκαγιάννη. Ἡ ἐπιστολὴ διακρίνεται γιὰ τὴν καθαρότητα τοῦ πνεύματος τοῦ κ. Παλαιολόγου καὶ γιὰ τὴν σαφήνεια μὲ τὴν ὁποία ἐπεξεργάζεται ὡρισμένα λεπτὰ ἐθνικὰ ζητήματα. Νομίζουμε ὅτι ἀπὸ τὸν διάλογο τῶν κ.κ. Παλαιολόγου - Καρκαγιάννη, πολλὰ ἔχουμε νὰ ὠφεληθοῦμε. Ἰδοὺ λοιπόν, ἡ ἐπιστολή:

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντά,

ΘΑ ΘΕΩΡΟΥΣΑ πάρα πολὺ μεγάλη παράλειψη τὸ νὰ μὴ ἀπαντήσω (καθυστερημένα βέβαια ἀλλὰ ἀνυπαίτια ἀφοῦ μόλις σήμερα Τετάρτη 21)9)77 πῆρα τὸ φύλλο σας τῆς 10)9)77 στὴν ἀπαντητικὴ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Γ. Καρκαγιάννη.

Πρῶτα - πρῶτα στὴν ἐπιστολή μου τῆς 25)8)77 οὔτε ὑπερασπίστηκα τὴν ΕΚΟΦ (ἀφοῦ οὔτε τὰ ἀρχικά της δὲν ξέρω τί σημαίνουν· μοῦ τὰ ὑπενθυμίζετε, κ. Γ. Καρκαγιάννη;) οὔτε ἰσχυρίστηκα πὼς οἱ «ὅμοιοί του» (δηλ. οἱ συντηρητικοὶ ἢ φιλελεύθεροι ἐθνικόφρονες) εἶναι ἀνθέλληνες. Ἁπλούστατα ἐννοοῦσα πὼς ἡ ἡγεσία αὐτῶν τῶν ἐθνικοφρόνων —αὐτὴ ποὺ εἶναι καὶ σήμερα— τοὺς πρόδωσε. Τὸ λέω αὐτὸ καὶ ὑπερθεματίζω ὅσον ἀφορᾶ τὸ χρονικὸ ὅριο κατεβάζοντάς το στὰ 1941 (Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Ι. Μεταξᾶ) μέχρι σήμερα. Γιὰ νὰ μὴ γυρίσουμε πίσω καὶ δοῦμε τὶς «προστάτιδες» ἀπὸ καταβολῆς ἑλλ. κράτους (τοὺς «συμμάχους» κατὰ τὸ «ἀνήκομεν εἰς τὴν Δύσιν» ὅπως λέγεται σήμερα). Καὶ γιὰ νὰ γίνω σαφέστερος, κ. Καρκαγιάννη:

Μπορεῖτε νὰ ἀμφισβητήσετε τὸ γεγονὸς ὅτι στὶς 30 Ἰαν. 1941 (ἀμέσως μετὰ τὴν κηδεία τοῦ Μεταξᾶ —γιὰ τὸ πὼς «πέθανε» εἶναι ἄλλο θέμα ὄχι πάντως τοῦ παρόντος—) καὶ ἐνῶ τὸ ὑπουργικὸ συμβούλιο εἶχε ἀποφασίσει καὶ ἐκλέξει τὸν Κ. Κοτζιᾶ καὶ εἶχε εἰδοποιηθῆ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος γιὰ τὴν ὁρκωμοσία, ξαφνικὰ ἄνοιξε ἡ πόρτα καὶ μπῆκε ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Β΄ μαζὶ μὲ τόν... πρέσβυ τῆς Ἀγγλίας καὶ τελικὰ διορίστηκε πρωθυπουργὸς ὁ Ἀλ. Κορυζῆς ἐπειδὴ ἐνέπνεε ἐμπιστοσύνη στήν... Μ. Βρετανία; ΟΧΙ, κ. Καρκαγιάννη, γιατὶ αὐτὸ τὸ γεγονὸς εἶναι ἐξακριβωμένο. Ἂν δὲ λάβουμε ὑπόψη μας καὶ τὸ ὅτι ἡ δυναστεία ποὺ κυβερνοῦσε τότε τὴν Ἀγγλία ἦταν τέκτονες (Μασῶνοι, δηλ. ὄργανα τοῦ Διεθνοῦς Σιωνισμοῦ) καὶ τὸ ὅτι ἀπὸ αὐτὴν κατάγονταν οἱ Γκλύγκσμπουργκ, πολλὰ συμπεράσματα μποροῦμε νὰ βγάλουμε...

Ἀφήνοντας τὰ γεγονότα τῆς Μ. Ἀνατολῆς καὶ τῆς Κατοχῆς (ἐνδεικτικὰ μόνο διαβᾶστε «Πρωΐα» τῆς 8 Μαΐου 1941) ἔρχομαι στὰ 1945 καὶ ὕστερα. Μπορεῖτε κ. Καρκαγιάννη, νὰ ἀμφισβητήσετε τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ περίοδος 1945 - 1949 εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς πιὸ ἔσχατης ὑποτέλειας τῆς πατρίδος μας; Ὅτι ἡ «ἀποστολὴ» κυβερνοῦσε τὴ χώρα καὶ μὲ σχεδὸν δικτατορικὸ τρόπο ὑπαγόρευε τὶς θελήσεις της σὲ ὅλους ἀνεξαίρετα τοὺς τομεῖς φθάνοντας ἀκόμη καὶ στὸ σημεῖο νὰ ἀπαγορεύη τὴν καλλιέργεια καπνῶν (ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ γίνουν ἀνταγωνιστικὰ γιὰ τὰ δικά τους στὶς ἀγορὲς) ἢ ἀκόμα νὰ ὁρίζη αὐτὴ τὸ ὕψος τῶν μισθολογίων, τὰ ἔξοδα τοῦ κράτους ἢ τέλος θεσπίζοντας προνομιακὴ ἐξαίρεση —χάρις σὲ κάποιον Μασῶνο ὑπουργὸ Δικαιοσύνης— ἀπὸ τὴ ρύθμιση τοῦ ἄρθρ. 1824 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα (κατὰ τὸ ὁποῖο ἡ περιουσία τῶν ἄνευ συγγενῶν —οἱ ὁποῖοι ὁρίζονται ἀπὸ τὸν νόμο πῶς καὶ κατὰ τί ποσοστὸ κληρονομοῦν— ἀποθνησκόντων περιέρχεται στὸ δημόσιο) τῶν Ἑβραίων τῶν ὁποίων ἡ περιουσία περιέρχεται ὄχι στὸ ἑλληνικὸ κράτος ἀλλὰ στὴν κοινότητα; Ἢ ὅτι ἡ περίφημη ἐκείνη «ἀποστολὴ» ἔφθασε στὸ σημεῖο, ὑποκινούμενη ἀπὸ τοὺς ἀριστεροὺς τῆς τότε ἀγγλικῆς κυβερνήσεως νὰ ἀπαγορεύη τὴν εἰσαγωγὴ ὅπλων, ἀναγκαίων γιὰ τὴν ἄμυνα τῆς ὑπαίθρου καὶ χρειάστηκε ὁ τότε πρωθυπουργὸς Τσαλδάρης καὶ ὁ τότε διοικητὴς τῆς ΑΤΕ νά... ξεγελάσουν τοὺς «κυρίους» τους φέρνοντας λαθραῖα τὰ ὅπλα μέσα σὲ κάσσες «λιπασμάτων»; Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε κι ἐμένα, κ. Καρκαγιάννη, ποὺ εἶμαι ἀκραῖος (δὲν παρεξηγοῦμαι ἀπὸ τὴ λέξη «φασίστας» μοῦ τὴν ἔχουν πεῖ τόσοι πολλοὶ συνάδελφοι στὸ Πανεπιστήμιο) τί ρόλο ἔπαιζαν οἱ διάφοροι πρέσβεις ὅπως ὁ Μὰκ Γκῆ, ὁ Γκρέυντυ (ἀλήθεια ποιός δὲν θυμᾶται τὴν ἐπιστολὴ τοῦ Γκρέυντυ στὸν βασιλέα;) καὶ ἀργότερα ὁ Πιούριφοϋ;

Δὲν ἐπεκτείνομαι στὰ 1956, 1958, 1960, 1963. Εἶναι τόσο γνωστὰ στὸν κ. Καρκαγιάννη. Μιὰ μόνο ἐρώτηση, κ. Καρκαγιάννη. Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε (γιατὶ ἐγὼ εἶμαι τυφλωμένος ἀπὸ τὸ φασιστικό μου πάθος καὶ δὲν μπορῶ νὰ δῶ παραπέρα ὅπως ἐσεῖς) ἀπὸ πότε ἄρχισε ἡ Ἑλλάδα νὰ ἐξοπλίζεται μὲ χρήματα τοῦ δικοῦ της προϋπολογισμοῦ καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ ξεροκόμματα ποὺ τῆς ἔδιναν οἱ διάφοροι «σύμμαχοι» καὶ τέλος τί συγκεκριμένο ἔκαμαν τὰ πρόσωπα ποὺ ἐκθειάζετε στὴν ἐπιστολή σας στὴν περίοδο 1945 — 1974; Μὲ ἔργα φυσικὰ καὶ ὄχι μὲ δημαγωγίες.

Αὐτὰ τὰ λίγα, κ. Καρκαγιάννη, γιὰ τοὺς ραγιαδισμούς.

Ἔρχομαι τώρα στὸ σημεῖο τῆς ἐπιστολῆς ποὺ λέει πὼς τὸ καθεστὼς τῆς Ἑπταετίας ἦταν «ἄκρας δεξιᾶς ἀποκλίσεως». Ἂν, κ. Καρκαγιάννη, ὁ Γ. Παπαδόπουλος ἦταν ἀκροδεξιῶν τάσεων (κι ἐπομένως ἕνα τέτοιο καθεστὼς θὰ ἤθελε νὰ διαμορφώση), ἦταν δηλ. «φασίστας» ποῦ εἶναι ἡ ἐπὶ ἑπτὰ χρόνια μὴ ὑπάρχουσα ἰδεολογία του; Ποῦ εἶναι ἡ νεολαία του; Ποῦ εἶναι τὸ κόμμα του; Ἡ ἀλήθεια, κ. Καρκαγιάννη, εἶναι πὼς ὁ Γ. Παπαδόπουλος ἔκαμε μία δημοκρατικὴ δικτατορία (ἐνῶ σήμερα ἔχουμε μία δικτατορικὴ δημοκρατία). Ὅμως, κ. Καρκαγιάννη, ἄλλο δικτατορία καὶ ἄλλο ὁλοκληρωτισμός. Ἡ δικτατορία, κ. Καρκαγιάννη, ἀσκεῖ τὴν ἐξουσία πρὸς τὸ συμφέρον μιᾶς μικρῆς ὁμάδας ἐνῶ ἀντίθετα ὁ ὁλοκληρωτισμὸς (κομμουνιστικὸς ἢ ἐθνικὸς) ἀσκεῖ τὴν ἐξουσία πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὁλότητος (ἐξ οὗ καὶ ἡ ὀνομασία). Στὸν καπιταλισμὸ συμφέρει τὸ καθεστὼς τῆς δημοκρατίας ἢ τῆς δικτατορίας (δηλ. μὲ ἄλλα λόγια τὸ ἀστικὸ καθεστώς· ἐπὶ ἑπταετίας εἴχαμε δικτατορία ὅμως παρέμενε τὸ ἀστικὸ καθεστώς, κι ἐννοῶ ἀστικὸ καθεστὼς ἐκεῖνο ποὺ βασίζεται στὸν ἀτομισμό, κύρια ἔκφραση τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία καὶ ἡ ἐλευθερία τῶν συμβάσεων). Καὶ τοῦτο γιατὶ μέσα στὴν ἐλεύθερη διακίνηση τοῦ κεφαλαίου κατορθώνει νὰ διαστρέψη τὸν πραγματικὸ σκοπὸ τοῦ κεφαλαίου· ἔτσι ἀντὶ τὸ κεφάλαιο νὰ ἀποτελῆ ἕναν ἀπὸ τοὺς συντελεστὲς παραγωγῆς (ὅπως ἄλλωστε εἶναι καὶ ὁ προορισμός του) καταντᾶ μέσο ποὺ ὁδηγεῖ στὴ μεγιστοποίηση τοῦ κέρδους τῆς πλουτοκρατίας. Χρειάζεται λοιπὸν γιὰ τὸν καπιταλισμὸ — τὸν σύγχρονο καπιταλισμὸ— τὸ ἀστικὸ καθεστώς. Κι ἂν πάλι χρειάζεται κάποια μικροεπέμβαση στὸν τομέα κυρίως τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας, τότε φροντίζει ὁ καπιταλισμὸς ἡ ἐπέμβαση (π.χ. Σοσιαλδημοκρατία) πάλι πρὸς τὸ συμφέρον του νὰ γίνεται. Ὕστερα ἀπὸ αὐτά, κ. Καρκαγιάννη, ποῦ βλέπετε τὸν ὁλοκληρωτισμὸ τῆς 21 Ἀπριλίου; Ἐκτὸς βέβαια ἂν μὲ τὸν ὅρο «ἄκρα δεξιὰ» θέλετε νὰ ὑποδηλώσετε τὸ ἀστικὸ καθεστὼς ὑπὸ δικτατορικὴ (ὄχι ὁλοκληρωτικὴ) διακυβέρνηση. Θάθελα ἐγὼ προσωπικὰ — (κανεὶς ἄλλος δὲν εἶναι πίσω μου· μόνο ἡ ἀπέραντη Ἑλληνικὴ πατρίδα· δὲν εἶναι οὔτε ἡ Γαλλία (Ν.Δ.) οὔτε ἡ Δ. Γερμανία (ΕΔΗΚ) οὔτε ὁ τρίτος κόσμος (ΠΑΣΟΚ) οὔτε ἡ Ρουμανία (ΚΚΕ ἐσ.) οὔτε ἡ ΕΣΣΔ (ΚΚΕ ἐξ) οὔτε οἱ Ἑβραῖοι (Τροτσκυστὲς) οὔτε ἡ Κίνα (ΕΚΚΕ) — νὰ ἔχω τὴ γνώμη σας, γνώμη ἑνὸς ὑπερδημοκράτη ποὺ (ὅταν ἦταν γραμματέας στὴ ΦΕΑΠΘ) μόνο τραμπουκισμοὺς τῆς ΕΚΟΦ ἔβλεπε (Οἱ Λαμπράκηδες, ἡ ΠΠΣΠ (ἢ μᾶλλον οἱ πρόδρομοι τῆς ΠΠΣΠ) δὲν ἔκαναν... τίποτε) πάνω στὸ θέμα αὐτό.

Καὶ τώρα, κ. Καρκαγιάννη, ἔρχομαι στὴ θεωρία τῶν ἄκρων.

Ὑποστήριξα (καὶ ὑποστηρίζω) ὅτι ὁ κάθε ἰδεολόγος εἶναι ἀκραῖος. Ἔτσι ὁ δημοκράτης, ὁ κομμουνιστής, ὁ φασίστας, ὁ χριστιανός, ἐφ᾽ ὅσον ἀγωνίζονται μὲ αὐταπάρνηση καὶ ἡρωϊσμό —πάντως ὄχι βάζοντας βόμβες στὸν καιρὸ τῆς Ἑπταετίας καὶ σκοτώνοντας ἀθώους ἀστυφύλακες καὶ κοπέλες— εἶναι ἀκραῖοι. Συνήθως λέγεται ὅτι ἡ δημοκρατία εἶναι τὸ πολίτευμα τοῦ «μέτρου». Ὅμως ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάσταση (δημιούργημα ἂν δὲν κάνω λάθος καὶ αὐτὸ τῆς Μασωνίας ἢ ὄχι κ. Καρκαγιάννη;) μᾶς δίδαξε ἄλλα... Ξέρετε τί εἶπε ἡ δημοκρατία, τὸ πολίτευμα τοῦ μέτρου, στὸν διάσημο Γάλλο φυσικὸ Λαβουαζιὲ (ἐσεῖς σὰν χημικὸς θὰ τὸν ἔχετε ἀκουστὰ· τουλάχιστο περισσότερο ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς νομικοὺς) διὰ μέσου τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖο τὸν καταδίκασε σὲ θάνατο καὶ ὅταν αὐτὸς ζήτησε νὰ ἀναβληθῆ ὁ ἀποκεφαλισμός του γιὰ λίγες μέρες μέχρι νὰ τελειώση ἕνα πείραμα; Τοῦ εἶπε λοιπὸν ὁ δημοκράτης πρόεδρος: «Ἡ δημοκρατία δὲν ἔχει ἀνάγκη τῆς ἐπιστήμης»!!! Ποῦ εἶναι τὸ μέτρο καὶ τό... μέσο τῆς δημοκρατίας, κ. Καρκαγιάννη; Ὅταν, κ. Καρκαγιάννη, ἡ δημοκρατικὴ Ἀγγλία ἔδινε ὄπιο στοὺς Κινέζους ἀποίκους ἐκμεταλλεύετο τοὺς Ἄραβες γιὰ ἕνα ξεροκόμματο, ὅταν

(Συνέχεια στὴ σελ. 8)

ΧΩΡΙΣ ΦΟΒΟ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΠΑΘΟΣ

Ὁ Μακάριος δὲν ἤθελε τὴν Ἕνωσι

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΣΙΩΠΗΘΗ

Ο ΑΔΟΚΗΤΟΣ θάνατος τοῦ **Μακαρίου** ἦτο ἑπόμενο νὰ προκαλέση τὴν αἴσθησι, ποὺ προεκάλεσε. **Μορφή**, κατ᾽ ἐξοχὴν δυναμική, πίσω ἀπὸ τὴν πραότητα καὶ τὴν ψυχραιμία, εἶχε συνδεθῆ, ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, μὲ τὴν τύχη τοῦ **Κυπριακοῦ** καὶ εὐρύτερον μὲ τὴν πορεία τῶν **Ἑλληνικῶν** πολιτικῶν πραγμάτων. **Καί**, κατὰ φυσικὴν ἀλληλουχία, ἡ σκηνὴ χωρὶς τὴν δεσπόζουσα παρουσία του ἐφάνη καὶ φαίνεται, κενή. **Ἡ** ἐντύπωσις δὲ αὐτὴ εἶναι, ἀσφαλῶς, ὑπεύθυνος ὄχι μόνον, διὰ τὰς ὑπερβολάς, εἰς τὰς ὁποίας ὠλίσθησε ἡ ἐπικαιρότης, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πλήρη ἀγνόησι ἀρνητικῶν στοιχείων τῆς προσφορᾶς του, ἡ ἀποσιώπησις τῶν ὁποίων εἴθισται νὰ θεωρῆται σχεδὸν ἐπιβεβλημένη, ὅταν τὸ πένθος εἶναι ἄμεσο.

Ἀλλὰ ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια ἔχει τοὺς ἰδικούς της κανόνας. **Καὶ** ἀκολουθεῖ τοὺς ἰδικούς της δρόμους. **Μένει** δὲ ἀνεπηρέαστος ἀπὸ συναισθηματισμοὺς καὶ ἄλλων ὑπαγορεύσεων ἐκτιμήσεις. **Ἤδη** δὲ ἀρχίζει νὰ κηδεμονεύη τὴν σκέψι. **Ἐάν**, πράγματι, θελήση κανεὶς νὰ ἀποστάξη τήν, ἐν γένει, πολιτικὴ **Μακαρίου**, θὰ εὕρη ὡς ἐξαγόμενο τὸ γεγονός, ὅτι οὗτος οὐδέποτε ὑπῆρξε ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως.

Δὲν εἶναι, ἀσφαλῶς, ἡ πρώτη φορά, ποὺ γίνεται ἡ διαπίστωσις. **Ἤδη** ὅμως, χωρὶς πάθη καὶ δισταγμούς, ἠμπορεῖ νὰ ὑποστηριχθῆ μὲ κατηγορηματικότητα καὶ κατὰ τρόπον εὐθύν. **Ὁ Μακάριος** δὲν ἤθελε τὴν ἕνωσι. **Ἤθελε** τὴν **Κύπρο** ἀνεξάρτητον καὶ ἀδέσμευτον, ἀσκοῦσαν ἰδίαν πολιτικὴν καὶ ἔχουσαν αὐτονομίαν προσανατολισμῶν.

Βεβαίως, ἀπὸ ὡρισμένης καμπῆς καὶ πέραν ἡ ἀρνητική του, ἔναντι τῆς ἑνώσεως, τοποθέτησις δὲν στερεῖται ἐπιχειρηματολογικῶν ἐρεισμάτων. **Ἠμποροῦσε** ὁ **Μακάριος**, μὲ τὴν εὐλυγισία τῆς πολιτικῆς του σκέψεως, ποὺ τὸν ἐχαρακτήριζε, νὰ κατασκευάση ἢ νὰ προβάλη ὑφισταμένους λόγους, μέχρι κάποιου σημείου δικαιολογοῦντας τὴν «θέσι» του. **Ἀλλὰ** τὸ ἐπίμαχο διάστημα δὲν εἶναι αὐτό. **Καὶ** δὲν καλύπτεται αὐτὸ ἀπὸ τὴν κατηγορία. **Τὸ** ἐπίμαχο — ἀκριβέστερα, τὸ ἱστορικῶς ἐπίδικο σημεῖο — εἶναι ἡ ἐποχὴ ποὺ ἡ ἕνωσις ἦτο δυνατὴ καὶ ἀπωθήθη ὡς ἀνεπιθύμητος — χωρὶς καὶ νὰ λεχθῆ εὐθαρσῶς, ἀπὸ τὸν **Μακάριο**. **Ὑ**πῆρξαν, πράγματι, φάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας λόγῳ εἰδικῶν τότε διαμορφώσεων καὶ διεθνῶν συναρτήσεων, ἡ ἕνωσις ἦτο ἐφικτή. **Ὁ** ἀγὼν εἶχε πλησιάσει πάρα πολὺ εἰς αὐτήν. **Καὶ** ὅμως δὲν ἔγινε ἐκμετάλλευσις καὶ ἀξιοποίησις τῶν δεδομένων. **Καί**, ἐκ τῆς ἐν συνεχείᾳ διαδρομῆς, κατέστη φανερὸν καὶ ἐπεβεβαιώθη, ὅτι ὁ **Μακάριος** ἀντὶ τῆς ἑνώσεως ἤθελε τὴν ἀνεξαρτησία. **Σημαίνει** δὲ τοῦτο, ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῆς ἑνώσεως ἐβλήθη ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν διαχειριστή της. **Καὶ** ἐδῶ ἔγκειται ἡ ἀνεξιλέωτος ἱστορικὴ εὐθύνη του. **Ὅπως** ἀκόμη καὶ εἰς τὸ γεγονός, ὅτι δὲν ἐφρόντισε κὰν νὰ κατοχυρώση — καὶ ὑπῆρχαν τρόποι, κυριώτερος τῶν ὁποίων ἦτο ἡ ἀμυντικὴ ἑτοιμότης καὶ αἱ διεθνεῖς ἐγγυήσεις — τὴν ἀνεξαρτησία, τὴν ὁποίαν ἤθελε...

ΑΠΟ 26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
(Ἡμερομηνία ποὺ ἔγιναν ἑβδομαδιαῖοι οἱ «Ν.Α.»)
ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ
κάθε ΤΕΤΑΡΤΗ
ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ
καὶ ΣΑΒΒΑΤΟ
Πιὸ κοντὰ στὴν ἐπικαιρότητα
ΕΝΑ ΒΗΜΑ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΜΑΣ ΕΚΔΟΣΙ

Μιὰ ἐπιστολὴ ποὺ λέει πολλά...

Ο κ. Ν. ΔΗΜΟΥ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο κ. Ν. ΔΗΜΟΥ εἶναι φίλος μας. Συμπαθοῦμε τὸ πνευματικό του ἔργο καὶ τὴν διαφημιστικὴ ἐργασία του. Ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν δημοσίευσι τῆς πιὸ κάτω ἐπιστολῆς γιὰ πολλοὺς λόγους τοὺς ὁποίους, διαβάζοντάς την ὁ Ἀναγνώστης, θὰ καταλάβη.

Πιστεύουμε πὼς ὁ κ. Ν. Δήμου θὰ ἀπαντήση. Ἤ, καὶ θὰ σιωπήση. Καὶ στὶς δύο περιπτώσεις οἱ «Ν.Α.», θὰ ἔχουν κάνει σωστὰ τὴν δουλειά τους.

ΒΕΒΑΙΑ ΠΟΤΕ ΜΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ δὲν πρέπει νὰ τὰ «βάζει» μὲ μιὰ διαφημιστικὴ ἑταιρία — μικρὴ ἢ μεγάλη. Γνωρίζουμε πὼς κάτι τέτοιο κοστίζει ἢ κουστίζει... Ἀλλά, μαθητὲς ὄντας τοῦ Γιώργη Ἀνδρουλιδάκη, σύνθημά μας, στὰ γραφεῖα μας καὶ στὴν καρδιά μας ἔχουμε τοῦτο: «Ἡ Δημοσιογραφία δὲν χωράει ἀπιστίες καὶ συνοικέσια».

Κύριε Διευθυντά,

ΓΝΩΡΙΖΩ πὼς οἱ «Ν.Α.» συμπαθοῦν (μόνο;) τὸν κ. Ν. Δήμου. Γι' αὐτὸ θέλω νὰ ἔχω ἐπιφυλάξεις καὶ μάλιστα ζωηρές, ἐὰν τούτη ἡ ἐπιστολὴ δῆ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Γιατί στ' ἀλήθεια! Πολλὲς ἐφημερίδες μοῦ τὴν ἐπέστρεψαν πίσω. Ὄχι ὡς ἀκατάλληλη ἀλλὰ ὡς ἐπιζήμια... Ἐσεῖς; Ἐσεῖς ποὺ τόσο παθιασμένα τὰ βάζετε μὲ τοὺς νεοαντιστασιακούς; Γιὰ νὰ δοῦμε...

Στὴν ἐπιστολή μου αὐτὴ δὲν θὰ κάνω τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ παραθέσω, ἀπὸ τὸ Δελτίο τῆς Δ.Δ. (τῆς ἑταιρείας τοῦ κ. Ν. Δήμου) μερικά, σὲ πρώτη φάσι, χαρακτηριστικὰ κείμενα, τὰ ὁποῖα πολλὰ λένε καὶ φανερώνουν...

Βέβαια ἐὰν τὰ κείμενα ἦσαν ἑνὸς διαφημιστοῦ ποὺ κυνηγᾶ τοὺς πόντους τῶν κλισὲ καὶ μόνο, δὲν θὰ εἶχαν καὶ ἰδιαίτερη σημασία. Ἀλλὰ τὰ κείμενα εἶναι τοῦ διαφημιστοῦ κ. Ν. ΔΗΜΟΥ, τοῦ ξεχωριστοῦ αὐτοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ὅπως δείχνουν τὰ νεώτερά του κείμενα, ἔχει πάθει, ὅπως συχνὰ λέτε κι ἐσεῖς, ἐξάτμισι μνήμης...

Διαβάστε, ἀπολαῦστε καὶ ἂν δὲν ἔχετε διαφημιστικὲς συνέπειες ἢ ἐὰν εἶσθε ὅπως θέλετε νὰ λέτε πὼς εἶσθε, προχωρῆστε στὴν δημοσίευσι. Τότε θὰ σᾶς στείλω ἄλλες δύο συνέχειες. Θὰ εἶναι οἱ συνέχειες τῶν 3Δ: ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΔΗΜΟΥ.

Καὶ ἰδού:

ΑΠΡΙΛΙΟΣ — ΜΑΪΟΣ 1970

ΔΕΛΤΙΟΝ Δ.Δ. ΣΕΛΙΣ 3

«Στὶς 14 Μαΐου πραγματοποιήθηκε στὴν αἴθουσα τελετῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, συγκέντρωση τῶν βιομηχανικῶν, βιοτεχνικῶν καὶ οἰκονομικῶν παραγόντων τῆς χώρας, κατὰ τὴν ὁποία ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Νικ. Μακαρέζος ἀνήγγειλε τὴν ἔναρξη μεγάλης ἐκστρατείας, γιὰ τὴν προώθηση τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων. Στὴ συγκέντρωση παρέστησαν ἐπίσης οἱ ὑπουργοί, ὑφυπουργοὶ καὶ γενικοὶ γραμματεῖς τῶν παραγωγικῶν ὑπουργείων, οἱ διοικητὲς ἑλληνικῶν καὶ ξένων τραπεζῶν, οἱ πρόεδροι τῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Ἡ ἐκπόνηση τῆς σχετικῆς μελέτης, ὡς καὶ τοῦ διαφημιστικοῦ ὑλικοῦ, εἶχε ἀνατεθῆ στὴν Ἕνωση Διαφημιστικῶν Ἐπιχειρήσεων Ἑλλάδος. Ἡ Ε.Δ.Ε.Ε., ἡ ὁποία σημειωτέον ἀφιλοκερδῶς προσέφερε ὅλη τὴν ἐργασία, ἔδωσε τὸ πρῶτο ἔμπρακτο δεῖγμα τῶν δυνατοτήτων της. Στὴν προετοιμασία τοῦ ὁλοκληρωμένου αὐτοῦ ἔργου συνετέλεσε ἐνεργῶς καὶ ἡ Δέλτα - Δέλτα.

Ἡ παρουσίαση τῆς ἐκστρατείας ἔγινε ἀπὸ τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς Δέλτα - Δέλτα κ. Νῖκο Δήμου (Γενικὸ Γραμματέα τῆς Ε.Δ.Ε.Ε.), ὁ ὁποῖος προέβη σὲ ἐκτεταμένη ἐπιστημονικὴ ἀνάλυση τοῦ προβλήματος τῆς μετατροπῆς τῶν ἀπόψεων καὶ προτιμήσεων τοῦ κοινοῦ, ἀνέλυσε τὴν προτεινομένη στρατηγικὴ καὶ παρουσίασε τὸ διαφημιστικὸ ὑλικὸ (μακέττες, σήματα, συνθήματα, ἠχογραφημένα σπότς, ταινίες κλπ.), ποὺ θὰ χρησιμοποιηθῆ στὴν πρώτη φάση τῆς ἐκστρατείας γιὰ τὴν προώθηση τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων».

ΙΟΥΝΙΟΣ — ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1971. ΔΕΛΤΙΟΝ Δ.Δ. ΣΕΛΙΣ 4

«Στὶς 7 Σεπτεμβρίου, ὁ Κύριος καὶ ἡ Κυρία Νίκου Δήμου ἔδωσαν μεγάλη δεξίωση στὸ σπίτι τους στὴν Ἑκάλη. Τὴν δεξίωση ἐτίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Νικ. Μακαρέζος, ὁ Ὑφυπουργὸς Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς καὶ ἡ Κυρία Κων. Μιχαλοπούλου, ὁ Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν καὶ ἡ Κυρία Ἀρ. Δημοπούλου, ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἡ Κυρία Γ. Κάρτερ, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ κ. Γ. Γερογιάννης, ἐκπρόσωποι τοῦ βιομηχανικοῦ καὶ ἐπιχειρηματικοῦ κόσμου».

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ — ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1971. ΔΕΛΤΙΟΝ Δ.Δ. ΣΕΛΙΣ 8 «ΝΕΕΣ ΣΕΙΡΕΣ ΣΠΙΡΤΩΝ»

Πολὺ ὑπερήφανοι εἶναι οἱ συνεργάτες τῆς Δέλτα - Δέλτα γιὰ τὶς νέες σειρὲς σπίρτων, ποὺ πρόκειται πολὺ σύντομα νὰ κυκλοφορήση τὸ Ἑλληνικὸ Μονοπώλιο. Κι αὐτό, γιατί αὐτοὶ εἶναι ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν νέα ἐμφάνιση τῶν ἑλληνικῶν σπίρτων. Πράγματι, μετὰ ἀπὸ πρωτοβουλία τοῦ Ὑφυπουργοῦ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς κ. Κων. Μιχαλοπούλου, ἡ Δέλτα - Δέλτα ἐξεπόνησε μελέτη γιὰ τὴν καλλιτεχνικὴ ἀξιοποίηση τῶν νέων τύπων σπίρτων ποὺ θὰ κυκλοφορήσουν. Ἡ μελέτη ἐνεκρίθη καὶ στὴν συνέχεια, τὸ καλλιτεχνικὸ τμῆμα τῆς ἑταιρίας ἐπιμελήθηκε ὅλη τὴν εἰκαστικὴ παρουσίαση τῶν νέων συσκευασιῶν. Τὰ νέα σπίρτα θὰ ὑπάρχουν σὲ τρεῖς διαφορετικὲς σειρές. Ἡ πρώτη (κοινὰ σπίρτα) παρουσιάζει ἐπίκαιρα θέματα (ὅπως ἥρωες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν 150 χρόνων τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας), ἑλληνικὰ προϊόντα, πανελλήνιες ἐκστρατεῖες κλπ. Ἡ δεύτερη (πολυτελείας) φιλοδοξεῖ νὰ συμπεριλάβη μὲ τὸν καιρὸ ὅλους τοὺς θησαυροὺς τῆς ἑλληνικῆς τέχνης (ἀρχαῖα ἀγγεῖα, ναούς, λαογραφικὴ τέχνη, ἀρχιτεκτονικὴ κλπ.). Ἡ τρίτη προβλέπεται σὲ μορφὴ φακέλλων. Δὲν θὰ πωλεῖται, ἀλλὰ θὰ προσφέρεται σὰν διαφημιστικὸ δῶρο ἀπὸ μεγάλες τουριστικὲς ἐπιχειρήσεις. Ἡ Δέλτα - Δέλτα — ἐκτὸς ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια — ἔχει ἀναλάβει ἀκόμη τὴν ἐπιλογὴ τῶν θεμάτων, τὴν κατασκευὴ τῶν μακεττῶν καὶ τὴν παρακολούθηση καὶ ἐπιμέλεια τῆς ἐκτυπώσεως τῶν νέων σπίρτων».

ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ:

«Στὶς 4 Ἰουνίου, ὁ Κύριος καὶ ἡ Κυρία Νίκου Δήμου ἐδεξιώθησαν στὸ σπίτι τους στὴν Ἑκάλη πολλοὺς φίλους, πελάτες καὶ γνωστούς. Μεταξύ τους, ὁ Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν καὶ ἡ Κυρία Ἀρ. Δημοπούλου, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ε.Ι.Ρ.Τ. κ. Κων. Μητρέλης, ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἡ Κυρία Μιχ. Κοζώνη, ὁ Διευθύνων Σύμβουλος τῆς Ε.Τ.Ε.Β.Α. καὶ ἡ Κυρία Γεωργίου Γόντικα, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ε.Β.Ε.Α. κ. Δ. Μαγκλιβέρας, ὁ Καθηγητὴς κ. Μάριος Ραφαήλ, ὁ πρώην ὑπουργὸς κ. Γ. Κάρτερ, ὁ Κύριος καὶ ἡ Κυρία Μαρ. Καλλιγᾶ. Ἀπὸ τὸν βιομηχανικὸ καὶ ἐπιχειρηματικὸ κόσμο παρέστησαν οἱ Κύριοι καὶ οἱ Κυρίες CHARLES HULLEY, Γεωργ. Δράκου, Δημ. Μαρινοπούλου, Ι. Μαρινοπούλου, Ἀλ. Κανελλοπούλου, Ἐμμ. Νειάδα, Γ. Ἀβράσογλου, Θ. Σαμούρκα, Ε. Σουρουλίδη, Παν. Δράκου, Θεμ. Βαράγκη, Περ. Προυσάλογλου, Χαρ. Βελλῆ, Σὰμ Μπενρουμπῆ, Η. Παπαχαραλάμπους, Α. Γρηγοριάδη, Ν. Ἀδαμαντιάδη, Ἀλ. Μανιατοπούλου, Δημ. Ἀλεξάτου, Γεωργ. Κεφάλα, Δημ. Καστρινάκη, Δημ. Ξούδη, Μ. Πρατικάκη, Σπ. Μοσχούτη, οἱ Κύριοι Ἀποστ. Πίτσος, Ἀνδρ. Οἰκονομόπουλος, Ἴων Ρεμπουτζᾶκος, Μιχ. Μολοκότος, Νῖκος Καλογιάννης, Παν. Κοραῆς, Κων. Γούστης, οἱ ἐκδότες Κύριοι Ν. Ἀθανασιάδης, Τ. Καλοφωλιᾶς, Ι. Μαρῖνος, Ν. Καρύδης καὶ πολλοὶ ἄλλοι».

Καὶ φυσικά, ὅταν ἄλλαξαν οἱ καιροί:

«Παραλειπόμενα τοῦ 1974 (Ἰούλιος - Δεκέμβριος 1974)

«Ἕνωση Κέντρου Νέες Δυνάμεις» — προεκλογικὴ ἐκστρατεία

Δύσκολη δουλειὰ — ἀκόμα καὶ γιὰ ἕνα ἐπιτελεῖο πεπειραμένων «ἐκφραστῶν» — νὰ συνοψίσουν σὲ λέξεις τὴ «γραμμὴ» καὶ τὸ «πιστεύω» μιᾶς μεγάλης πολιτικῆς παρατάξεως. Ὡστόσο, αὐτὴ ἡ δύσκολη δουλειὰ μᾶς ἀνατέθηκε προεκλογικὰ ἀπὸ τὴν «Ἕνωση Κέντρου Νέες Δυνάμεις». Στόχος μας ἦταν νὰ ἐκφράσουμε μὲ ἐντυπωσιακό, ἀλλὰ καὶ ἁπλὸ τρόπο, τὸ πιστεύω τοῦ κόμματος. Μὲ μιὰ ἐκδήλωση ποὺ δὲν θὰ ἔμοιαζε — καὶ δὲν θὰ ἦταν — διαφήμιση, ἀλλὰ ὑπεύθυνη πολιτικὴ τοποθέτηση. Ἄλλη μιὰ πρωτιὰ λοιπὸν γιὰ τὴν Δέλτα - Δέλτα: ἡ πρώτη «ὑπεύθυνη» πολιτικὴ διαφήμιση στὸν τόπο μας.

Ἡ ἐκστρατεία, ποὺ ξεκίνησε 15 ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὶς Ἐκλογὲς καὶ κορυφώθηκε τὴν παραμονὴ καὶ τὴν ἡμέρα τῶν Ἐκλογῶν, περιελάμβανε καταχωρίσεις στὸν ἡμερήσιο καὶ οἰκονομικὸ Τύπο καὶ μία ἀφισσοκόλληση μὲ τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων τοῦ Συνδυασμοῦ Ἀθηνῶν. Οἱ πρῶτες καταχωρίσεις (160 ἑκ. στήλης), ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα πυκνὸ καὶ λιτὸ κείμενο, περιελάμβαναν δύο βασικὰ συνθήματα: «Ὅλοι μιλοῦν γιὰ Δημοκρατία — ἐμεῖς εἴμαστε ἡ Δημοκρατία» — «Τὰ ἄκρα δὲν ὁδηγοῦν πουθενά... ἡ λογικὴ ὁδηγεῖ στὸ κέντρο». Οἱ δεύτερες καταχωρίσεις, τὴν παραμονὴ τῶν Ἐκλογῶν, δὲν εἶχαν κείμενο, παρὰ μόνο τὸ σύνθημα: «Ἔφθασε ἡ ὥρα τῆς Δημοκρατίας — ψηφίστε Κέντρο».

ΙΣΩΣ τώρα, Ἀγαπητοὶ «ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ», ὁ κ. Ν. Δήμου ἀναλάβη τὸ διαφημιστικὸ ἔργο τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐξωτερικοῦ. Θὰ πῆτε: Μὰ ἔμπορος εἶναι... Σύμφωνοι. Ἀλλὰ ἢ παραμένει ἔμπορος ἢ πνευματικὸς ἄνθρωπος. Οἱ ὑποχωρήσεις σὲ ἕνα πνευματικὸ ἄνθρωπο εἶναι δύσκολες. Ἐκτὸς ἐὰν γίνονται ὑπὲρ τοῦ ἐμπόρου.

Μὲ ἀληθινὴ ἀγάπη γιὰ τὸ ἔργο σας

Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Οἱ... προστάτες σύμμαχοι

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 6)

κρεμοῦσε τὰ παληκάρια τῆς ΕΟΚΑ στὴν Κύπρο μας, τότε τί εἴχαμε; Ἄκρο καθεστὼς ἢ μέσο;

Ὅσο γιὰ τὴν «νόμιμη» δράση τῶν μετριοπαθῶν κομμάτων καὶ ὀργανώσεων καλύτερα ἂς μὴ μιλήσουμε. Ἡ «βία καὶ νοθεία» τῆς ΕΡΕ, ὁ «ἀνένδοτος» τῶν Λαμπράκηδων μᾶς λένε πολλά..

Τέλος μᾶς λέτε, κ. Καρκαγιάννη, πὼς συμμαχήσατε καὶ σεῖς μὲ τοὺς ἀριστερούς, ἐπειδὴ ἦταν... ἐθνικὴ ἀνάγκη. Μήπως ἦταν ἐθνικὴ ἀνάγκη, κ. Καρκαγιάννη, τὸ νὰ φωνάζετε συνθήματα ὅπως «Λαοκρατία», «114», «Ἐκλογὲς μὲ ΚΚΕ» συνθήματα ποὺ ἔτειναν στὴ νομικὴ δικαίωση (τὴν ἠθικὴ δὲν θὰ τὴν πετύχη ποτέ. Γιατὶ ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν ξεχνᾶ τὸ Κ.Κ.Ε.;) Ἀφοῦ, κ. Καρκαγιάννη, ἐσεῖς εἶστε ἄνθρωπος μετριοπαθὴς καὶ νόμιμος δημοκράτης πῶς συνεργασθήκατε μὲ τοὺς ἀριστεροὺς οἱ ὁποῖοι εἶναι, κατὰ τὴ γνώμη σας πάντοτε, ἀκραῖοι καί, συνεπῶς, ἀποδοκιμαστέοι ἀπὸ τὴ δημοκρατική σας συνείδηση; Ξεχνᾶτε ὅμως ἕνα πρᾶγμα: Πὼς ἂν στὰ 1946 - 49 δὲν βρίσκονταν τὸ ἕνα ἄκρο (ἐθνικιστὲς) ποὺ νὰ πολεμοῦσε γιὰ τὰ ἱερὰ καὶ ὅσια τούτης ἐδῶ τῆς γῆς, σήμερα ἐσεῖς καὶ ἐγὼ θὰ μιλούσαμε Βουλγάρικα, Ρώσικα, Σέρβικα, πάντως ὄχι ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

Καὶ μιὰ τελευταία ἐρώτηση: μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε —μιὰ καὶ δὲν διαμαρτυρηθήκατε γιὰ τὸν Τσιριμῶκο (προϊστάμενο τότε τῆς «Ἐπιμελητείας τοῦ Ἀντάρτη») πῶς προτιμᾶτε τὸ τυρί σας; Μήπως πρέπει νὰ εἶναι ὁλόπαχο καὶ τουλάχιστο 20 ἡμερῶν;

Μετὰ τιμῆς

ΑΛΚΗΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

Φοιτητὴς Νομικῆς Θεσ)νίκης

Υ.Γ.: Γιὰ τὴν τελευταία ἐρώτηση σᾶς παραπέμπω: Πράξη 22 «Ἐθνικὴ εἰσφορὰ πάνω στὴν παραγωγὴν» ἄρθρ 8 §1 καὶ ἄρθρ. 13 σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴ 1607/9) 3)44 Γενικὴ Διαταγὴ τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου τοῦ ΕΛΑΣ.

ΤΟΥ κ. Ν. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΠΑΡΝΑΣΣΟ

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ἄνδρου στὰ Καρβουνιάρικα (λάδι). Ἕνα ἐκφραστικὸ ἔργο τοῦ ζωγράφου.

Ἀναδρομικὴ ἔκθεσις ζωγραφικῆς

ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ αἴθουσα τοῦ Παρνασσοῦ στὰ πλαίσια τῆς παραδοσιακῆς Ζωγραφικῆς, ἐγκαινιάσθηκε ἡ ἔκθεση τοῦ Νίκου Παναγιωτάτου (1932—1977). Εἰδικῶς αἱ χρονολογίαι 1932—1945 ἀφοροῦν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὸν Πειραιᾶ, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Α' Πανελληνίου Ἐκθέσεως Ζαππείου (1939). Θέματα Πειραιῶς εἶναι τὰ παλιὰ καράβια. Π.χ. τὸ Δημήτρης Ἄνδρου, Διόνι, Εὐθάλεια Ἄνδρου. Ἡ ἔκθεση θὰ διαρκέση ἀπὸ 5—24 Ὀκτωβρίου.

ΧΡΕΟΣ ΕΘΝΙΚΟ Ο ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

(ΠΡΩΤΟΝ)

ΣΥΝΗΘΙΣΑΜΕ στὰ τελευταῖα χρόνια ἡ ἐπέτειος τοῦ Ἔπους τοῦ '40 ἀντὶ νὰ δίνη λαβὴ σὲ αἰσθήματα ἐθνικῆς ἐξάρσεως καὶ ὑπερηφανείας, σ' ἐκδηλώσεις ἐθνικῆς ἑνότητος καὶ αὐτοσυνειδησίας, νὰ χρησιμεύη σὰν περιζήτητη εὐκαιρία γιὰ τὴ βάναυση παραποίησι τῆς Ἱστορίας ἐκείνης τῆς ἐποχῆς καὶ γιὰ τὴ διαστρέβλωσι τῆς πραγματικότητος. Τὸ φαινόμενο τοῦτο, ποὖναι γνώρισμα τῆς ἐποχῆς μας καὶ τοῦ ἤθους της, συνοδεύεται, ὡς εἶναι ἑπόμενον, ἀπὸ τὴ παράλληλη συστηματικὴ προσπάθεια νὰ μειωθοῦν καὶ νὰ διασυρθοῦν οἱ Πρωτεργάτες τῆς Ἐποποιΐας τῶν Βορειοηπειρωτικῶν Βουνῶν, ποὖναι τὸ πιὸ πρόσφατο ἀπὸ τὰ μεγαλουργήματα τὰ ὁποῖα φωτίζουν τὴ τετρακισχιλιόχρονη ἱστορικὴ πορεία τοῦ Ἑλληνισμοῦ, κι ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ σημαντικὰ ὁρόσημα τῆς ἱστορίας του.

28η Ὀκτωβρίου καὶ 4η Αὐγούστου

Α.— ΤΟ ΘΕΜΑ, ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΔΙΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ Ν. ΕΛΙΚΙΩΤΗ

> «Καλὸν μὲν ἡ ἀλήθεια, ὦ ξένε, καὶ μόνιμον· ἔοικε μὴν οὐ ῥάδιον εἶναι πείθειν»
>
> (Πλάτων, Νομ. Β' 663)

ΚΑΤΑΒΑΛΛΕΤΑΙ λοιπὸν ἀπεγνωσμένη προσπάθεια νὰ πληροφορηθῆ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μ' ὅλα τὰ μέσα καὶ μ' ὅλους τοὺς τρόπους μαζικῆς ἐνημερώσεως, ὅτι, ἀντίθετα ἀπ' ὅ,τι γνωρίζει, ὁ ΜΟΝΟΣ πού, τὴ νύχτα τῆς 27 πρὸς τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1940, ΔΕΝ εἶπε τὸ ΟΧΙ, ἦταν ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς!

Τὸ ὅτι μὲ τὴν ἀδίστακτην αὐτὴ κακοποίησι τῆς ἀληθείας, προσβάλλεται καὶ ἡ νοημοσύνη καὶ ἡ ζῶσα μνήμη ὅσων ἔζησαν τὴ μεγάλη ἐκείνην ἐποχή, καθόλου δὲν ἐνοχλεῖ, οὔτε ἐνδιαφέρει. Τὸ μόνο ποὺ ἐνδιαφέρει εἶναι νὰ παρουσιάζεται ἡ πραγματικότης παραμορφωμένη κατὰ τὸν τρόπο ποὺ ἐξυπηρετεῖ εἴτε τὶς μαρξιστικὲς εἴτε τὶς ἀναρχικὲς ἐπιδιώξεις, ἢ ἀκόμα καὶ μικροκομματικοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ φθονερότητες.

Καὶ μὲ τὴ διαρκῆ ἐπανάληψί του νὰ ἐπικρατήση τελικὰ τὸ ἀσύστολο ψεῦδος, μὲ κύριο στόχο τὶς νεώτερες ἰδίως γενεές, ὥστε νὰ διευκολύνεται ἔτσι ὁ προσηλυτισμός τους στὴ μαρξιστικὴ εἰδωλολατρία, μὲ τὸ γκρέμισμα στὴ συνείδησί τους ὅλων τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων τοῦ Ἔθνους καὶ κάθε ἐνσαρκώσεως τοῦ μεγαλείου του.

Σὲ τούτη τὴν εὐρυτάτη ἐπιχείρησι παραπλανήσεως, ἀποπροσανατολισμοῦ, κι ἐσωτερικῆς πνευματικῆς ἐρειπώσεως ἀνεκτίμητες προσφέρουν ὑπηρεσίες, διάφοροι «προοδευτικοὶ» διανοούμενοι, «φωτισμένοι» πανεπιστημιακοὶ καὶ ἄλλοι δάσκαλοι, κατευθυνόμενοι ἐφημεριδογράφοι κλπ., ποὺ ἄλλοι τους εἶναι δηλωμένοι, ζηλωταὶ ἢ νεροκουβαληταὶ τοῦ σταλινικοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ, ἄλλοι ὠργισμένοι καὶ ψυχονευρωτικοὶ μηδενισταὶ ἢ κοινοὶ ἀρριβισταί, καὶ ἄλλοι ἁπλῶς χρεωκόποι τῆς ζωῆς. Ἀπὸ τὸ συνονθήλευμα αὐτὸ δὲν λείπουν βέβαια καὶ οἱ πολυάριθμοι ἀφελεῖς, οἱ «χρήσιμοι, κατὰ Λένιν, ἠλίθιοι» ποὺ τρέμουν μήπως ἀντιλέγοντας χαρακτηρισθοῦν «ἀντιδραστικοὶ» καὶ «βασιλοχουντικοὶ»!! (Πρὸ 30 ἐτῶν θὰ ὑβρίζοντο ὡς «μοναρχοφασίστες»!) Ὅλ' αὐτὰ τίποτε τὸ ἐκπληκτικὸ δὲν παρουσιάζουν. Βρίσκονται ὅλα σὲ ἀπόλυτη ἁρμονία μὲ τὸ πνεῦμα ποὺ τελευταῖα ἐκαλλιεργήθηκε καὶ ποὺ σήμερα ἐπικρατεῖ στὴν Ἑλλάδα.

Ὡς ἐκ τούτου, καὶ ἡ σημειουμένη ἀναφορικὰ μὲ τὴν 28η Ὀκτωβρίου προσπάθεια βιασμοῦ τῆς Ἱστορίας δὲν ἀποτελεῖ μία μεμονωμένη πρᾶξιν ἐμπνεομένην ἀπὸ πολιτικὰ ἢ προσωπικὰ πάθη. Τουναντίον, εἶναι μία τυπικὴ περίπτωσις ἐφαρμογῆς ἑνὸς προδιαγραμμένου γενικωτάτου σχεδίου συστηματικῆς καὶ καθολικῆς διαστροφῆς τῆς ἑλληνικῆς ἱστορικῆς ἀληθείας, στὸ σύνολό της.

Καὶ τοῦτο πάλι τὸ σχέδιο δὲν ἀποτελεῖ παρὰ ἀτόφιο μέρος τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως διαβρώσεως τοῦ ἐθνικοῦ συνόλου, (καὶ προπαντὸς τῆς νεολαίας), ἀπὸ τὸν ἀναρχισμὸ καὶ τὸν μαρξισμό. Ἡ ὁποία, πάλι, κατευθύνεται ἀπὸ τὴν εὐρύτερη γενικὴ στρατηγικὴ τῆς ἀνατροπῆς, τὴν ἀποβλέπουσα καὶ στὴν διακοπὴ τῆς ἱστορικῆς συνεχείας μας, στὴν ἀποκοπή μας ἀπὸ τὶς ρίζες τῆς πολιτιστικῆς μας παραδόσεως καὶ στὴν ἀλλοίωσι τῆς ἱστορικῆς συνειδήσεως τοῦ Ἔθνους, ὥστε μὲ τὴν ἀποδυνάμωσι τῶν συνεκτικῶν στοιχείων τῆς ἐθνικῆς κοινότητος, νὰ γίνη πιὸ πρόσφορο τὸ κλῖμα γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυσι τῆς τυραννίας τοῦ κόκκινου ὁλοκληρωτισμοῦ, καὶ νὰ ἐξυπηρετηθοῦν ἔτσι καὶ οἱ ἐπιδιώξεις τῆς νεοαποικιοκρατικῆς πολιτικῆς τοῦ σοβιετικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

Ἔτσι μόνο συλλαμβανόμενο τὸ φαινόμενο, μ' ὅλους τοὺς συσχετισμοὺς καὶ τὶς διασυνδέσεις του, ἀξιολογεῖται κατὰ τὴν ἀληθινὴ οὐσία του καὶ κατὰ τὶς πραγματικὲς διαστάσεις του, ὡς μέρος ἑνὸς ὀργανικοῦ καὶ ὀργανωτικοῦ ὅλου.

Αὐτὸ τὸ νόημα ἔχει κι ὅλη ἡ σύγχρονη ἀγοραία βιομηχανία τῆς δῆθεν «ἀπομυθοποιήσεως» τῆς ἱστορίας, ποὺ δὲν εἶναι παρὰ μία κατευθυνομένη, καὶ πάντως ἐξόχως προσοδοφόρος γιὰ τοὺς ἐμπόρους τοῦ πνεύματος καὶ τῆς κυκλοφορίας, συμβολή, δίχως αἰδῶ, δίχως λογική, δίχως γνῶσι, στὴν ὑπὸ ἐξέλιξι διαδικασία τοῦ ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἀφοπλισμοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς ὑπονομεύσεως τῆς ψυχικῆς του ρώμης, γιὰ τὴν ὁποία ἡ πλαστογράφησις τοῦ συνόλου τῆς ἱστορίας μας ἔχει καίρια σημασία.

Ἔτσι, μὲ τὴν «ἀπομυθοποίησι» καὶ τὶς μαρξιστικὲς «ἐπανερμηνεῖες», μαθαίνουμε μεταξὺ ἄλλων πολλῶν ὅτι π.χ. οἱ Μακεδονομάχοι τοῦ Παύλου Μελᾶ, κατὰ τὸν «ἱστορικὸ» τοῦ κόκκινου φασισμοῦ, ἦταν «χωροφύλακες τῆς τουρκικῆς κατοχῆς» καὶ ἡ Μικρασιατικὴ ἐκστρατεία «ἰμπεριαλιστικὴ καὶ κατακτητικὴ ἐπιχείρησις τοῦ Ἐλ. Βενιζέλου»!! Μαθαίνουμε ἐπίσης ὅτι «τὸ Αἰγαῖο ἀνήκει στὰ ψάρια του», κι ἀκόμα ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος «εἶχε ἔρθει σὲ συνεννοήσεις μὲ τὸν Πορθητὴ γιὰ νὰ τοῦ παραδώση τὴν Πόλι». Ὅτι τὸ 21 ἦταν «κοινωνικὴ ἐπανάστασις ἐνάντια στοὺς τσιφλικάδες» καὶ ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐναντιώθηκε στὴν Ἐθνεγερσία καὶ «ἦταν μὲ τὸ μέρος τῶν Ὀθωμανῶν». Φθάσαμε στὸ σημεῖο οἱ στῆλες ἑλληνοφώνου καθημερινοῦ ἐντύπου νὰ υἱοθετοῦν παραληρήματα ἑνὸς οἰκτροῦ περιτρίμματος, ἀπόβλητου ξένου κομμουνιστικοῦ κόμματος, γιὰ νὰ μᾶς πληροφορήσουν ὅτι ὁ Μαραθὼν εἶναι «μῦθος τῶν ἰμπεριαλιστῶν», (καὶ μισθοφόροι τους, προφανῶς, οἱ Μαραθωνομάχοι!!) Τὸν τυχοδιώκτη ὅμως αὐτόν, ποὺ πρόσφατα ἐφιλοξένησε καὶ τὸ Κέντρο Ὀρθοδοξίας Κρήτης, συμπληρώνει ἡ ἐπίσημη κρατικὴ ΕΡΤ ποὺ, «διαφωτίζοντας» τοὺς ἀκροατάς της γιὰ τὴ σαθρότητα τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ κόσμου (Β' Πρόγραμμα «Ρεπορτὰζ στοὺς αἰῶνες»), ἐξύβρισε τὴν «μεγαλοϊδεάτικη ἀρχαία Ἀθήνα» μὲ τοὺς «τυχοδιωκτικοὺς» πολέμους της «ποὺ πλουτίζαν τὸν μπεζαχτᾶ βιομηχάνων καὶ ἐφοπλιστάδων τῆς τότε ἐποχῆς παρὰ τὶς διαμαρτυρίες ἐκείνων ποὺ ἐκφράζαν τὴ γνήσια λαϊκὴ θέλησι» τὴν ὁποία φαίνεται ὅτι αὐθεντικὰ ἐγνώριζε ὁ ἰνστρούχτορας τῆς, κατ' ὄνομα ἑλληνικῆς καὶ δυστυχῶς πράγματι κρατικῆς, ραδιοφωνίας - τηλεοράσεως!

Ἔτσι ὅμως κατάφερε στὸ ὑβρεολόγιο, ἡ συντηρουμένη ἀπὸ τὸν Ἕλληνα φορολογούμενο κρατικὴ ραδιοφωνία, νὰ συμπεριλάβη, μὲ τὴν εὐκαιρία, μαζὶ μὲ τὸν ἀρχαῖο μας πολιτισμό, καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ βιομηχάνου καὶ τοῦ ἐφοπλιστοῦ! Γιὰ νὰ μάθουν οἱ μὲν νὰ προάγουν τὴν ἐκβιομηχάνισί μας, καὶ οἱ ἄλλοι νὰ καθιστοῦν τὴν Ἑλλάδα πρώτη ναυτικὴ δύναμι τοῦ κόσμου! Ρύπος λοιπὸν κατὰ παντός!

Κι εἶναι τέτοιος ὁ ἐκτροχιασμός μας, ὥστε κανένας νὰ μὴν παραξενεύεται γιὰ τοῦτα τὰ ἐξωφρενικὰ καμώματα ποὺ χαρακτηρίζουν τὴν «διαφωτιστικὴ» δραστηριότητα τῆς ΕΡΤ. Εἶναι συνεπὴς καὶ αὐτὴ στὴ γενικὴ γραμμή. Νὰ σπέρνεται παντοῦ τὸ ἐμφύλιο μῖσος, καὶ νὰ ἐξευτελίζεται κάθε τὶ ποὺ μπορεῖ νἆναι ὠφέλιμο στὴν τόνωσι καὶ ἔξαρσι τῆς ἑλληνικότητάς μας: εἴτε εἶν' ἰδανικό, ἢ θεσμός, ἢ ἄτομο, ἢ κατηγορία προσώπων ἢ γεγονὸς ἱστορικό. Ὅ,τι νἆναι.

Αὐτὴ ἡ προσπάθεια νὰ ξηλωθοῦν, νὰ κατεδαφισθοῦν τὰ πάντα, ὥστε νὰ περάση πιὸ εὔκολα ἡ νεοβαρβαρότης τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ, ἐρχόμενη ἴσως ἀκόμα καὶ σὰν «μιὰ κάποια λύσις» ἀπὸ τὴν ἐκτρεφομένη ἀναρχία καὶ ἀλητοκρατία, (ἀλησμόνητε Καβάφη...), συνεχίζεται μελετημένα, ἄτεγκτα καὶ συστηματικά, ὁλονὲν ἐντατικώτερα, σ' ὅλα τὰ πεδία. Καὶ εἶναι ἑπόμενο ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ἐπιστημονικοφανοῦς συνειδητοῦ ψεύδους κάθε λογῆς ποὺ πνίγει τὸν τόπο μὲ τὴν ἀποφορά του νὰ εὑρίσκη τὸν κυριώτερό του συμπαραστάτη στὸν κάθε μορφῆς κιτρινισμό, ποὖναι παντοῦ παραγωγὸς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς πωρώσεως καὶ ἐκχυδαϊσμοῦ, ἀλλὰ καὶ χαρακτηριστικὸς καρπὸς τοῦ ἀλητοκρατουμένου περιβάλλοντος, μέσα στὸ ὁποῖο, καὶ μόνο, θάλλει καὶ ἀναπτύσσεται.

Γιατί λοιπὸν μέσα σ' αὐτὸ τὸ κλῖμα, τὸ διεπόμενο ἀπὸ τὸ ἠθελημένο ἱστορικὸ ψεῦδος καὶ τὴ πνευματικὴν ἀγυρτεία, νὰ προσμένουμε ἡ 28η Ὀκτωβρίου νὰ τύχη καλυτέρας μεταχειρίσεως ἀπὸ ὅ,τι λ.χ. οἱ Μαραθωνομάχοι;;

(ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

ΕΚΕΙ ΦΘΑΣΑΜΕ...

Ν. ΤΣΑΓΚΡΙΔΗΣ:

«Μοῦ κάνουν διαφήμισι...»

ΓΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ φορὰ ρωτᾶμε τὸν κ. Ν. Τσαγκρίδη — μὲ κάθε καλὴ πίστι.

- **Οἱ ἐπιστημονικοί του τίτλοι εἶναι Ἀνωτάτης Σχολῆς; Καὶ πότε, ἐὰν εἶναι, ἡ Σχολὴ αὐτὴ ἔγινε Ἀνωτάτης βαθμίδος;**
- **Τί σημαίνει τὸ «ἐπὶ διδακτορικοῦ ἐπιπέδου»; Ὑπάρχει στὰ χέρια του πιστοποιητικὸ τὸ ὁποῖο νὰ βεβαιώνη τὶς σπουδές του ἐπὶ Διδακτορικοῦ ἐπιπέδου;**
- **Ναὶ ἢ ὄχι, σὲ ἔντυπο ποὺ τὸν ἐπέκρινε — μόνο; — ἔχει δώσει ἑκατοντάδες χιλιάδες δραχμὲς διαφήμισι;**

Καὶ τίμια καὶ παστρικά: Ὁ κ. Ν. Τσαγκρίδης — ΘΑ ΤΟΥ ΖΗΤΟΥΣΑΜΕ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΝΩΜΗ — μπορεῖ νὰ μᾶς στείλη τρία ἁπλὰ φωτοαντίγραφα γιὰ νὰ λήξη ὅλη ἡ ἱστορία! Τοὺς Πανεπιστημιακούς του τίτλους, τὴν «παρακολούθησι» ἐπὶ Διδακτορικοῦ ἐπιπέδου καὶ τὰ ποσὰ ποὺ εἰσέπραξε ὁ κ. Ἐκδότης.

Διαφορετικά: Ὁ κ. Ν. Τσαγκρίδης αἰσθάνεται ἄσχημα. Καὶ θὰ αἰσθανθοῦμε ἐμεῖς πιὸ ἄσχημα νὰ συνεχίσουμε.

Καὶ πρέπει νὰ ξέρη: Πὼς ἐμεῖς ἀναγκάσαμε σὲ παραίτησι τὸν ἕνα ὑποδιοικητὴ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, πρὶν ἀπὸ λίγο καιρό, λόγω ἐλλείψεως πτυχίου.

Τώρα ὅσο γιὰ τὴν φράσι του «ἂς γράψουν, μοῦ κάνουν διαφήμισι» ὁ χρονογράφος μας τοῦ ἀπαντᾶ:

ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ εἰς ... χαριτωμένον ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῆς «Ἐθνικῆς Ἀσφαλιστικῆς» κ. Τσαγκρίδης! Καί, ὁμολογουμένως, μὲ ὅσα λέγει ἀνανεώνει τὸ θλιβερὸν ἐνδιαφέρον, ποὺ ἐμφανίζει ἡ περίπτωσίς του. Παριστάνει, φυσικά, πάντοτε τὸν ἀντιστασιακόν. Καὶ φωτογραφικῶς ἐπιστοποιήθη, ὅτι μὲ ἐδαφικὴν ὑπόκλισιν ἐδέχθη τὸ δίπλωμα τιμῆς τῆς «Χούντας», τὸ ὁποῖον ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεώς της τοῦ ἐπεδόθη ἀπὸ τὸν τότε ὑπουργὸν Βιομηχανίας κ. Κυπραῖον! Ἰσχυρίζεται σχετικῶς, ὅτι μὲ ὅσα γράφονται, περὶ αὐτοῦ, τοῦ γίνεται διαφήμισι! Καὶ ὅτι αὐτὰ τοῦ εἶναι εὐπρόσδεκτα ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως! Τὸν ἐννοοῦμεν ἀπολύτως. Ἀντιλαμβανόμεθα τὴν ἀμηχανίαν του. Ἀλλὰ καὶ διερωτώμεθα: Τόση, τέλος πάντων, πνευματικὴ ἔνδεια, ὥστε νὰ μὴν εὑρίσκη εὐφυεστέραν ἀπάντησιν; Ἢ μήπως ὁ κ. Τσαγκρίδης ἡδονίζεται μὲ τὴν ἰδέαν, ὅτι γίνεται καταγέλαστος; Ὁπωσδήποτε, ἅπαξ καὶ τόσον εὐημερεῖ, ψυχικῶς, ὁ κ. Τσαγκρίδης μὲ ὅσα ἀποκαλύπτονται καὶ καταγγέλλονται ἐναντίον του τοῦ ὑποσχόμεθα ὅτι θὰ φροντίσωμεν νὰ ἐπαναλαμβάνωνται, συχνὰ καὶ μὲ περισσοτέρας λεπτομερείας, ὥστε ... ἡ διαφήμισίς του νὰ γίνεται καὶ πληρεστέρα καὶ περισσότερον ἀποδοτική! Δυστυχῶς, ἀπὸ τῆς στιγμῆς, ποὺ χάνεται ἡ ἐντροπή, ὅλαι ἀνεξαιρέτως αἱ .. διαφημίσεις εἶναι εὐπρόσδεκτοι! Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἐνῷ ἔχει ἀπάντησιν, διὰ τὸ δίπλωμα τιμῆς δὲν λέγει τίποτε καὶ διὰ τὸ πτυχίον. Δὲν μᾶς πληροφορεῖ, δηλαδή, περὶ τῶν τίτλων σπουδῶν, τοὺς ὁποίους διαθέτει. Τί εἴδους καὶ ποίου ἐπιπέδου εἶναι; Ἀπαντᾶ, βέβαια. Ἰσχυρίζεται ἀπίθανα καὶ ἐπίσης κωμικά! Κομπάζει, αἴφνης, μὲ τὸν ἰσχυρισμόν, ὅτι αἱ σπουδαί του εἶναι ... διδακτορικοῦ ἐπιπέδου! Ἀλλὰ τί σημαίνει τοῦτο; Προσπαθεῖ κανεὶς νὰ ἑρμηνεύση τὸν τίτλον. Καὶ ἀνακαλύπτει φρέσκον ἀέρα. Δὲν θὰ ἦτο ὅμως συνεπέστερον πρὸς τὸ μορφωτικὸν ἐπίπεδον τοῦ κ. Τσαγκρίδη, ἄν, ὅπως τὸν βοηθοῦμεν καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν «διαφήμισιν», μᾶς διευκόλυνε καὶ αὐτὸς ὀνομάζων τὸ Πανεπιστήμιον ἢ τὴν οἱαδήποτε ἄλλην ἀνωτάτην σχολὴν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκρίθη ὡς ... διδάκτωρ; Ἀναμένομεν σαφῆ, συγκεκριμένην καὶ κατηγορηματικὴν ἀπάντησιν, ἡ ὁποία ἂς μᾶς πιστεύση θὰ ἐπλούτιζε τὸ ... διαφημιστικὸν ὑλικόν, ποὺ ἔχομεν εἰς χεῖρας...

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΙΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ κ. Ι. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Κύριε Διευθυντά,

ΘΑ ΗΘΕΛΑ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διότι ἡ ἐφημερίς σας, τῆς ὁποίας εἶμαι συνδρομητής, ἔγινε ἡ ἀφορμὴ νὰ γνωρίσω τὰ βιβλία τοῦ κ. Ἰακ. Διαμαντοπούλου (Ποῖος ἐπρόδωσε τὸν Γεώργ. Παπανδρέου κλπ.). Ὁ κ. Διαμαντόπουλος εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ τὰ προσφέρη τελείως ἀφιλοκερδῶς καὶ ὁμολογῶ ὅτι ἡ ἀνάγνωσίς των μοῦ προσέφερε μιὰ νέα προοπτικὴ τῶν δραματικῶν διὰ τὴν πατρίδα μας γεγονότων τῶν τελευταίων ἐτῶν.

Νομίζω ὅτι θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον, ἐὰν ἡ ἐφημερίς σας εἶχε τὴν δυνατότητα, νὰ δημοσιεύση τὰ ὡς ἄνω κείμενα διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν ἀναγνωστῶν της. Διότι, ὅπως γνωρίζετε, ἡ πλειοψηφία τοῦ Τύπου προτιμᾶ νὰ προβάλη τὰ διάφορα παχύδερμα καὶ νὰ κρατῆ τοὺς ἀγωνιστὰς εἰς τὸ σκότος.

Μετὰ τιμῆς

Ι. ΠΟΛΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἱερὰ Ὁδὸς 49, Ἀθῆναι, Τ.Τ. 308

ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ὁ κ. Ἀ. Ἑλικιώτης μᾶς ἀπαντᾶ...

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΜΕ σήμερα ἀπάντησι τοῦ κ. Α. Ἑλικιώτη στὴν ἀπάντησι τοῦ κ. Δ. Βροντίδη. Τὸ θέμα ἁπλώνεται σὲ ὅλες του τὶς λεπτομέρειες καὶ πιστεύουμε πὼς κλείνει.

Κύριε Διευθυντά,

ΔΙΕΞΗΛΘΑ μὲ πολλὴ προσοχὴ τὴ κριτικὴ μὲ τὴν ὁποία ὁ κ. Δ. Βροντίδης ἐτίμησε ἕνα πρόσφατο ἄρθρο μου, ἀναφερόμενο στὴν ἀπαγόρευσι λειτουργίας τῶν βασιλοφρόνων ὀργανώσεων ἀδιακρίτως. Κι᾿ ὁμολογῶ ὅτι δὲν κατόρθωσα ν᾿ ἀνακαλύψω παρὰ ὀλίγα μόνο σημεῖα οὐσιαστικῆς μας διαφωνίας μὲ τὸν κύριο Βροντίδη.

Κι᾿ αὐτὰ κυρίως ὡς πρὸς τὴν διαπίστωσι καὶ τὴν ἐκτίμησι πραγματικῶν γεγονότων. Ἔτσι, ὅσον ἀφορᾶ τὸ πρῶτο σκέλος, οὐδεὶς ἀμφισβήτησε τὴν θεμελιώδη ὑποχρέωσι σεβασμοῦ τῆς πλειοψηφίας. Ἀλλὰ ὅμως καὶ τοῦ Συντάγματος βέβαια.

Τὸ Σύνταγμα εἶναι λοιπὸν ἐκεῖνο ποὺ ἀναγνωρίζει σ᾿ ὅλους τοὺς Ἕλληνας, (καὶ στοὺς κομμουνιστάς), τὴν συνένωσί τους, ὅπως ὁ Νόμος ὁρίζει, σὲ σωματεῖα, ὀργανώσεις κλπ., σκοποῦσες τήν, κατὰ τοὺς νόμους, ἀνάπτυξι, διάδοσι καὶ ἐπεξήγησι τῶν πολιτικῶν κλπ. δοξασιῶν τους. Τοῦτο βέβαια δὲν ἐξυπακούει οὔτε ἔκνομη δραστηριότητα οὔτε ἀσέβεια πρὸς τὴ πλειοψηφίαν. Ἄλλως μόνον ἡ πλειοψηφία θἄπρεπε νἄχη αὐτὸ τὸ ἀναφαίρετο δικαίωμα. Ἰδοὺ ὅμως τώρα ὅτι τοῦτο, ἡ ἀπόλαυσις δηλαδὴ τοῦ θεμελιώδους ὑπὸ συζήτησιν δικαιώματος, ἀμφισβητεῖται γιὰ τοὺς βασιλόφρονες, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀπειλοῦνται (βλ. τὴν σχετικὴν ἐντολὴν τοῦ κ. Ἀντιεισαγγελέως Θράκης πρὸς τὶς κατὰ τόπους Εἰσαγγελίες) ν᾿ ἀποστερηθοῦν τῆς ἀσκήσεως τούτου, ἔστω καὶ ὅταν δὲν προβαίνουν σὲ καμμιὰν ἀπολύτως ἔκνομη ἐνέργεια, αὐτῆς καὶ μόνης τῆς ἐκδηλώσεως τῆς προτιμήσεώς τους γιὰ τὴν βασιλευομένη μορφὴ τοῦ Πολιτεύματος θεωρουμένης ἐκνόμου, ὡς ἀποτελούσης, κατὰ τὸν κ. Βροντίδην, ἄρνησιν τῆς ἀρχῆς σεβασμοῦ τῆς πλειοψηφίας καὶ συνιστώσης ἀπειλὴν κατὰ τοῦ Πολιτεύματος!

Τὸ σόφισμα εἶναι προφανές.

Διότι ἂν τοῦτο οὕτως ἔχει, τότε αὐτομάτως καὶ ἐκ προοιμίων ἀποκλείεται πᾶσα ἐκδήλωσις καὶ διατύπωσις φρονήματος παρὰ οἱασδήποτε μειοψηφίας ἀντιθέτου πρὸς τὸ τῆς πλειοψηφίας. Καὶ παρέχεται στὴν πλειοψηφία μονοπώλιον μονολόγου! Κι ἐν τοιαύτη περιπτώσει ἐνόσω δὲν δικαιοῦται νὰ ἐκφράζη καὶ νὰ διαδίδη τὶς ἰδέες καὶ τὰ φρονήματά της πῶς εἶναι δυνατὸν μὲ δημοκρατικὲς διαδικασίες ὁποιαδήποτε μειοψηφία νὰ καταστῆ κάποτε ἴσως πλειοψηφία;

Ὁ παραλογισμός, καὶ τὸ ἀδιέξοδο στὸ ὁποῖον ὁδηγεῖ, τῆς δημοκρατίας καθισταμένης ἔτσι ἀνενεργοῦ, εἶναι πρόδηλος.

Ἑπομένως τοῦ κ. Βροντίδη ὁ συλλογισμὸς - θέσφατον εἶν᾿ ἐκεῖνο ποὺ τυχὸν ἐφαρμοζόμενο θ᾿ ἀνέτρεπε στὴ πρᾶξι κάθε ἀληθινὴ δημοκρατίαν εἴτε βασιλευομένην, εἴτε ἀβασίλευτον, ἀπαρνούμενο τὴ βάσι της, καὶ ὄχι οἱ σύνδεσμοι βασιλοφρόνων!

Πολὺ περισσότερο δημοκρατικοὶ ἀπὸ τὸν κ. Βροντίδη οἱ βασιλόφρονες, οὐδέποτε ἠρνήθησαν στὴ μειοψηφία νἄχη τὸ δικαίωμα τῆς ἐκφράσεως καὶ διαδόσεως τῆς γνώμης της. Καὶ τότε ὅταν τὸ Πολίτευμα ἦτο ἡ Βασιλευομένη καὶ μειοψηφία οἱ ὑπὲρ τῆς ἀβασιλεύτου. Ἐνθυμίζει δὲ ἡ ἄποψις τοῦ κ. Βροντίδη τὴν μαρξιστικὴν ἑρμηνείαν τῆς ἐννοίας τῆς πλειοψηφίας. Κατὰ ταύτην, ὡς τοιαύτη νοεῖται ἡ τῶν «ὡρίμων» καὶ «ἐνεργῶν» πολιτικῶς πολιτῶν, καὶ τέτοιοι πάλι θεωροῦνται μόνον οἱ ὀργανωμένοι συνειδητοὶ μαρξισταί - λενινισταί, τ.ε. τὰ μέλη τοῦ Κόμματος!

Ἀλλ᾿, ὢ τοῦ θαύματος, ἡ ἀμφισβήτησις αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος τοῦ κατὰ τὸν νόμον συνέρχεσθαι καὶ συνεταιρίζεσθαι πρὸς διάδοσιν σκέψεων καὶ ἰδεῶν, δὲν ἠγέρθη ἐξ ὅσων γνωρίζομεν προκειμένου περὶ τῶν κομμουνιστῶν παρὰ καμμιᾶς Ἀρχῆς. Καὶ τοῦτο παρὰ τὴν δεδηλωμένη προγραμματικὴ πρόθεσί των πρὸς μεταβολὴ τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Καὶ ἀκόμα καὶ παρὰ τὸ παρελθόν τους, τὸ ὁποῖον, ὅπως παραδέχεται καὶ ὁ κ. Βροντίδης, μαρτυρεῖ ὅτι οὗτοι καθόλου δὲν διστάζουν νὰ καθυποτάξουν τὴν πλειοψηφίαν βιαίως, χωρὶς ἰδιαίτερο σεβασμὸ πρὸς τὶς ἀπόψεις της! ὅταν τυχαίνη νὰ διαφέρουν ἀπὸ τὶς ἰδικές τους!

Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ὁ συσχετισμὸς γεννᾶται ἐκ τῶν πραγματικῶν γεγονότων καὶ ὄχι ἐκ τῆς ἀρθρογραφίας.

Ταῦτα, τὰ πραγματικὰ δηλ. γεγονότα, τὴν ἐπροκάλεσαν, καὶ ὄχι καμμιὰ νοσηρὰ φαντασία ἢ αὐθαίρετος ἐπινόησις τοῦ ὑποφαινομένου. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλο σημεῖον σφάλλει, ἢ θέλει νὰ σφάλλη ὁ κ. Βροντίδης. Οὐδεὶς οὔτε εἶπε, οὔτε διενοήθη τί περὶ «διατεταγμένης δικαιοσύνης». Ταῦτα μόνον οἱ κομμουνισταὶ τὰ ἰσχυρίζονται περὶ τῆς «μπουρζουαδικίας» δικαιοσύνης, κρίνοντες ἐξ ἰδίων τὰ ἀλλότρια. Οὔτε δὲ καὶ συνάγεται τοιοῦτον τι ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐναντίον τῶν κομμουνιστικῶν συνδέσμων, ἐνόσω τηροῦν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, τοῦ ὁποίου διακηρύσσουν τὴν ἀνάγκην καταλύσεως, (ὑπὸ τὴ παροῦσα τουλάχιστον μορφή του) δὲν ἐκινήθη (ὀρθότατα) ἡ Δικαιοσύνη, ἐνῶ τὴν ἀπησχόλησαν, ὡς λέγει ὁ κ. Βροντίδης, ὡρισμένοι σύνδεσμοι βασιλοφρόνων.

Ὅσον ἀφορᾶ τέλος τὸ ἀναφερόμενον παρὰ τοῦ κ. Δ. Βροντίδη, ὅτι ἐσημειώθηκαν συγκεντρώσεις βασιλοφρόνων μὲ «ἐπιθετικὰ συνθήματα, ἐκρηκτικὰς διακηρύξεις καὶ προσπάθειαν διεγέρσεως τῶν ἀντιφρονούντων πρὸς τὸ Πολίτευμα», τὸ δέχομαι, ἀφοῦ τὸ λέγει. Καί, βεβαίως δέχομαι ὅτι ἂν ἔγιναν αὐτὰ κακῶς ἔγιναν. Ἀλλὰ δὲν τὸ ἐγνώριζα. Ἀντιθέτως ὅμως γνωρίζω ἄριστα ὅτι ἔχει σημειωθεῖ κατ᾿ ἐπανάληψιν πλῆθος τοιούτων συγκεντρώσεων κομμουνιστῶν, ποὺ δὲν περιωρίσθησαν σὲ «συνθήματα» καὶ σὲ «προσπάθειες διεγέρσεως», ἀλλὰ εἶχαν πολὺ πιὸ ἔμπρακτες καὶ ἐνεργητικὲς συνέχειες!

Ἂν πάλι ὁ κ. Βροντίδης ἀναφέρεται σὲ κάποια μικροφασαρία, ποὺ ἐσημειώθη κατὰ τὸ περυσινὸ Μνημόσυνο τῶν μαρτυρικῶν θυμάτων τοῦ Ἐαμοκομμουνισμοῦ στὸ Μελιγαλᾶ, αὐτὴ δὲν φαντάζομαι νὰ ἐστρέφετο κατὰ τοῦ Πολιτεύματος, ἐφόσον τοῦτο, ἐξ ὅσων γνωρίζω, δὲν ταυτίζει ἑαυτὸ μὲ τοὺς δημίους τῆς Ὅπλα, ὁσοδήποτε κι ἂν προσπαθοῦν αὐτοὶ νὰ παραστήσουν σὰν πολιτικὸ καὶ ἰδεολογικὸ ἀγῶνα ἕνα ἔργο ἐγκλήματος καὶ προδοσίας.

Ἐνῶ λοιπὸν ἡ ἀνωτέρω ἄγνοιά μου μπορεῖ ἴσως νὰ μοῦ συγχωρηθῆ, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ ὑποφαινόμενος πάντως δὲν γνωρίζει, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς νομίζω ἄλλος, τουλάχιστον ἐν Ἑλλάδι, εἶναι ἡ περίπτωσις ποὺ μνημονεύει ὁ κ. Βροντίδης καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν «ὁ κατηγορούμενος κομμουνισμὸς ὑπερφαλαγγίζεται εἰς ὁμοίαν ἀντικαθεστωτικὴν δρᾶσιν ἀπὸ τοὺς κατηγόρους του». Ἐκτὸς βέβαια ἐάν, ποὺ ὅμως ἀμφιβάλλω, ὁ κ. Βροντίδης ὑπαινίσσεται τοὺς τραμπούκους θιασῶτες τοῦ Πόλε, ἢ τὰ παιδιὰ τοῦ ΕΚΚΕ , ἢ ἄλλους διαφόρους ἀναρχικούς, μαοϊστές, ἀριστεριστὲς κλπ. κλπ. Αὐτοὺς πάντως μόνον γνωρίζει ὁ ὑποφαινόμενος κατηγόρους τοῦ (ἐπισήμου) κομμουνισμοῦ ποὺ τὸν ὑπερφαλλαγίζουν σὲ ἀντικαθεστωτικὴ (καὶ ἀνθελληνικὴ) δρᾶσι!

Ἂν ὅμως ὑπάρχουν κι ἄλλοι, θᾆταν πολὺ ἐνδιαφέρον νὰ μᾶς πληροφορήση ὁ κ. Βροντίδης ποιούς ἔχει κατὰ νοῦν, γιὰ νὰ τοὺς μάθουμε κι ἐμεῖς!

Καὶ τέλος ὡς πρὸς τὸ δεύτερο μέρος τῆς χρήσιμης κριτικῆς τοῦ κ. Βροντίδη, πρέπει φοβοῦμαι νὰ παρατηρηθῆ, ὅτι ἀπαντᾶ ὁ ἴδιος σὲ ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα μόνος του θέτει. Διότι οὐδεὶς ἰσχυρίσθη ὅτι ἐὰν ἐκαλεῖτο ἀπὸ τὸν στρατηγὸ Γκιζίκην οἱοσδήποτε ἄλλος ἀπὸ τὸν κ. Καραμανλῆν θὰ καθίστατο διάφορος ἡ προέλευσις τῆς ἐξουσίας καὶ νομιμώτερη ἡ πηγὴ ἐξ ἧς ἤντλησε τὴν ἰδική του ἐξουσία ὁ κ. Γκιζίκης ὡς ἀρχηγὸς κράτους, ἐγκατασταθεὶς διὰ πραξικοπήματος σφετεριστῶν τῆς ἐξουσίας ἄλλων προγενεστέρων αὐτῶν σφετεριστῶν! (Καὶ κατὰ σύμπτωσιν ὁμοτραπέζων των!)

Ἀλλὰ οὔτε καὶ οἱοσδήποτε ἔχων σώας τὰς φρένας εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ ὑποστηρίζη ὅτι ὁ σχηματισμὸς κυβερνήσεως ἀπὸ ἐξέχουσες φυσιογνωμίες τοῦ πολιτικοῦ μας κόσμου δὲν ἦταν ἐκείνη τὴν ὥρα, τὸν Ἰούλιο δηλ. 1974 ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη ὁδός. Τίνα ἑπομένως προσπαθεῖ περὶ τούτου νὰ πείση ὁ κ. Βροντίδης; Καὶ κατὰ τίνος σκιαμαχεῖ;

Τὸ θέμα μας, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνθυμεῖται, δὲν ἔγκειται ἐδῶ.

Συνίσταται στὴν ἀμφισβήτησι τῆς αὐθαίρετης καὶ πραξικοπηματικῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως (καὶ ὄχι ὑπὸ νομοτύπου τινὸς συντακτικῆς ἐξουσίας) ἀφαιρέσεως ἀπὸ τό, ἐπαναφερθὲν ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τὴ Κυβέρνησι «Ἐθνικῆς Ἑνότητος» (τὴν ὁποίαν ὥρκισεν ὁ κ. Γκιζίκης) μόνον νόμιμον (ἀλλὰ φυσικὰ ἐν τῷ ἑνιαίῳ συνόλῳ του) Σύνταγμα τοῦ 1952, τῶν περὶ τῆς μορφῆς τοῦ Πολιτεύματος θεμελιωδῶν αὐτοῦ διατάξεων. Κατὰ παράβασιν παντὸς κανόνος δικαίου πλὴν τοῦ τῆς ἐπικρατησάσης ἐπαναστάσεως. Αὐτὸ εἶναι τὸ θέμα. Κι᾿ ἐπ᾿ αὐτοῦ τὸ μόνο ποὺ ἔχει νὰ μᾶς εἰπεῖ ὁ κ. Βροντίδης εἶναι ὅτι «τὸ θέμα εἶναι καθαρῶς νομοτεχνικόν»!!! (Καὶ ὄχι, ἄκουσον ἄκουσον συνταγματικό;;;) Καὶ ὅτι «αἱ σχετικαὶ περιπτώσεις εἶναι δεκτικαὶ διαφόρων ἑρμηνειῶν (ὑπό τινος;) ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι ἢ νὰ φαίνωνται (SIC) ἰσοδυνάμως (!!!) εὐσταθεῖς». Οὐδὲν σχόλιον ἐπὶ τῆς «νομικῆς» ταύτης σκέψεως.

Τέλος, θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ λησμονῆ ὁ κ. Βροντίδης, ἀναφορικὰ μὲ τὴν κατακλεῖδα τοῦ ἄρθρου του, ὅτι οἱ μὲν βασιλόφρονες κατὰ κανόνα πάντοτε ἐσεβάστηκαν τὸ Νόμον, οἱ δὲ κομμουνισταὶ οὐδέποτε! Παρὰ μόνον σ᾿ ὅσες περιπτώσεις τοὺς προσέφερε τὴν δυνατότητα νὰ τὸν χρησιμοποιήσουν γιὰ νὰ τὸν καταλύσουν. Δὲν ἔχει ὁ κ. Βροντίδης παρὰ ν᾿ ἀναδιφήση τὴν ἱστορία τοῦ ΚΚΕ καὶ νὰ διαβάση καὶ τὴ μαρξιστικὴ - λενινιστικὴ - σταλινικὴ δογματικὴ καὶ μεθοδολογία γιὰ νὰ πεισθῆ περὶ τούτου.

Θὰ διαπιστώση ἐπίσης μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτή, ὅτι οἱ μαρξισταὶ κλπ. δὲν πιστεύουν (σὲ ἀπόλυτη ἀντίθεσι πρὸς τοὺς βασιλόφρονες) οὔτε καὶ σὲ δημοκρατικὸ διάλογο, τὴ μόνη δηλ. πολιτικὴ μέθοδο προσεγγίσεως στὴν ἀλήθεια.

Πρεσβεύουν τὸν μονόλογο καὶ τὴν μονότονη χορικὴ συνθηματολογία, γιὰ νὰ προσδιορίσουν τὸ περιεχόμενο τῆς Δημοκρατίας κατὰ τὴ δική τους ἔννοια καὶ ὁμολογία. Ἀπεχθάνονται καὶ αὐτοὶ κάθε ἐλεύθερο διάλογο.

Μετὰ τιμῆς,

ΑΛΕΞΗΣ Ν. ΕΛΙΚΙΩΤΗΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ

ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΣ

ΤΕΣΣΑΡΕΣ ἦσαν, κατὰ τὴν γνώμην μου, οἱ παράγοντες, οἱ ὁποῖοι ἤσκησαν ἐπιρροὴν διὰ νὰ μὴ δοθῆ ἡ δικαία καὶ σύμφωνος πρὸς τοὺς διεθνεῖς νόμους λύσεις:

1. Ὁ κακὸς πολιτικὸς χειρισμὸς ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνοκυπριακῆς πολιτικῆς ἡγεσίας.

2. Ἡ ἀπάρνησις ἐκ μέρους τῶν Μεγάλων τῶν ὑποσχέσεών των περὶ ἐλευθερίας καὶ αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν. Αἱ ἀρχαὶ αὗται ἐφαρμόζονται ἑκάστοτε, σύμφωνα πρὸς τὴν σκοπιμότητα. Οὕτω, ἐνῶ ἡ Τουρκία προσήρτησεν ἀπὸ τὴν Συρίαν τὸ βιλαέτι τῆς Ἀλεξανδρέττας μὲ δημοψήφισμα, τὸ ὁποῖον ἐπέφερεν 52ο/ο ὑπέρ, εἰς τὴν Κύπρον κατοικουμένην ἀπὸ Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν 82ο/ο, δὲν ἐδόθη τὸ δικαίωμα τοῦτο.

3. Ἡ ὑπὸ τῆς Μ. Βρεταννίας ἀφύπνισις καὶ ἐξέγερσις τῶν Τούρκων καὶ ὑποδαύλισις τῶν ὀρέξεών των ἐπὶ τῆς Κύπρου, οἱ ὁποῖοι ὅμως διὰ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης εἶχον παραιτηθῆ παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῆς Κύπρου.

4. Ἡ ἐσφαλμένη ἐκ μέρους τῆς Μ. Βρεταννίας ἐκτίμησις τῶν συμφερόντων της μὲ παραγνώρισιν τοῦ ψυχολογικοῦ παράγοντος τοῦ καταπιεζομένου λαοῦ. Ἡ Μ. Βρεταννία, ἐκδιωχθεῖσα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, τὸ Σουδάν, τὴν Ἰορδανίαν, ἠθέλησεν νὰ διατηρήση τὴν νῆσον ὡς ὁρμητήριον διὰ τὴν προάσπισιν τῶν συμφερόντων της εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον καὶ τὴν Μ. Ἀνατολήν.

Τὰ συμφέροντα, ὅμως αὐτὰ τῆς Μ. Βρεταννίας θὰ ἠδύναντο νὰ ἐξασφαλισθοῦν ὡς καὶ σήμερον, μὲ στρατιωτικὰς βάσεις καὶ ἀσφαλέστερον μάλιστα μὲ Κύπρον ἡνωμένην μὲ τὴν Ἑλλάδα, παρὰ μίαν Κύπρον, ἡ ὁποία εἶναι σήμερον, ἑστία ἐκρήξεως ταραχῶν, λόγῳ ἀλληλοσυγκρουομένων συμφερόντων εἰς μίαν διεθνῆ πολιτείαν, ὡς κατήντησεν αὐτὴ ὅπου ἔχουν δικαίωμα ἀναμίξεως ἡ Ἑλλάς, Τουρκία, Μ. Βρεταννία τελευταίως δὲ καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις, ἡ ὁποία ἤγειρεν ἀξιώσεις ἀναμίξεως.

Ἡ ἀξία τῶν Βρεταννικῶν βάσεων ἐν Κύπρῳ δὲν πρέπει νὰ ὑπερτιμηθῆ εἶναι δὲ καθ᾿ ἡμᾶς περιωρισμένη, διότι:

— Ὡς βάσις ἐπιθετικὴ ἡ Κύπρος δὲν δύναται νὰ συνεισφέρη πολλὰ καὶ τοῦτο ἀπεδείχθη κατὰ τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Σουὲζ τὸ τὸ 1956 ὑπὸ τῶν εἰς τὰς Βρεταννικὰς βάσεις μεταφερθεισῶν Ἀγγλο γαλλικῶν δυνάμεων, ἡ ὁποία ἦτο ἕνα μεγάλο «ΦΙΑΣΚΟ».

Ἡ Κύπρος ἀποτελεῖ ἓν Στρατηγικὸν σύνολον κυρίως μετὰ τῆς Συρίας — Παλαιστίνης, ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῶν ὁποίων ἀπέχει περὶ τὰ 60 μίλια. Ἐφ᾿ ὅσον, ὅμως, αἱ χῶραι αὗται κατέχονται ὑπὸ ἀντιπάλου στρατοῦ εὐκόλως δύναται νὰ ἐξουδετερωθῆ ὑπὸ τῆς ἐχθρικῆς ἀεροπορίας καὶ πυραύλων, ἐγκατεστημένων εἰς τὰς χώρας αὐτὰς καὶ τὴν Αἴγυπτον καθὼς καὶ νὰ πραγματοποιηθῆ ὁ ἀπὸ θαλάσσης ἀποκλεισμὸς της διὰ σοβιετικῶν ὑποβρυχίων.

— Ἡ ἐξ ἀντιδράσεως εἰς τὴν Βρεταννικὴν πολιτικὴν εἰς τὴν Κύπρον δημιουργία ρεύματος ἀντινατοϊκοῦ οὗτινος τὸ ποσοστὸν τὸ 1966—1967 εἶχεν ἀνέλθει εἰς 75ο/ο, μὲ αἴτημα τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν Βρεταννικῶν βάσεων ἐκ Κύπρου.

— Ἡ αὔξουσα ἀριθμητικὴ δύναμις τοῦ κομμουνισμοῦ, χάρις καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ Μακαρίου, ὁ ὁποῖος ἤνδρωσε τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐξασφάλισιν ψήφων. Ὁ πιστότερος καὶ φανατικώτερος ὀπαδὸς τῆς πολιτικῆς τοῦ Μακαρίου εἶναι τὸ ΑΚΕΛ (Κομμουνιστικὸν Κόμμα Κύπρου). Ὅταν ἀνεχώρησα ἐκ Κύπρου τὸ 1959 τὸ ποσοστὸν τῶν κομμουνιστῶν ἐν Κύπρῳ ἀνήρχετο εἰς 8—10ο)ο, διὰ νὰ φθάση μετὰ 12ετῆ διακυβέρνησιν τοῦ Μακαρίου εἰς 42ο)ο, ποσοστὸν κομμουνιστικῶν ψήφων κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1970.

Σημειωτέον ὅτι τὸ ἐν Κύπρῳ Κομμουνιστικὸν Κόμμα συνεργάζεται ἐν ἀγαστῇ συμπνοίᾳ μὲ τὸ Ἑλληνικὸν Κομμουνιστικὸν Κόμμα (ΑΚΕΛ) καὶ ἐν δεδομένῃ στιγμῇ θὰ ἀποτελέσουν ἓν μέτωπον ἐναντίον τῶν Ἀγγλικῶν βάσεων ἐν Κύπρῳ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ σήμερον ὑφισταμένου ἐν τῇ νήσῳ κοινωνικοῦ καθεστῶτος.

— Ἡ αὔξουσα ἀπειλὴ σοβιετικῆς διεισδύσεως καὶ ἀναμίξεως εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Κύπρου, ἐφόσον παραμένει Πρόεδρος ὁ Μακάριος. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις διετύπωσεν τὸν Φεβρουάριον 1970 ἀπειλήν, ὅτι θὰ χρησιμοποιήση τὰς δυνάμεις της εἰς τὴν Μ. Ἀνατολὴν καὶ Μεσόγειον πρὸς προστασίαν τῆς Κύπρου, μὲ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ἡ Ἑλλὰς καὶ τὸ ΝΑΤΟ συνωμοτοῦν διὰ τὴν κατάλυσιν τῆς Κυπριακῆς ἀνεξαρτησίας. Οὕτω ἡ Κύπρος πιθανώτατα νὰ συγκαταλεχθῆ εἰς τὰς ἐνδεχομένας ἑστίας ἀναταραχῆς εἰς τὴν Ἀνατολ. Μεσόγειον, λόγῳ ἀναμίξεως τῆς Σοβ. Ἑνώσεως.

Ἡ τελευταία ἐπίσκεψις τοῦ Μακαρίου εἰς Μόσχαν, σκοπὸν εἶχεν, ὡς ἐγράφη, νὰ ζητηθῆ ἐπέμβασις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως εἰς Κύπρον, ἐφόσον ζητηθῆ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Μακαρίου καὶ ὅτι διὰ ταύτην τοῦ ἐδόθη ὑπόσχεσις.

— Ἡ Κύπρος δὲν ἔχει ναύσταθμον οὔτε λιμένας καταλλήλους διὰ πολεμικὰ πλοῖα, ἔστω καὶ ἐλαφρά.

Μόνον ὡς ἀεροπορικὴ βάσις θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῆ μὲ περιωρισμένας ὅμως δυνατότητας εἴτε πρὸς ὄφελος τῶν ναυτικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον εἴτε διὰ περιωρισμένης ἐκτάσεως βομβαρδισμοὺς εἰς Μ. Ἀνατολὴν καὶ Αἴγυπτον.

Τὸ περιωρισμένον τοῦ χρόνου δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἐπεκταθῶ περισσότερον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Κύπρου, εἶμαι ὅμως πρόθυμος νὰ ἀπαντήσω εἴτε ἀμέσως, εἴτε βραδύτερον εἰς σχετικὰς ἐρωτήσεις εἴτε ἐδῶ εἴτε ἰδιαιτέρως. Ἐξέθεσα μὲ πᾶσαν ἀντικειμενικότητα τὸ πρόβλημα τῆς Μεσογείου ἐν τῷ συνόλῳ του. Δὲν γνωρίζω, ἐὰν ὑπῆρξα πειστικός. Ἐλπίζω, ἡ ὁμιλία μου νὰ χρησιμεύση, τουλάχιστον, ὡς μία συμβολὴ διὰ τὴν ἐνδελεχῆ μελέτην τοῦ προβλήματος ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων καὶ πρὶν ἢ εἶναι ἀργά.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐπροσωποποίησαν εἰς τὰ μυθικὰ ὀνόματα ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ τὸν πάντα προβλέποντα, καὶ ΕΠΙΜΗΘΕΥΣ, τὸν σκεπτόμενον κατόπιν τῶν ἐπερχομένων γεγονότων. Χαρακτηριστικαὶ εἶναι καὶ αἱ φράσεις: «τὸ μεταβουλεύεσθαι Ἐπιμηθέως ἔργον οὐ Προμηθέως» καὶ «Ἐπιμηθεῖ οὐκ ἔστι τὸ μέλειν ἀλλὰ μεταμέλειν».

Ἀφοῦ ἐφάνημεν ΕΠΙΜΗΘΕΙΣ εἰς τὸ ζήτημα τῆς Μεσογείου, ἄς σκεφθῶμεν, τουλάχιστον πρὸ τῆς σκληρᾶς πραγματικότητος, πῶς θὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὰ γεγονότα». (4).

4. Ὁ Στρατηγὸς Γ. Γρίβας ἐκλήθη εἰς Ντύσσελντορφ τῆς Γερμανίας διὰ νὰ δώση διάλεξιν εἰς τὴν «Λέσχην Μεγαλοβιομηχάνων» ἀλλ᾿ ὁ Γεώργιος Παπαδόπουλος δὲν ἐπέτρεψεν ἀνανέωσιν τοῦ διαβατηρίου του — τὸ ὁποῖον ἠκυρώθη ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς του ἐκ Κύπρου — καὶ ἔξοδόν του ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Σημειωτέον, ὅτι, ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω Λέσχης προσκαλοῦνται μόνον διακεκριμμέναι προσωπικότητες. Ὁ Διγενὴς εἶχει δώσει διάλεξιν εἰς τὴν Λέσχην αὐτὴν καὶ τὴν 27ην Μαΐου 1960.

ΤΕΛΟΣ

«ΟΥΤΟΠΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ»

12ον

Πιστεύω, ὅπως καὶ ὁ LASSALE εἶπε πρὸς τοὺς ἐργάτες τοῦ Βερολίνου, στὸν περίφημο λόγο του τῆς 12.4.1862, ὅτι «κάθε ἰδιοκτησία ποὺ ἀποκτήθηκε δίκαια, πρέπει νὰ μείνη ἄθικτη καὶ εἶναι δίκαιο». Βέβαια ἡ δυσκολία εἶναι στὸ νὰ βροῦμε ποιές ἰδιοκτησίες, κάθε μορφῆς, εἶναι «δίκαιες» καὶ ποιές ὄχι, ὥστε νὰ ὑπάρξη κάποια ἐξυγίανση. Δὲν εἶναι π.χ. ἀνεκτὸ οἱ πλουτίσαντες κατὰ τὴν γερμανοβουλγαροϊταλικὴ κατοχὴ ἢ κατὰ τὴν δικτατορία τῶν Παπαδοπούλου - Ἰωαννίδη νὰ διατηροῦν τὶς παράνομα δημιουργημένες περιουσίες τους ἄθικτες, ὅπως δὲν εἶναι νοητὸ νὰ ἔχουν γεμίσει οἱ «μαρίνες» μὲ πολυτελῆ θαλάσσια μέσα ἀναψυχῆς καὶ οἱ ἰδιοκτῆτες τους νὰ μὴ πληρώνουν κανένα εἶδος φόρου.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ νὰ καταλάβω πῶς, μὲ ἐπιχείρημα τὸν πληθωρισμό, αὐξάνονται οἱ τιμὲς ἀπὸ τοὺς διαφόρους ἐπιχειρηματίες καὶ τὰ ὅσα ὀφείλουν ἀπὸ δανεισμοὺς οἱ ἴδιοι, ὄχι μόνον δὲν ἀναπροσαρμόζονται ἀλλὰ καὶ δὲν πληρώνονται στὶς κανονικὲς προθεσμίες, τῶν ὀφειλετῶν ζητούντων καὶ νέα δάνεια.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνεχισθῆ, εἰς βάρος τῆς ἠθικῆς τάξεως ἀλλὰ καὶ οἰκονομικῶς εἰς βάρος τῶν οἰκονομικὰ ἀσθενεστέρων, ἡ παροχὴ πρὸς τὸ μεγάλο ἰδιωτικὸ κεφάλαιο διαφόρων φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν, ἀφθόνων πιστώσεων κλπ. μὲ τὴν δικαιολογία τῶν «κινήτρων» γιὰ ἐπέκταση, βελτίωση ἢ δημιουργία νέων ἐγκαταστάσεων. Τοῦτο σημαίνει, δεδομένου ὅτι οἱ βελτιώσεις κλπ. λόγῳ τῆς διαρκοῦς προόδου τῆς τεχνικῆς, οὐδέποτε πρόκειται νὰ σταματήσουν ὅτι οὐδέποτε τὸ μεγάλο ἰδιωτικὸ κεφάλαιο θὰ πληρώση οὐσιαστικὰ φόρους. Ὅλα ἔχουν ἕνα ὅριο. Τὸ ὅριο αὐτὸ πρέπει νὰ χαράξουμε μὲ νόμους ποὺ καὶ τὴν ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία δὲν θὰ καταργοῦν ἀλλὰ καὶ τὴν ἠθικὴ τάξη θὰ προστατεύουν.

Δὲν νομίζω ὅτι χρειάζεται ἡ σοσιαλιστικὴ γραφειοκρατία, ποὺ τόσο συμπαθοῦν ὅπως φαίνεται οἱ «νέοι ἄνδρες», γιὰ νὰ ληφθοῦν μέτρα περιορισμοῦ τῆς παμφάγου βουλιμίας μερικῶν μεγαλοσχήμων καὶ μή, ἐντοπίων καὶ ἀλλοδαπῶν, οἱ ὁποῖοι βλέπουν τὰ κέρδη τους καὶ μόνον τὰ κέρδη, καὶ οἱ ὁποῖοι γιὰ νὰ αὐξήσουν αὐτὰ τὰ κέρδη φθάνουν καὶ σὲ πράξεις ποὺ προκαλοῦν τὸ δημόσιο αἴσθημα καὶ ἐνισχύουν τὸν μηδενισμό. Δὲν χρειάζεται σοσιαλισμὸς γιὰ νὰ παύσουν οἱ Ἕλληνες, ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ὄχι μόνον τὸ μεγάλο κεφάλαιο, καθένας μὲ τὸν τρόπο του, νὰ ἐξευτελίζουν τὸ ἐθνικὸ νόμισμα καὶ ἡ παραμικρὴ ἀγοραστικὴ κύρωση νὰ θεωρεῖται «χουντικὸ» μέτρο. Δὲν χρειάζεται σοσιαλισμός, γιὰ νὰ ἐφαρμοσθῆ λογικὴ φορολογία τῶν κερδῶν τῶν ἐπιχειρήσεων ὥστε νὰ παύσουν νὰ ὑπάρχουν προνομιοῦχοι. Δὲν χρειάζεται σοσιαλισμὸς γιὰ νὰ ἐπαναληφθῆ ἡ δημοσίευση τοῦ καταλόγου τῶν φορολογουμένων ὥστε, τουλάχιστον, νὰ ἀποφεύγονται σὰν λεπροὶ κοινωνικά, ἐκεῖνοι ποὺ ἐνῶ προκαλοῦν μὲ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς τους ἀποφεύγουν τὶς ὑποχρεώσεις τους πρὸς τὸ σύνολο. Δὲ χρειάζεται σοσιαλισμὸς γιὰ νὰ ἀξιοποιηθῆ, ὑπὲρ τοῦ συνόλου, ἡ τεράστια ἐκκλησιαστικὴ περιουσία καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ τέλους, νὰ ἀσκήση κοινωνικὴ πρόνοια ποὺ εἶναι καὶ ὁ κύριος προορισμός της.

Δὲν χρειάζεται σοσιαλισμὸς γιὰ νὰ περικοποῦν διάφορες δαπάνες τοῦ κρατικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ μὲ τὰ ἐξοικονομούμενα νὰ κτισθοῦν σχολεῖα.

Δὲν χρειάζεται σοσιαλισμὸς γιὰ νὰ ἠθικοποιηθῆ τὸ περιβάλλον.

Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΣΗΜΕΡΑ

Ο Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, στὴν «Κοινωνία τῆς ἐποχῆς μας» γράφει ὅτι ἡ «συμφιλίωσις Κράτους καὶ πολίτου, ἐὰν πρόκειται νὰ ἐπιτευχθῆ καὶ πάλιν ἀποτελεῖ πρόβλημα, τὸ ὁποῖον θὰ λύση τὸ μέλλον διὰ τοῦ μέλλοντος, δηλαδὴ διὰ νέων συστημάτων καὶ ὄχι δι᾿ ἀνανεώσεως τοῦ παρελθόντος». Σωστά. Ὁ σοσιαλισμὸς δὲν εἶναι νέο σύστημα. Εἶναι ἀνανέωση τοῦ παρελθόντος, ἑνὸς παρελθόντος ξεπερασμένου, ὅπως δείχνουν καθαρὰ τὰ πράγματα (Σουηδία, Φινλανδία, Δ. Γερμανία, Μ. Βρεταννία), καὶ ὅπως μᾶς ἀφίνει νὰ παραδεχθοῦμε καὶ ἡ διδασκαλία τῶν θεμελιωτῶν τοῦ ἐπιστημονικοῦ σοσιαλισμοῦ. Οἱ MARX - ENGELS (OEUVRES COMPLETES. DIALECTIQUE DE LA NATURE, σελὶς 491, MOSKOU, 1935), ἀκολουθοῦντες τὴν διδασκαλία τοῦ Ἡρακλείτου, γράφουν, ὅτι «ὅλη ἡ φύση ἀπὸ τὸν κόκκο τῆς ἄμμου, μέχρι τὸν ἥλιο, ἀπὸ τὸ βασικὸ κύτταρο μέχρι τὸν ἄνθρωπο, ὑφίσταται μιὰ ἀτέλειωτη σειρὰ σταθμῶν ἐξελίξεως, μέσα σὲ μιὰ ἀκατάπαυστη παλίρροια, μέσα σὲ μιὰ ἀτέλειωτη κίνηση καὶ αἰώνια ἀλλαγή». Ἡ ἀμετακίνητη τοποθέτηση σὲ ξεπερασμένα δόγματα δημιουργεῖ ἀπονέκρωση γιὰ τὸ μέλλον, κι ὅσοι δὲν προσαρμόζονται στὴν πραγματικότητα, ἀπονεκροῦνται καὶ οἱ ἴδιοι.

Ἀφοῦ ὅλη ἡ φύση ἀλλάζει καὶ ἐξελίσσεται γιατὶ δὲν θὰ ἀλλάξη καὶ ὁ σοσιαλισμὸς καὶ ὁ κεφαλαιοκρατισμός;

Ἀλλὰ μήπως δὲν ἄλλαξαν καὶ οἱ δύο; Τί σχέση ἔχει ὁ παληὸς φιλελευθερισμὸς τοῦ SMITH καὶ τῶν ἄλλων θεμελιωτῶν του μὲ τὸν σημερινὸ ὅπου τὸ Κράτος μὲ τὰ οἰκονομικά του προγράμματα, τοὺς παρεμβατισμούς του καὶ τοὺς διαφόρους κοινωνικοὺς νόμους παρεμβαίνει παντοῦ;

Τί σχέση ἔχει ὁ σοσιαλισμὸς τοῦ MARX, ὁ σοσιαλισμὸς γενικὰ τῶν πρώτων μεγάλων θεμελιωτῶν του μὲ τὸν σήμερα ἐφαρμοζόμενο; ποῦ εἶναι ἡ ἰσότητα, ἡ πανανθρώπινη σοσιαλιστικὴ ἀδελφότητα; Ποιός εἰσπράττει τὴν «ὑπεραξία» στὰ σοσιαλιστικὰ Κράτη, γιατὶ ἐδημιουργήθηκαν νέες κοινωνικὲς τάξεις, γιατί οἱ παραχωρήσεις πρὸς τὴν ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία; Ποιός ὁ λόγος στροφῆς πρὸς τὰ δεξιὰ Ἀγγλίας, Σουηδίας, Δυτ. Γερμανίας, Φινλανδίας; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἁπλὴ καὶ εὔκολη: Τὸ συμφέρον καὶ μόνον τὸ συμφέρον ποὺ σκοτώνει τὶς ἰδεαλιστικὲς θεωρίες, ὅπως εἶναι οἱ μορφὲς τοῦ ἀναιμάκτου σοσιαλισμοῦ, καὶ μᾶς ὠθεῖ πρὸς κωμικὲς πράξεις ὅπως ἐκείνη τοῦ Πινοσὲτ ποὺ ἐπέβαλε ἐθνικὸ πένθος, μιᾶς ἑβδομάδος στὴν Χιλὴ γιὰ τὸν θάνατο τοῦ Μάο. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρία: Τί γίνονται στὴν Κίνα; Τί ἔγινε ἡ μορφωτικὴ ἐπανάσταση; Ἄλλο θεωρία καὶ ἄλλο πράξη. Θεωρητικὰ ὁ σοσιαλισμός, ὄχι ὁ ἐπιστημονικὸς σοσιαλισμός, ὁ κομμουνισμός, ἀλλὰ ὁ ἀναίμακτος σοσιαλισμός, εἶναι ἕνα σύστημα ἀγγελικό.

Πρακτικά, ὅμως, καὶ αὐτὸς ἀκόμα ὁ σοσιαλισμὸς τοῦ κ. Ζολώτα, ὁ «Δημιουργικὸς σοσιαλισμός», τὸν ὁποῖο ἀπὸ τοῦ 1933 διδάσκει καὶ τώρα προσπαθεῖ νὰ ἐφαρμόση, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν καταργεῖ τὶς κοινωνικὲς τάξεις, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν δίνει στὸν ἐργάτη ὅλο τὸ προϊὸν τῆς ἐργασίας του, ἐνεργεῖ, λόγῳ ἀνυπαρξίας πλήρους ἱκανοποιήσεως τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος, ἀνασταλτικὰ στὴν οἰκονομικὴ πρόοδο. Πρόσκαιρες ἐπιτυχίες του δὲν σημαίνουν τίποτα. Ἢ μᾶλλον σημαίνουν μεγαλύτερες ἀπογοητεύσεις γιὰ κείνους τοὺς ἰδεολόγους, ὄχι τοὺς δημαγωγούς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ψευδαισθήσεις — ποὺ πίστεψαν ὅτι ὁ σοσιαλισμὸς δὲν εἶναι οὐτοπία καὶ ὅτι μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν συστημάτων του λύνονται ὅλα τὰ κοινωνικὰ προβλήματα ὁριστικά. Ἡ οἰκονομία, τὴν ὁποία δέχεται ὁ ἐπιστημονικὸς σοσιαλισμὸς ὡς τὸ κύριο συστατικὸ στοιχεῖο τῶν κοινωνιῶν, δὲν εἶναι μόνο σύνολο ἀπὸ οἰκονομικὲς ἐνέργειες καὶ πράξεις, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ψυχικὲς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀτόμων. Ἂν τὰ ἄτομα ἔχουν ἐξευγενισθῆ ψυχικά, οἱ ὅλες σχέσεις τους, καὶ φυσικὰ καὶ οἱ οἰκονομικές, ἐπηρεάζονται ἀπ᾿ τὸν ἐξευγενισμὸ αὐτόν, καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ κάποια ἠθικοποίηση τοῦ «οἰκονομεῖν» εἶναι δυνατή. Λέγω «κάποια» ἠθικοποίηση γιατί, ὅπως καὶ στὰ προηγούμενα ἐτόνισα, ἀφόγους ἀνθρώπους, ἀνθρώπους χωρὶς κάποιο προσωπικὸ ὠφελιμισμὸ βρίσκει κανείς, ἂν τοὺς βρίσκη, ἐλαχίστους, σὰν φαινόμενα ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου.

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ)

ΤΟ ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΟ βιβλίο τοῦ κ. Ε. Σαββοπούλου — κυκλοφόρησε πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ — ἔφερε μεγάλη ἀναστάτωσι στὸν κόσμο τῶν σκεπτομένων καὶ πραγματικὰ ἀνησυχούντων Ἑλλήνων, μὲ ἄμεσο ἀποτέλεσμα νὰ συζητιέται καὶ νὰ προκαλῆ πολλὰ ἐρωτηματικὰ στοὺς χώρους ποὺ κυκλοφορεῖ.

Οἱ «Ν.Α.» θὰ τὸ ἀναδημοσιεύσουν — μὲ τὴν ἄδεια τοῦ συγγραφέα — ὁλόκληρο, πιστεύοντας ὅτι προσφέρουν ἕνα ἀληθινὸ καὶ σωστὸ κείμενο καὶ γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ γιὰ τὴν ἐποχή μας.

Ἢ Καῖσαρ ἢ τίποτε

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελ.)

φυγὴ δὲν ἀποτελεῖ κὰν γνώρισμα, ἀρετὴν Καίσαρος. Ἀποτελεῖ μαρτυρίαν ἀδυναμίας κάποιου νὰ συμπεριφέρεται δημοκρατικῶς ἢ τουλάχιστον νὰ ἀνταποκρίνεται ἔστω καὶ μερικῶς εἰς τὰς προθέσεις τῆς Δημοκρατίας. Καὶ εἰς ἐπίμετρον ἀναιρεῖ τὴν οἱανδήποτε πολιτικὴν ἀξίαν ἡ ταύτισις ἑνὸς προσώπου μὲ τὴν Δημοκρατίαν καὶ κατ᾿ ἐπέκτασιν μὲ τὸ Ἔθνος. Ὁσονδήποτε, βεβαίως καὶ ἂν εἶναι σπουδαῖος! Θὰ ἔπρεπε δὲ νὰ γνωρίζη ὁ κ. Καραμανλῆς, ὅτι δὲν σβήνουν οἱ λαοί, ποὺ ἔχουν ἱστορίαν καὶ θέλουν νὰ ζήσουν, διότι ἀποχωρεῖ ἕνας ἡγέτης. Διαθέτουν αὐτοδυνάμους ἀνανεωτικὰς δυνάμεις καὶ ἐκ τῶν κόλπων των ἀναπηδᾶ ἡ ἄξια διαδοχή. Αὐτὴ ἡ διαδοχή, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Καραμανλῆς ἀρέσκεται νὰ ἐπικαλῆται συχνὰ καὶ νὰ ἰσχυρίζεται, ὅτι ἑτοιμάζει ἀκόμη καὶ διὰ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου. Πάντως, δὲν ἐπιτρέπεται ἄλλα νὰ διακηρύσση μεγαλοφώνως, διὰ νὰ ἀκούεται πρὸς τὰ ἔξω καὶ ἄλλα διὰ νὰ ἀκούεται πρὸς τοὺς συνεργάτες.

ΜΟΝΟΣΤΗΛΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

ΑΝΕΝΔΟΤΟΣ ἐμφανίζεται μέχρις ὥρας ὁ κ. Στ. Στεφανόπουλος στὸ θέμα τῆς ἐκλογικῆς συνεργασίας του μὲ τοὺς «χουντικούς». Δὲν τοὺς θέλει στοὺς συνδυασμούς του. Ὅσον ἀφορᾶ τὸν κ. Σπ. Μαρκεζίνη, ἐπρόλαβε καὶ τοῦ διεμήνυσε ὅτι δὲν θὰ πολιτευθῆ «τουλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος». Τὸ ποῦ θὰ πᾶνε οἱ «χουντικοὶ» ψῆφοι, ἂν αὐτὰ ὁριστικοποιηθοῦν, θὰ τὸ ἀντιληφθοῦμε, φυσικά, κατὰ τὴν ἐξέλιξη τῆς προεκλογικῆς περιόδου.

* * *

ΑΝ Ο ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ κ. Κ. Καραμανλῆς δὲν κτυπήση τὸν φιλοδικτατορικὸ Καραμανλῆ, τότε ποιὸς θὰ τὸν κτυπήση; Ἐξηγούμεθα. Μὲ ἀρκετὰ ἀσθενικὴ μνήμη, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Νέας Δημοκρατίας ξεχνάει τὸ παρελθόν του. δηλαδὴ τὴ στενὴ συνεργασία του μὲ διακεκριμένα μέλη δικτατοριῶν, δοθέντος ὅτι ἔχει συμπεριλάβει στὶς προηγούμενες Κυβερνήσεις του ὡς Ὑπουργούς, λ.χ. τὸν κ. Ἀνδρέα Ἀποστολίδη ποὺ ὑπῆρξε κυριολεκτικὰ τὸ δεξὶ χέρι τοῦ Ἰωάννη Μεταξᾶ. Ἐπίσης τὸν Εὐάγγελο Καλαντζῆ καὶ τὸν Ἀριστείδη Δημητρᾶτο — ποὺ ἐπίσης ἦταν παρακοιμώμενος Ὑπουργὸς τῆς Δικτατορίας τῆς 4ης Αὐγούστου. Ἐπὶ πλέον ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς ἔχει χρησιμοποιήσει ὡς Ὑπουργούς του τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως Μεταξᾶ, Σταῦρο Πολυζωγόπουλο καὶ Νικόλαο Σπέντζα. Ὅμως, τὸ ἀποκορύφωμα τῆς δημοκρατικότητος τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ ὑπῆρξε ἀναντίρρητα ἡ ἐπὶ Κυβερνήσεώς του ὑφυπουργοποίηση τοῦ ... Κώστα Μανιαδάκη!

* * *

ΩΣΤΟΣΟ ὁ κ. Καραμανλῆς ἔχει πάρει ἐπανειλημμένα καὶ ἄλλους συνεργάτες τοῦ Μεταξᾶ ὡς Ὑπουργοὺς ὅπως π.χ. τὸν κ. Γρηγόρη Κασιμάτη ποὺ πρόθυμα ὑπέγραψε τὶς πράξεις ἐγκαθιδρύσεως τῆς δικτατορίας τῆς 4ης Αὐγούστου (διατάγματα 4.8.1936 περὶ κηρύξεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Νόμου καὶ διαλύσεως τῆς Γ΄ Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς Φ.Κ.Ε. 324 τῆς 4.8.1936, τεῦχος Α΄). Ὅσο γιὰ τὸν ἐκλεκτὸ φίλο τοῦ Ἰωάννη Μεταξᾶ, ποὺ ἔχει καὶ σήμερα ἀκόμα ὁ κ. Καραμανλῆς ὡς Ὑπουργὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἔ, περὶ αὐτοῦ θὰ γράψουν λίαν προσεχῶς μερικὰ ἀπολαυστικὰ πράγματα αὐτὲς οἱ στῆλες.

* * *

ΕΚΕΙΝΟ τὸ φοβερὸ αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα ποὺ σκότωσε ὁλόκληρη ὁμάδα καθηγητῶν καὶ καθηγητριῶν, δείχνει πόσο ἀπίθανη ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνη ἔχει γίνει πιὰ ἡ ἀστυφυλία. Πρωϊνὸ ξύπνημα — ἢ μᾶλλον, νυχτερινὸ — τῶν ἄτυχων ἐκπαιδευτικῶν γύρω στὶς 4 τὸ πρωΐ γιὰ νὰ προφτάσουν νὰ πᾶνε ὁλοταχῶς ἀπὸ τὴν ἐπάρατη Ἀθήνα στὰ Ψαχνὰ τῆς Εὐβοίας καὶ νὰ διδάξουν ἐκεῖ μισοκοιμισμένοι. Καὶ ἐξ ἴσου ἀστραπιαῖος αὐτοκινητικὸς γυρισμὸς πρὸς τὴν πρωτεύουσα καὶ τελικὰ πρὸς τὸ θάνατο. Ἐπειδὴ — πλὴν ἴσως τῆς ἄτυχης παπαδιᾶς ποὺ σκοτώθηκε — ὅλοι οἱ ἄλλοι καὶ ἄλλες, δὲν εἶχαν δεχθῆ νὰ ἐγκατασταθοῦν στὸν τόπο τοῦ διορισμοῦ τους.

* * *

ΠΩΣ ΑΡΑΓΕ θὰ «μαλακώση» αὐτὴ ἡ Λερναία Ὕδρα τῆς Ἀθήνας; Μὰ φυσικά, ὅταν κάποια Κυβέρνηση θὰ σκεφθῆ καὶ θὰ ἀποφασίση νὰ ξαναϊδρύση τὸ Ὑπουργεῖο Διοικήσεως Πρωτευούσης. Καὶ θὰ τὸ τοποθετήση τρίτο τῇ τάξει. δηλαδὴ εὐθὺς μετὰ τὸ Ὑπουργεῖο Συντονισμοῦ καὶ τὸ ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Ἔτσι κι ἀλλοιῶς, τὸ Ὑπουργεῖο Προεδρίας ἀσχολεῖται βασικὰ μὲ τὰ ρουσφέτια καὶ συνεπῶς πρέπει νὰ πάει τελευταῖο. Ὁ δὲ Ὑπουργὸς Διοικητὴς Πρωτευούσης θὰ ἀπαιτήση δύο κεφαλαιώδη πράγματα: Πρῶτο νὰ μὴ παρέμβη στὸ ἔργο του οὔτε ὁ ἴδιος ὁ Πρωθυπουργός. Δεύτερο — ἢ μᾶλλον πρώτιστο — θὰ φροντίση ὥστε τὰ εὔκολα ἐπαγγέλματα τῆς Ἀθήνας νὰ γίνουν δύσκολα ὥστε, νὰ ἐπανεύρη ἡ ἐπαρχία τὸν πληθυσμό της. Ἐννοεῖται ὅτι ἀκολουθοῦν καὶ ἕνας σωρὸς ἄλλες σωστικὲς ἀποφάσεις.

* * *

ΕΣΦΑΛΜΕΝΗ εἶναι ἡ πληροφορία τῆς «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ» γιὰ τὶς σκέψεις ἢ ἀποφάσεις τῶν Γ. Παπαδοπούλου καὶ Δ. Ἰωαννίδη σχετικὰ μὲ τὶς ἐκλογές. Ἡ «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ δυό τους εἶχαν συζήτησι καὶ ἀποφάσισαν νὰ ὑποστηρίξουν τὸ νέο Κόμμα. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀλήθεια. Πρῶτον, ἐπειδὴ στὴ φυλακὴ οἱ δύο αὐτοὶ ἄνδρες δὲν ἔχουν ποτὲ συζητήσει μεταξύ τους. Καὶ δεύτερον, ἐπειδὴ ὁ Δ. Ἰωαννίδης καὶ οἱ φίλοι του ἐπ᾿ οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἀναμειχθοῦν στὶς ἐκλογές.

Α. Ι.

Ἀπὸ τὸ ἑπόμενο φύλλο Οἱ

ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΘΑ ΑΡΧΙΣΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΝΕΟΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑΚΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΚΑΙ ΘΑ ΠΡΟΒΛΗΘΟΥΝ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ...ΣΤΑΛΟΥΝ ΣΤΗΝ ΝΕΑ **ΒΟΥΛΗ.**

ΚΑΙ ΑΚΟΜΗ: ΚΑΙ ΟΛΩΝ ΕΚΕΙΝΩΝ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΣΑΝ **ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ** ΚΑΙ **ΥΠΟΥΡΓΟΙ** ΕΔΡΑΣΑΝ ΓΙΑ ΤΑ... ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ Οἱ

ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

δὰ παρουσιάσουν ΤΟ Α΄ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ

«ΓΙΑΤΙ ΘΑ ΨΗΦΙΣΩ ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΣΑΤΣΟ»

= Ο ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΤΗΣ... ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.

= ΤΟ «ΠΑΧΥΔΕΡΜΟ» ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

= ΤΟ «**ΑΛΛΟΓΟ**» ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ.

ΕΙΝΑΙ νομάρχης στὴν Βόρειο Ἑλλάδα. Καὶ ψιλο - συνεργάτης μὲ τὴν Χούντα σὲ κάποια τράπεζά της. Χόμπυ: Οἱ ἀφιερώσεις... Ξέρει τί κάνει... Ἡ λίμνη τῶν στεναγμῶν θὰ δώση συνέχεια ποὺ θὰ γελάση κόσμος.

Μὰ ὑπάρχει καὶ ἄλλος ἕνας ποὺ γιὰ χατήρι του, κυβερνητικὸς ἐπίτροπος τῆς Χούντας κόντεψε νὰ ἔλθη στὰ χέρια μὲ τὸν τότε πρύτανι Ἀνωτάτης Σχολῆς.

Κατὰ τὰ ἄλλα ἀπὸ Νομάρχες πᾶμε καλά. Εἰδικὰ στὴν Βόρειο Ἑλλάδα.

★

«ΗΣΥΧΑΣΑΜΕ... Τό... πράσινο φῶς ἄνοιξε καὶ ἔτσι θὰ ἔχετε, πιθανῶς, καὶ ἐκπρόσωπο τοῦ τρίτου φύλλου στὴ Βουλή. Τὸ ἐργατικὸ δυναμικὸ θὰ ἀποδώση ψήφους». Αὐτὰ τὰ λόγια μοῦ ἔγραψε ἕνας ἐργάτης ἀπὸ τὸ Πύργεμπουργκ τῆς Γερμανίας.

Συγχίστηκα... Καὶ ἄνοιξα τὸ χάρτη νὰ βρῶ αὐτὴ τὴν πόλι γιατὶ κάτι τὸ ἄσχημο ὑποψιάστηκα. Πύργεμπουργκ δὲν ὑπάρχει στὴν Γερμανία. Οὔτε σὲ ὅλο τὸν ἄλλο κόσμο. Μόνο ὁ δικός μας ὁ Πύργος τῆς Ἠλείας ὑπάρχει.

Λέτε νὰ ἔχουμε ἀπ' ἐκεῖ τέτοιο φρούτο; Καὶ μάλιστα μετὰ ἀπὸ τό... πράσινο φῶς;

Σὲ καλό μας.

★

ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ ἕνα κείμενο τοῦ κ. Ε. Ἀνδρουλιδάκη: «... Λίγα εἰκοσιτετράωρα πρὶν ἀπὸ τὴν κατάρρευση τῆς πιὸ ἐξευτελιστικῆς —καὶ ἀπὸ τὴν ξενικὴ ἀκόμη— δικτατορίας ποὺ γνώρισαν οἱ Ἕλληνες στὰ 150 χρόνια τῆς νεώτερης Ἑλλάδας».

Καὶ ρωτᾶμε, ἁπλὰ καὶ μὲ καλὴ πίστι τὸν κ. Ε. Ἀνδρουλιδάκη γι' αὐτὴ τὴν ἐξευτελιστικὴ ἐποχὴ μερικὰ πραγματάκια:

★ Ἦταν ραδιοσχολιαστὴς στὸ ραδιόφωνο;

★ Ἐξέδιδε τὸ περιοδικό του κανονικά; Ἔπαιρνε διαφημίσεις; Ὑμνοῦσε τὸν τότε Διοικητὴ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος Γαλάνη;

★ Ἦταν προσωπικὸς φίλος τοῦ Μακαρέζου;

Αἰσθάνεται κανεὶς ἀηδία, τὸ λιγώτερο, μὲ ὅλα αὐτά. Καὶ ἡ ἀηδία αὐτὴ μεγαλώνει ὅταν ἀναλογισθῆ ὅτι μὲ τὸ ὄνομα Ἀνδρουλιδάκης ὑπῆρξε ὁ μεγαλύτερος —καὶ ἀδελφός του— δημοσιογράφος ποὺ ἐγνώρισε ὁ τόπος, ὁ Γεώργιος Ἀνδρουλιδάκης.

★

ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΗ, μὲ ρώτησε φίλος, ὁ κ. Δημήτρης Τσάτσος στὶς ἐκλογές;

— Τίποτα... Ὅτι ἔκανε τὸ ἔκανε πρὶν ἀπὸ τὶς ἐκλογές... Τώρα θὰ ἀπολαύση τὰ «ἕτοιμα»... Τόσο ἀπὸ τὴν Ἑπταετία ὅσο καὶ σὰν ὑφυπουργὸς τῆς «κάθαρσης».

Καὶ σὲ ἀπορία τί ἐννοοῦσα μὲ τὴν λέξι «ἕτοιμα» τοῦ εἶπα:

— Τὶς ἐπιστολὲς πρὸς ὅλους καὶ γιὰ ὅλα... Δημήτρη μου, Δημήτρη μου...

★

ΛΕΝΕ πὼς τὸ εἶπε ὁ Δημήτρης Τσάτσος γιὰ τὸν Γρηγόρη Μιχαλόπουλο.

— Γιὰ χάρι του θὰ γινώμουν καὶ ἀνθρωποφάγος... Τὸν ἔτρωγα ψητόν...

Μόνο;

ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΧΩΡΙΣ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ κ. ΑΛΕΞΗ ΕΛΙΚΙΩΤΗ

(ΕΚΤΟΝ)

ΕΙΝΑΙ ΓΕΓΟΝΟΣ ὅτι ἔχομε ὑποστεῖ τὴν μεγάλη φθορὰ τῶν καιρῶν, τὴν ἐπιφέρουσα ἀποδυνάμωσι τοῦ φρονήματος, τῆς εὐψυχίας καὶ τῆς λεβεντιᾶς μας. Καὶ συνάμα μιὰν πολὺ γενικώτερη διάβρωσι, στὴν ὁποία πλεῖστα ὅσα καὶ πολλὲς κατεργασίες, ἡ μνεία τῶν ὁποίων δὲν εἶναι τοῦ παρόντος, συνετέλεσαν καὶ συστηματικὰ συνεργοῦν. Κατ' αὐτῆς τῆς προϊούσης ἀποσυνθέσεως καὶ τῆς ὑπονομεύσεως ποὺ συστηματικὰ ἐπιχειρεῖται ἀπὸ ὡρισμένες πλευρές, εἶναι ἐπιτακτική, ζωτικὴ ἡ ἀνάγκη ν' ἀντιδράσουμε ἐνεργὰ καὶ νὰ ἀμυνθοῦμε ἀποφασιστικά. Σὲ τέτοιες ὧρες ὁ ὁποιοσδήποτε πεμπτοφαλαγγιτισμὸς ὁποιασδήποτε ἀποχρώσεως εἶναι ὁλότελα ἀπαράδεκτος.

Ἐξ ἄλλου ἂν δὲν καταδεικνύουμε μὲ πᾶσα τόλμη καὶ σαφήνεια, τὸ γεγονὸς ὅτι, ἐν μέσῳ πολυδιαστάτων διεθνῶν συγκυριῶν, εὑρισκόμεθα σὲ μιὰ κρισιμώτατη αἰχμὴ τῆς χιλιετοῦς ἀναμετρήσεως, εἶναι μάταιο νὰ προβαίνουμε σὲ ἐκκλήσεις γιὰ ἑνότητα, ἀνεδαφικὸ νὰ ἐξορκίζουμε σὲ συσπείρωσι καὶ ἐπαγρύπνησι, ἀντιφατικὸ ν' ἀπαιτοῦμε ἐθνικὴ πειθαρχία καὶ κοινωνικὴ συνοχή, ἐνῷ ἀσδούτη ὀργιάζει ἀκατάπαυστα ἡ ἀντίθετη συνθηματολογία, καὶ κατακλυζόμεθα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀλλοπρόσαλλα κηρύγματα. Καὶ τοῦτο σὲ ὧρες πολλαπλῶς ἀνάποδες. Κούφιες θριαμβολογίες γιὰ ἀνύπαρκτες ἐπιτυχίες καὶ ἄϋλες ὑποστηρίξεις, ὄχι μόνο δὲν ὠφελοῦν, ἀλλὰ σπείρουν ἀπογοήτευσι, χαλάρωσι καὶ σύγχυσι καὶ ἐπιτείνουν τὶς ἀδυναμίες. Οἱ κρίσιμες ὧρες ἀπαιτοῦν ἐπιτακτικὰ τὴν ὕπαρξι ὑψηλοῦ ἰδεώδους καὶ ἀνέπαφη, ἀκεραία τὴν ταυτότητα τῆς ἐθνικῆς κοινότητος. Γι' αὐτό, ἐπιβάλλεται νὰ ξεπεράσουμε καὶ τὸν ὑλιστικὸ εὐδαιμονισμὸ τῆς ἐποχῆς, ἐξοβελίζοντας συγχρόνως κάθε «πουρκουαδισμὸ» καὶ κάθε λογῆς γραικυλισμό. Τοῦτο σημαίνει καὶ τὴν ἀπαλλαγή μας, σ' αὐτὸ τὸ στάδιο, ἀπὸ κάθε ἡττοπάθεια ἢ ἀκόμα καὶ ἀτολμία, ὁπουδήποτε φωλιάζουσα καὶ ἀπ' ὁπουδήποτε καλλιεργουμένη.

Οἱ ἀνδρεῖοι γράφουν τὴν Ἱστορία. Οἱ φοφοδεεῖς αὐτοκαταστρέφονται. Ἡ πίστις δημιουργεῖ. Ὁ μηδενισμὸς ἀφανίζει.

Καὶ τέλος, ἕνα ἀκόμη στοιχεῖο, τὸ ὁποῖο κατάλληλα ἀξιοποιούμενο, μπορεῖ σπουδαῖα νὰ βαρύνη στὴν πλάστιγγα, κατὰ τὴν ὥρα ὅπου γιὰ μιὰν ἀκόμα φορὰ κρίνεται ἡ τύχη τοῦ Ἔθνους, εἶναι ὁ πολιτικὸς ρόλος τὸν ὁποῖον εἶναι ἱκανὸς νὰ διαδραματίση ὁ σύγχρονος Ἑλληνισμὸς τῆς διασπορᾶς. Διότι ἐνῷ γιὰ διαφόρους λόγους οὗτος δὲν διαθέτει τὴν οἰκονομικὴ ἰσχὺ καὶ ἐπιρροὴ ποὺ διακρίνει τὴν ἰσραηλινὴ διασπορά, ἔχει ἐν τούτοις ἄλλες δυνατότητες, ἐξ ἴσου ἀποτελεσματικές.

Δὲν ἐπεζητήσαμε ἐμεῖς τὴν παροῦσα δυναμικὴ διαδικασία, στὴν ὁποία ὁδηγούμεθα ἀπὸ τὶς προγραμματισμένες ἐνέργειες τῶν Τούρκων ἰμπεριαλιστῶν. Ἀλλὰ μιὰ καὶ μᾶς ἐπεβλήθη, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, γιὰ νὰ ἐπιβιώσουμε, νὰ τὴν κερδίσουμε. Καὶ τούτη τὴ φορὰ πρέπει, ἐπιβάλλεται, νἆναι ὁριστικὴ ἡ ἐκκαθάρισις. Οἱ σύγχρονοι καιροὶ δὲν συγχωροῦν τὴν διαιώνισι παρομοίων παρανοϊκῶν καταστάσεων. Ἀποτελοῦν ἐν ὄψει τῶν ἄλλων πολλῶν καὶ ὀξυτάτων προβλημάτων τῆς ἐποχῆς μας, ἀπὸ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισι τῶν ὁποίων ἐξαρτῶνται οἱ τύχες τῆς ἀνθρωπότητος, σωστὸν ἀναχρονισμό. Ἀλλὰ οἱ Τοῦρκοι δυστυχῶς, αὐτὸ τὸ πολὺ ἁπλὸ καὶ αὐτονόητο γεγονὸς εἶναι φανερὸ πὼς δὲν εἶναι σὲ θέσι νὰ τὸ κατανοήσουν. Καὶ πάντως δὲν ἐννοοῦν νὰ τὸ λάβουν ὑπ' ὄψιν τους. Οἱ Ἕλληνες ὅμως, σὰν Ἔθνος κοσμοϊστορικό, θὰ πρέπει τὸ ταχύτερο νὰ καταστοῦν ἀπερίσπαστοι, ὥστε νὰ μπορέσουν μὲ τὶς πολιτιστικές τους ἐπιδόσεις νὰ ξαναδιαδραματίσουν τὸν οἰκουμενικὸ ρόλο ποὺ τοὺς προσιδιάζει.

Σ' αὐτὸ τὸ ἄθλημα καλοῦνται οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες.

Ἀθῆναι, Ὀκτώβριος 1976.

ΤΕΛΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΟΙ 900 μ.Χ.
(Οἱ 900 μετὰ Χούνταν)

900 νεοαντιστασιακοὶ
σὲ σπαρταριστὰ (μόνο;) κείμενα
καὶ συναρπαστικὲς φωτογραφίες

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΩΝ 900 μ.Χ. ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΕΤΟΙΜΟΣ ΘΑ ΣΤΑΛΗ ΣΥΣΤΗΜΕΝΟΣ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΕΧΟΥΝ ΠΡΟΕΓΓΡΑΦΕΙ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΘΑ ΛΑΒΟΥΝ ΚΑΙ ΤΟΝ Β' ΤΟΜΟ. (ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ ΚΑΙ ΟΙ 2 ΤΟΜΟΙ 1000).

ΜΙΚΡΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΟΜΩΝ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΣ

ΜΟΝΟ
μὲ προεγγραφὲς
ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΩΝ "Ν.Α."
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 68Β' - ΤΗΛ. 52.30.105 - 52.30.172